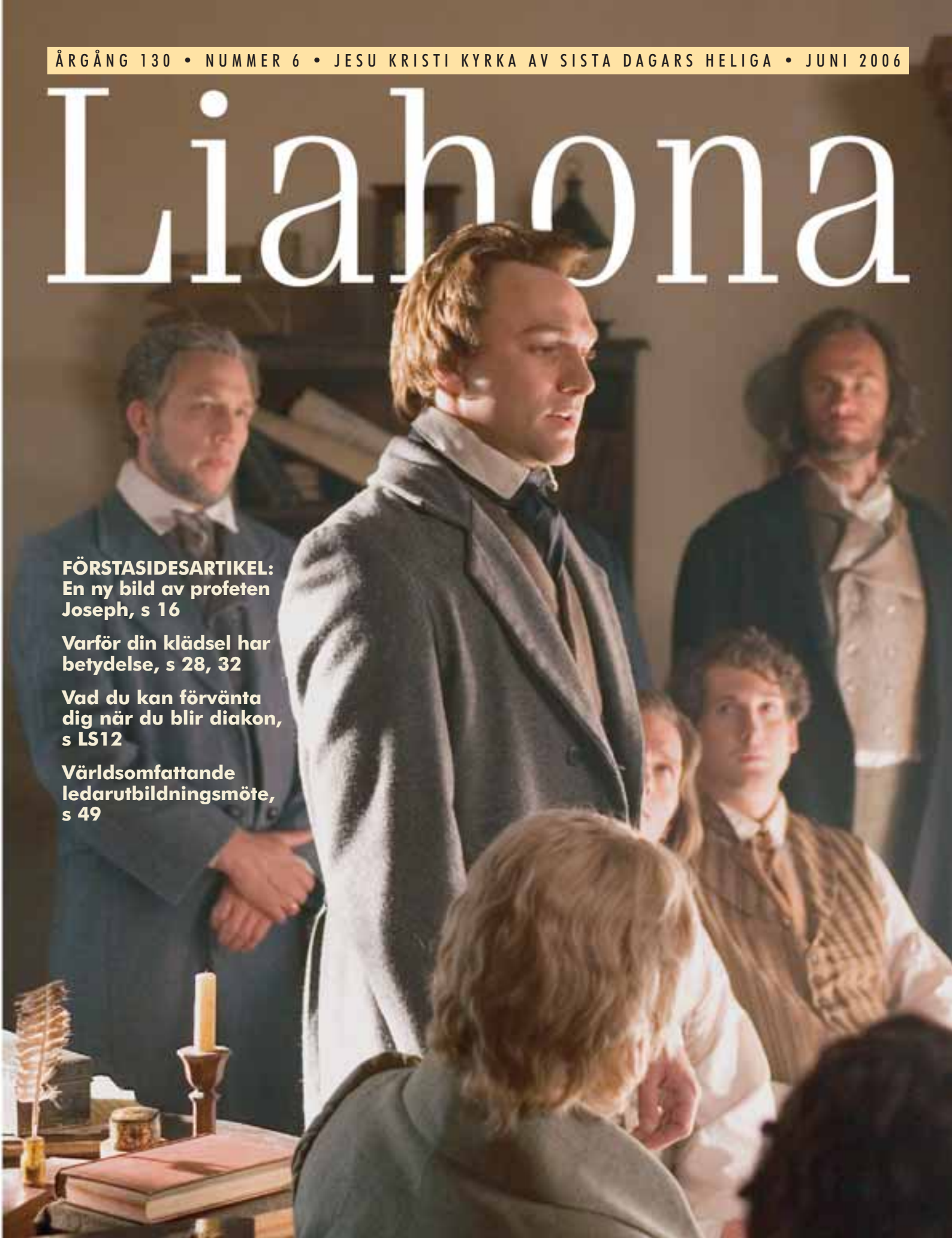

Liahona

FÖRSTASIDESARTIKEL:
En ny bild av profeten
Joseph, s 16

Varför din klädsel har
betydelse, s 28, 32

Vad du kan förvänta
dig när du blir diakon,
s LS12

Världsomfattande
ledarutbildningsmöte,
s 49

Första presidentskapet: Gordon B Hinckley,
Thomas S Monson, James E Faust

De tolv kvorum: Boyd K Packer, L Tom Perry,
Russell M Nelson, Dallin H Oaks, M Russell Ballard,
Joseph B Wirthlin, Richard G Scott, Robert D Hales,
Jeffrey R Holland, Henry B Eyring, Dieter F Uchtdorf,
David A Bednar

Chefredaktör: Jay E Jensen

Rådgivande: Monte J Brough, Gary J Coleman,
Yoshihiko Kikuchi

Verkställande direktör: David L Frischknecht
Planerings- och redigeringschef: Victor D Cave
Seniorredaktörer: Larry Hiller, Richard M Romney
Grafisk chef: Allan R Loyborg

Redaktionschef: Victor D Cave

Biträdande redaktionschef: Jennifer L Greenwood

Medredaktörer: Ryan Carr, Adam C Olson

Biträdande redaktör: Susan Barrett

Redaktionspersonal: Shanna Butler, Linda Stahle Cooper,
LaRene Porter Gaunt, R Val Johnson, Carrie Kasten, Melvin
Leavitt, Sally J Odekir, Judith M Paller, Vivian Paulsen,
Jennifer Rose, Christy Rusch, Don L Searle, Rebecca M
Taylor, Roger Terry, Janet Thomas, Paul VanDenBergh, Julie
Wardell, Kimberly Webb

Chefssekreterare: Monica L Dickinson

Marknadschef: Larry Hiller

Grafisk chef: M M Kawasaki

Grafikansvarig: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Cali R Arroyo, Collette
Nebeker Aune, Brittany Jones Beahm, Howard G Brown,
Julie Burdett, Thomas S Child, Reginald J Christensen,
Kathleen Howard, Denise Kirby, Tadd R Peterson, Randall J
Pixton

Tryckerichef: Craig K Sedgwick

Distributionschef: Kris T Christensen

Ansvarig utgivare för Kyrkorytt: Gösta Körlöf

Redaktör: Eivor Hagman

Medusgatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Översättningstjänst

Box 17558

118 91 STOCKHOLM

Besöksadress: Mariatorget 1A

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till distributionscentret
i Tyskland. Avgiftsfritt telefonnummer: 00800 3478 3388.
Priset för en helårsprenumeration är SEK 150:00 (inkl moms
och porto) och betalas till pg 260353-8. Skriv "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till Liahona, Room 2420,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220,
USA; eller e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass"
eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska,
bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska,
franska, grekiska, haitiska, hindi, holländska, indonesiska,
isländska, italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska,
kiribat, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska,
marshalliska, mongoliska, norska, polska, portugisiska,
rumänska, ryska, samoanska, singalesiska, slovenska,
spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil, telugu,
thailändska, tjeckiska, tonganska, tyska, ukrainska,
ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer
varierar för olika språk.)

© 2006 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.

Tryckt i Förenta staterna.

Text och visuellt material i Liahona får kopieras för tillfälligt,
inte kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material
får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill
konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på www.lds.org.
För engelska, klicka på "Gospel Library", för andra språk,
klicka på världskartan.

For Readers in the United States and Canada:

June 2006 Vol. 130 No. 6. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$14.00 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at
additional mailing offices. Sixty days' notice required for
change of address. Include address label from a recent
issue; old and new address must be included. Send USA
and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center
at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.
Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone. (Canada Post Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

LIAHONA, JUNI 2006

FÖR VUXNA

- 2 Budskap från första presidentskapet: Andens röst *James E Faust*
- 8 Evangeliets fullhet: Adams och Evas fall
- 10 Evangelieklassiker: Profilen av en profet *Hugh B Brown*
- 16 Joseph Smith: Återställselsens profet
- 25 Besökslärarnas budskap: Visa kärlek och sörj
för de behövande
- 32 Passande klädsel har betydelse
- 43 Sista dagars heliga berättar
Bevakad *Kimberly Webb*
Bara fem minuter till
Elaine Brown Preslar
Små beslut, eviga välsignelser
Victor Pino Fuentes
Dansparets återförening
Kurt Stättner
- 48 Brev till redaktionen

VÄRLDSOMFATTANDE LEDARUTBILDNINGSMÖTE: STÖD TILL FAMILJEN

- 50 Äktenskapet är väsentligt för
Guds eviga plan *David A Bednar*
- 56 Ett högtidligt ansvar att älska och ta hand
om varandra *L Tom Perry*
- 61 Föräldrar har ett heligt ansvar *Bonnie D Parkin*
- 66 Himmelska hem - Eviga familjer *Thomas S Monson*
- 72 Familjen: Ett tillkännagivande för världen

49 Stöd till
familjen

FÖRSLAG TILL FAMILJENS HEMAFTON

*Med hjälp av dessa förslag kan
du använda Liahona för
att förbättra din under-
visning i klassrummet
och din undervisning
hemma.*

**"Profilen av en
profet", s 10: Be två**

familjemedlemmar att föreställa
advokater och låt dem läsa frågor-
och-svar-delen av samtalet i arti-
keln. Visa president Hugh B
Browns lista över en sann profets
egenskaper och låt några andra
familjemedlemmar föreställa
vittnen och berätta hur Joseph

Smith visade prov på dessa
egenskaper. Läs de tre sista styck-
ena i artikeln och vittna om
välsignelserna som kom-
mer av att följa en levande
profet.

"Frågor och svar",

s 22: Öva på att ge en
Mormons bok till en familjemed-
lem genom att förklara vad boken
är, läsa en favoritvers och inbjuda
honom eller henne att läsa valda
verser eller kapitel. Låt familjemed-
lemmen som får boken ställa några
frågor. Familjen kan diskutera hur
man kan besvara dem.

FÖR UNGDOMAR

- 7 Bära två namn
Jean Brice Lagoua
- 21 Affisch: Uppskjutning
- 22 Frågor och svar: Vilket är det bästa sättet att presentera Mormons bok för en vän som har en annan tro?
- 26 Korta budskap
Svaret i boken
Andrew Confer och Miles T Tuason
Min vändpunkt
Elsworth Gillett
- 28 En känsla för det som är heligt
D Todd Christofferson
- 37 Visste du det här?
- 38 Kom, lär och ha kul *Paul VanDenBerghe*

28 En känsla för det som är heligt

När du letar efter VDR-ringen som finns gömd i det här numret, tänk då på de välsignelser du får för att du håller buden.

LILLA STJÄRNAN: FÖR BARN

- LS2 Kom lyssna till en profets röst: Tacksam för missionärsarbete *Gordon B Hinckley*
- LS4 Samlingsstunden: Håll buden *Linda Magleby*
- LS6 Vänner emellan: Ett fast beslut *E Israel Pérez*
- LS8 Från president Wilford Woodruffs liv: Profetens martyrdöd
- LS10 Smörbyttan *Patricia R Jones*
- LS12 Välkommen till aronska prästadömet och Unga män *Charles W Dablsquist II*
- LS15 Roliga sidan: Skriftdocka
- LS16 Söndagslåda för flanellografen

LS2 Tacksam för missionärsarbete

PÅ OMSLAGET

Framsidan: Foto John Luke.
Baksidan: Foto Matthew Reier och John Luke.

LILLA STJÄRNAN, OMSLAGET
Foto Ruth Schönwald.

”En känsla för det som är heligt”,
s 28: Visa bilder av personer som har olika slags kläder på sig och fråga var de ska ha dessa kläder. Använd artikeln för att definiera ”söndagskläder” och förklara hur lämplig klädsel visar respekt för vår himmelske Fader. Låt familjemedlemmarna räkna upp platser som är heliga. Planera att alltid klä er lämpligt på heliga platser.

”Ett fast beslut”, s LS6: Gör två rollspel av de olika situationerna som hade att göra med Visdomsordet som äldste E Israel Pérez beskriver, utan att avslöja

hans beslut. Låt familjemedlemmarna gissa hur äldste Pérez reagerade efter varje rollspel. Avsluta berättelserna och använd detta råd för att diskutera beslut som familjen kan göra nu för att bekämpa framtida frestelser.

”Smörbyttan”, s LS10: Be en familjemedlem att undervisa om tiondelagen med hjälp av 10 mynt eller andra små saker. Återge berättelsen om smörbyttan och diskutera varför byttan betydde så mycket för Emma. Berätta om egna upplevelser i samband med tiondelagen och bär vittnesbörd om den.

ÄMNET I DETTA NUMMER

LS = Lilla stjärnan	Mina evangelieideal, LS4
Adams och Evas fall, 8	Missionärsarbete, 26, LS2
Anständighet, 28, 32	Mormons bok, 22, 26
Aronska prästadömet, LS12	Omvändelse, 7
Besöksundervisning, 25	Plikt mot Gud, LS12
Bud, LS4	Primär, LS4
Den Helige Anden, 2	Profeter, 10
Diakoner, LS12	Seminariet, 38
Edens lustgård, 8	Skrifterna, LS15
Exempel, 45	Släktforskning, 46
Familjens hemaften, 1	Söndagslåda, LS16
Hemundervisning, 6	Templet, 38
Jesus Kristus, 8, 44	Tionde, LS10
Joseph Smith, 10, 16, LS8	Undervisning, 1
Klädsel, 28	Unga män, LS12
Kristuslik kärlek, 25	Uppenbarelse, 2, 43
Lydnad, LS4, LS6	Uppskjuta, 21
Martyrskapet, LS8	Visdomsordet, LS6
Medlemsmissionärsarbete, 22, 38	Vördnad, 28
	Återställelse, 10, 16

Andens röst

PRESIDENT JAMES E FAUST

andre rådgivare i första presidentskapet

Jag känner starkt mitt ansvar att undervisa om heliga ting. Jag är mycket medveten om att världen håller på att förändras och bli oerhört mycket mer annorlunda än den som jag har känt till. Värderingar har ändrats. Vanlig anständighet och respekt för det goda håller på att frätas bort. Ett moraliskt mörker breder ut sig. På många sätt är våra ungdomar vårt hopp inför framtiden, liksom dyrbara diamanter som lyser starkare mot en mörk bakgrund.

Jag vänder mig till en text i Läran och förbunden: "Given akt på den levande Gudens röst!"¹ Andens röst är tillgänglig för alla. Herren sade: "Anden upplyser varje människa ... som vill lyssna till Andens röst." Han sade vidare att "var och en som hörsammar Andens röst kommer till Gud, ja, Fadern".² En del människor söker efter "liv i överflöd". Paulus klargjorde att det är "Anden [som] ger liv".³ Och Frälsaren sade: "De ord som jag har talat till er är Ande och liv."⁴

Glädje är en gåva

Man kan då fråga sig vilka Andens frukter är. Paulus besvarade denna fråga genom att

säga att de är "kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning".⁵ Den glädje vi söker är inte någon temporär känslomässig kick, utan en konstant, inre glädje som vi upplever genom lång erfarenhet och tillit till Gud. När Lehi undervisade sin son Jakob förkunnade han: "Människorna äro till för att hava glädje."⁶ För att uppnå detta mål måste vi "ge akt på den levande Gudens röst".

Jag vill som ett levande vittne vittna om att vi verkligen får glädje genom att lyssna till Anden, för jag har upplevt det. De som lever efter evangeliet lär sig att leva "under lyckliga omständigheter"⁷ så som nephiterna gjorde. Över hela världen, i alla de länder där kyrkan är etablerad, kan medlemmarna lägga sitt vittnesbörd till mitt. Det finns ett överflöd av bevis som bekräftar löftet om frid, hopp och glädje som Andens gåvor. Våra röster förenas i en samlad vädjan till alla Guds barn att också ta del av dessa gåvor.

Världens röster

Men vi hör andra röster. Paulus sade att det finns så många olika röster i världen⁸ som

Jag vill som ett levande vittne vittna om att vi verkligen får glädje genom att lyssna till Anden, för jag har upplevt det.

tävlrar med Andens röst. Andens röst är överallt närvarande, men den är stilla. Jesaja sade: "Rättfärdighetens frukt skall vara frid, och rättfärdighetens vinning vara ro och trygghet till evig tid."⁹ Motståndaren försöker tysta ner denna röst med en mängd höga, ihållande, övertygande och lockande röster:

- Klagande röster som frammanar förmodade orättvisor.
- Gnälliga röster som avskyr utmaningar och arbete.
- Förföriska röster som erbjuder sensuella lockelser.
- Lugnande röster som invaggar oss i köttslig ro.
- Intellectuella röster som förespråkar världserfarenhet och överlägsenhet.
- Högmodiga röster som förtröstar på köttslig arm.
- Smickrande röster som gör oss uppblåsta av högmod.
- Cyniska röster som tillintetgör vårt hopp.
- Underhållande röster som främjar sökandet efter nöje.
- Kommersiella röster som frestar oss att "slösa penningar på det som är värdelöst eller [vårt] arbete på det som icke kan tillfredsställa [oss]".¹⁰
- Sinnesförvirrade röster som framkallar begär efter stimulans. Jag menar inte drog- eller alkoholrelaterad stimulans, utan jakten på farliga, dödströtsande upplevelser bara för att få lite spänning. Livet, också vårt eget, är så dyrbart att vi är ansvariga inför Herren för det, och vi ska inte leka med det. När livet en gång har gått förlorat kan det inte tas tillbaka.

Bombarderade med budskap

I dag hör vi en mängd röster som talar om för oss hur vi ska leva, hur vi ska tillfredsställa våra lidelser, hur vi kan få allt. Till vårt förfogande har vi dataprogram, databaser, tevekanaler, interaktiva datamodem, satellitmottagare och kommunikationsnätverk som dränker oss i information. Det finns färre platser av tillflykt och stillhet. Våra ungdomar bombarderas med ondska och hemskheter som ingen

annan generation. När jag begrundar denna verklighet påminns jag om poeten T S Eliots ord: Var är den visdom som gått förlorad i kunskap? "Var är den kunskap som gått förlorad i information?"¹¹

Det kan vara svårare för vår uppväxande generation att vara trofast, på sätt och vis kanske till och med svårare än att dra handkärnor över slätterna. När någon dog i Amerikas ödemark så begravdes personens fysiska kropp och handkärnorna fortsatte västerut, men de sörjande överlevande hyste ändå hopp för sina närståendes eviga själ. Men när någon dör andligen i syndens ödemark kan hoppet ersättas av bävan och fruktan för den närståendes eviga välfärd.

Många i den yngre generationen har formats av världen till att vilja ha allt och till att vilja ha det nu. De vill inte spara eller arbeta. Sådana egoistiska, otåliga begär gör dem mottagliga för frestelser. I Mormons bok nämns fyra sorters frestelser som Satan utsätter oss för:

- Vinna timliga fördelar.
- Få makt över köttet.
- Vinna anseende i världens ögon.
- Trakta efter köttets begärelser och det som tillhör världen.¹²

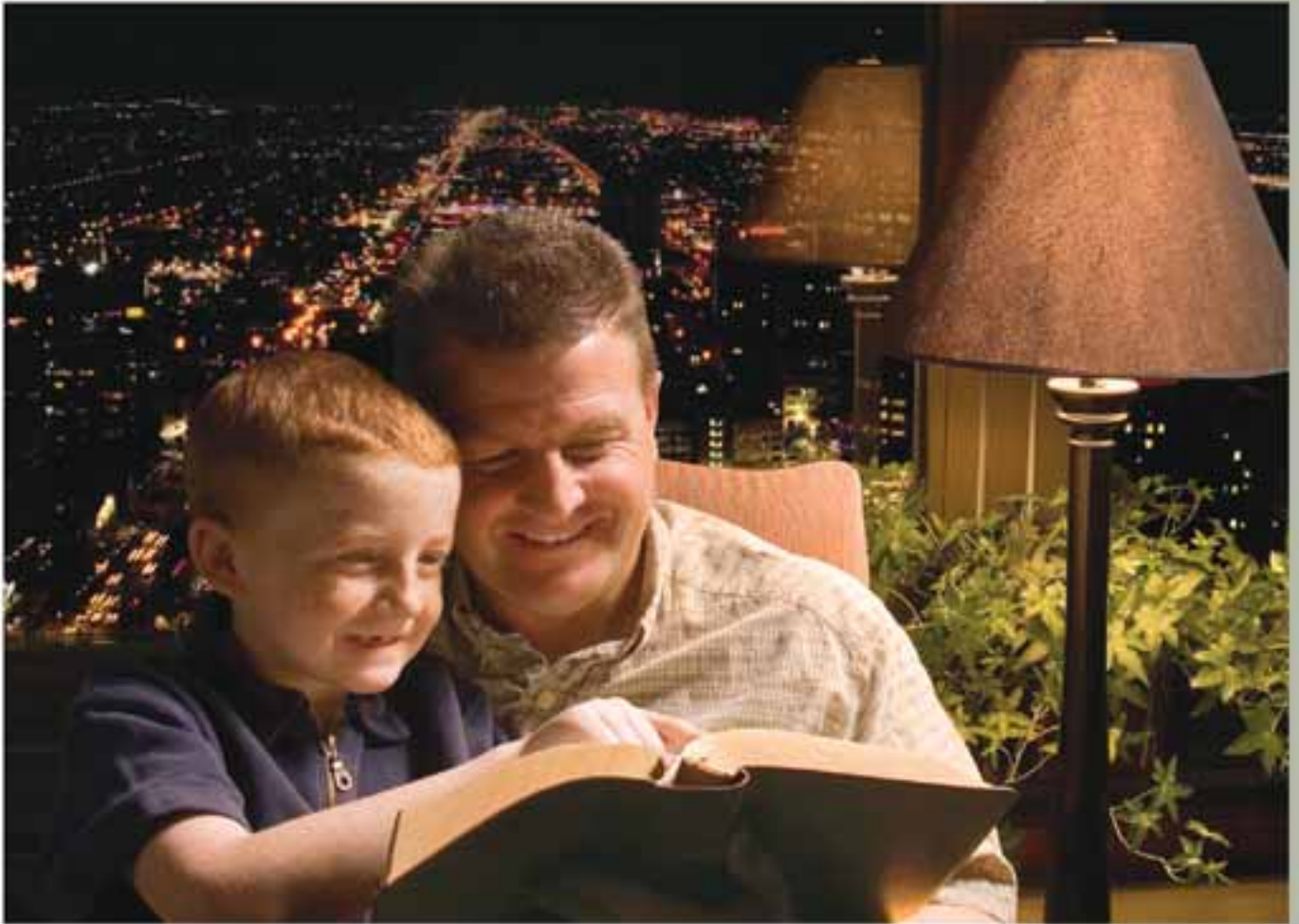
Satans taktik är att "vända deras hjärtan ifrån sanningen och förblinda dem, så att de icke skola förstå det som är berett för dem".¹³ Han skapar en rökridå som förmörkar vår syn och avleder vår uppmärksamhet.

President Heber J Grant (1856–1945) sade: "Om vi trofast håller Guds bud så kommer hans löften att uppfyllas till sista bokstaven ... Problemet är att människosjälens fiende förblindar människans sinne. Han kastar sot, bildligt talat, i människans ögon och hon förblindas av det som hör denna världen till."¹⁴

Lyssna till rättfärdiga röster

Hur i all världen ska vi kunna välja vilka röster vi ska lyssna till och tro på? Följderna för oss som individer är

Liksom små vattendroppar formar ett landskap, så formas vår karaktär av våra minut-för-minut-val.

oerhörda. För att överleva andligt sett måste vi göra åtminstone fyra saker.

För det första måste vi utöva vår handlingsfrihet på ett klokt sätt. Amaleki talar om för oss hur vi kan göra lämpliga val: "Intet är gott, utom det som kommer från Herren, men det som är ont, kommer från djävulen."¹⁵ Vi måste göra val hela tiden, om och om igen, mellan det som kommer från Herren och det som kommer från djävulen. Liksom små vattendroppar formar ett landskap, så formas vår karaktär av våra minut-för-minut-val.

För det andra måste vi ha ett ändamål. Israels före detta premiärminister David Ben-Gurion gjorde en gång ett uttalande om Leon Trotskij, en av den ryska kommunistrevolutionens anstiftare. Trotskij, sade han, var ingen ledare. Han var genialisk, men han var ingen ledare för han hade inget mål.¹⁶ Alla som lever måste ha ett mål. Som medlemmar i

Kristi kyrka ska vi överväga ändamålet med vår frälsning.¹⁷ Någon har sagt: "Man måste stå för något, annars faller man för allt."

De mer rättfärdiga nephiterna var tvungna att anstränga sig för att höra rösten som föregick Frälsarens besök hos dem. "De [hörde] en röst som från himmelen. De blickade runt omkring sig, ty de förstodo icke rösten, som de hörde. Det var icke en barsk röst, ej heller en hög röst, och dock, ehuru det var en mild röst, genomträngde den dem som hörde den till det innersta, så att de darrade i hela kroppen, ja, den genomträngde dem i själva själens innersta och gjorde att deras hjärtan brunno."¹⁸ De hörde rösten en andra gång och förstod den inte. När de hörde rösten en tredje gång "öppnade de sina öron att höra den, och deras ögon voro riktade emot det håll, varifrån ljudet kom, och de blickade ståndaktigt mot himmelen, varifrån ljudet

Jag föreslår en enkel lösning på hur vi väljer vilken kanal vi ska ställa in på: följ Andens röst. Denna lösning är fridfull i en värld betagen i allt som är högljutt, oupphörligt och snabbt.

kom”.¹⁹ Om vi ska kunna hörsamma Andens röst måste också vi öppna våra öron, rikta vår tros ögon mot röstens källa och blicka ständaktigt mot himlen.

För det tredje måste vi stärka vårt vittnesbörd. Vi måste alla studera frälsningsplanen och lära oss förstå vår relation till Gud. När vi vandrar i tro får vi bekräftat i vårt hjärta andliga upplevelser som stärker vår tro och vårt vittnesbörd.

För det fjärde måste vi söka i skrifterna vilka är ”Herrens röst och Guds kraft till frälsning”.²⁰ Herren sade också följande om sitt ord, som det står i skrifterna: ”Ty det är min röst, som talar dem till eder, och de äro givna till eder av min Ande.”²¹

Jag föreslår en enkel lösning på hur vi väljer vilken kanal vi ska ställa in oss på: lyssna till och följ Andens röst. Detta är en urgammal lösning, ja, till och med evig, men kanske inte populär i ett samhälle som alltid är på jakt efter något nytt. Den kräver tålmod i en värld som fordrar omedelbar tillfredsställelse. Denna lösning är stilla, fridfull och obemärkt i en värld betagen i allt som är högljutt, oupphörligt, snabbt, pråligt och rått. Denna lösning kräver att du är begrundande medan dina kamrater söker fysiska nöjen. (Detta kan verka dåraktigt i en tid när det inte är lönt att minnas något av den meningslösa smörja som vi utsätts för.) Denna lösning är ett enhetligt, konsekvent, urgammalt budskap i en värld som snabbt blir uttråkad utan intensitet, variation och nyheter. Denna lösning kräver att vi vandrar i tro i en värld som styrs av sådant vi kan se.²² Med trons ögon ser vi eviga, osynliga, andliga sanningar, medan människomassorna enbart litar till timliga ting som enbart kan förnimmas med de fysiska sinnena.

Vi behöver lära oss hur man begrundar andliga ting och agerar på Andens maningar — hur man filtrerar bort det bakgrundsbrus som Satan genererar. När vi är samstämda med Anden ska vi ”höra detta ord ljuda bakom [oss]: ’Här är vägen, gå på den.’”²³ När vi hörsammar ”den levande Gudens ord” får vi ”frid i denna världen och evigt liv i den tillkommande”.²⁴ Detta är den största av alla Guds gåvor.²⁵ ■

SLUTNOTER

1. L&F 50:1.
2. L&F 84:46–47.
3. 2 Kor 3:6.
4. Joh 6:63.
5. Gal 5:22–23.
6. 2 Nephi 2:25.
7. 2 Nephi 5:27.
8. Se King James Version, 1 Corinthians 14:10.
9. Jes 32:17.
10. 2 Nephi 9:51.
11. ”Choruses from ’The Rock’”, *The Complete Poems and Plays* (1930), s 96.
12. Se 1 Nephi 22:23.
13. L&F 78:10.
14. *Kyrkans presidenters lärdomar*: Heber J Grant, s 29.
15. Omni 1:25.
16. Se Academy of Achievement, ”Interview: Shimon Peres”, Internet, <http://www.achievement.org>.
17. Se L&F 46:7.
18. 3 Nephi 11:3.
19. Se 3 Nephi 11:4–5.
20. L&F 68:4.
21. L&F 18:35.
22. Se 2 Kor 4:18; 5:7.
23. Jes 30:21.
24. L&F 59:23.
25. Se L&F 14:7.

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

Efter att ha studerat budskapet under bön kan ni dela med er av det på ett sätt som uppmuntrar dem ni undervisar att delta. Här följer några exempel:

1. Sätt på en radio och ställ in den på olika stationer. Påpeka hur vi kan höra vissa stationer tydligt medan andra har störningar. Jämför dessa störningar med världens röster och den tydliga och klara inställningen med Andens röst. Återge några av president Fausts råd om att lyssna till Anden.

2. För att diskutera hur man kan höra Andens röst bättre kan du tala med familjen om några av de elva röster som president Faust nämner som kan försämbra mottagligheten för Anden eller om de fyra sätt för ”andlig överlevnad” som han undervisar om. Be familjemedlemmarna berätta om upplevelser de haft när de har känt igen och följt Andens maningar.

3. Be familjemedlemmarna att läsa följande skriftställen som president Faust citerar: Johannes evangelium 6:63; Andra Korintierbrevet 3:6; Läran och förbunden 50:1; 84:46–47. Be dem att leta efter gemensamma nämnare i dessa verser. Läs delar av artikeln som beskriver de välsignelser som kan komma av att följa Andens röst. Vittna om Andens kraft i ditt eget liv.

Bära två namn

För att representera Frälsaren behövde jag försonas med min far.

JEAN BRICE LAGOUA

Ett år efter det att jag blev medlem i kyrkan fick jag en önskan att verka som heltidsmissionär. Under min intervju med biskopen när jag skulle fylla i min ansökan, frågade han mig: "Har du några problem med någon som ännu inte är uppklarade?"

Jag svarade nej eftersom jag intalade mig själv att jag inte hade det, men ignorerade samtidigt de negativa känslor som rådde mellan min far och mig själv. Jag ansåg mig själv värdig och redo att gå ut som missionär.

Dagarna som följde var mycket jobbiga. Tanken att jag behövde försonas med min far tyngde min själ. Min far bekymrade sig aldrig över sina barn. Vi hade alla nått den punkt då vi inte längre pratade med honom. Om jag någon gång fick en fråga om min far, svarade jag utan samvetskval: "Han är död."

Jag kunde egentligen inte se någon anledning till att försöka försonas med någon som inte ville ta sig tid att lyssna på mig. Jag kände inte att jag hade behandlat honom illa. Tvärtom kände jag att det var han som behövde komma till mig och be mig om förlåtelse. Men tanken att jag behövde besöka min far fortsatte att plåga mig.

En kväll åkte jag iväg för att göra det. Han bodde 36 mil bort. Den första timmen av vårt samtal bestod av förolämpningar, ömsesidiga beskyllningar och ord som verkligen var sårande. Trots våra hårda ord var min önskan att försonas stark. Med hjälp av Guds ande kunde vi till slut, efter fem timmar, avsluta samtalet med positiva känslor.

Efter det att många tårat fällts kunde min far och jag krama om varandra, glada att äntligen förstå kärnan till problemet som hade gjort att vi varit så arga på varandra så länge. Efteråt tog min far ett glas varmt vatten, och medan han talade hällde han sakta ut glasets innehåll, något vi gör i Afrika som representerar att vi har försonats. Sedan gav han mig sin välsignelse efter att ha gått igenom allt som hade hänt tidigare och lovade att han skulle omvända sig från sina misstag.

Jag är så tacksam mot min himmelske Fader som inspire-

rade mig att inleda ett sådant samtal som ledde till att vi båda omvände oss. Som missionär i Elfenbenskustenmissionen Abidjan var jag glad att ha en namnbricka där två namn fanns med: Lagoua, min fars namn, och Jesus Kristus, min Frälsares namn. ■

Adams och Evas

Fall

Ett återkommande inslag om lärdomar som är unika för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

De flesta kristna kyrkor lär att fallet var en tragedi, att om Adam och Eva inte hade ätit av den förbjudna frukten så skulle de och alla deras efterkommande nu leva i jordisk härlighet i Edens lustgård. Men sanning som uppenbarats för nutida profeter lär att fallet inte var en tragedi — utan det skulle Adam och Eva inte ha fått några efterkommande. Därför var fallet ett nödvändigt steg i vår himmelske Faders plan att åvaga-bringa sina barns eviga lycka.

Ingen död, ingen avkomma, inget framåtskridande

"Om Adam icke hade överträtt budet", lärde Lehi sin son Jakob, "skulle han icke hava fallit utan hava förblivit i lustgården i Eden ...

De skulle ej haft några barn, varför de skulle hava förblivit i ett tillstånd av oskuld utan att hava någon glädje, ty de kände ej till bedrövelse och utan att göra något gott, ty de visste ej av synd.

Men se, allting är gjort enligt hans visdom som känner allt.

Adam föll, på det människorna skulle bliva till, och människorna äro till för att hava glädje." (2 Nephi 2:22–25)

När Adam och Eva hade ätit av frukten från kunskapens träd på gott och ont så öppnades deras ögon och Eva uttryckte glädje över de välsignelser som deras överträdelse möjliggjorde: "Om det icke vore för vår överträdelse, skulle vi aldrig hava haft säd och skulle aldrig hava haft kunskap om gott och ont och känt glädje över vår återlösning och det eviga livet, som Gud giver till alla de lydiga." (Moses 5:11)

När Adam och Eva åt av den förbjudna frukten blev de

dödliga, detta tillstånd som gjorde det möjligt för dem att välja mellan gott och ont och att få barn. Således öppnade fallet dörren för vår himmelske Faders barn så att de kunde komma till världen, få fysiska kroppar och ta del av "den stora lycksalighetsplanen". (Alma 42:8) "Därför blev detta livet en prövnings-tid", en tid för att lära och växa, för att omvända sig och övervinna svagheter, "en förberedelse-tid till återförening med Gud." (Alma 12:24)

Överträdelse, inte synd

President Joseph Fielding Smith (1876–1972) sade: "Jag talar aldrig om den roll Eva spelade i fallet som en synd, och inte heller anklagar jag Adam för synd ... Det var en överträdelse av lagen, men inte en synd ... ty det var något som Adam och Eva måste göra!"¹

Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kvorum sade följande angående denna åtskillnad: "Den antydde kontrasten mellan *synd* och *överträdelse* påminner oss om den varsamma ordalydelsen i andra trosartikeln: 'Vi tror att människorna kommer att straffas för sina egna *synder* och inte för Adams *överträdelse*.' (Kursivering tillagd.) Den återspeglar också en välkänd skillnad i lagen. Vissa handlingar, såsom mord, är brott på grund av att de i sig är felaktiga. Andra handlingar, såsom att köra bil utan körkort, är brott enbart därför att de är förbjudna enligt lagen. Enligt dessa distinktioner var den handling som föranledde fallet inte en synd — det vill säga felaktig i sig — utan en överträdelse — felaktig därför att den formellt var förbjuden. Dessa ord används inte alltid för att beteckna olikheter, men denna slags distinktion förefaller meningsfull vad gäller fallets omständigheter."²

Fastän Adam och Eva inte hade syndat blev de tvungna att ta vissa konsekvenser på grund av sin överträdelse, av vilka två var andlig död och fysisk död. Den fysiska döden kom i slutet av Adams och Evas jordiska liv, men den andliga döden inträffade när de drevs ut ur Edens

Alla Adams och Evas efterkommande får ta del av vissa av fallets följder, men tack vare Jesu Kristi försoning är vi bara ansvariga för våra egna synder.

lustgård och utestängdes från Guds närhet. (Se Alma 42:9.)

Den ursprungliga synden

Följden av våra första föräldrars överträdelse, förklarade president Smith, "var att de förvisades från Guds närhet och förde ... fysisk död till världen. Majoriteten ... [av de kristna] hävdar att varje barn som föds till denna värld är befäckt med 'den ursprungliga synden' eller tar del av Adams överträdelse vid födseln. Andra trosartikeln motsäger denna dåraktiga och felaktiga lära."³ Alla Adams och Evas efterkommande får ta del av vissa av fallets följder, men tack vare Jesu Kristi försoning är vi bara ansvariga

för våra egna synder. Barn som dör innan de uppnått ansvarighetsåldern är "levandegjorda i Kristus" (Moroni 8:12) och har inget behov av omvändelse eller dop. (Se Moroni 8:8–11.)

Bud i lustgården

Herren gav Adam och Eva bud i Edens lustgård. Två av dessa var att de skulle föröka sig och uppfylla jorden (se 1 Mos 1:28) samt att de inte skulle äta av frukten från kunskapens träd på gott och ont. (Se 1 Mos 2:17.) Dessa två bud var till för att sätta Adam och Eva i en situation där de var tvungna att göra ett val. President Smith lärde: "Herren sade till Adam att om han önskade bli kvar som han var i lustgården så skulle han inte äta av frukten, men om han önskade att äta av den och ta del av döden så var han fri att göra det."⁴ Ställda inför detta dilemma valde Adam och Eva döden — både den fysiska och den andliga — vilket öppnade dörren för dem och deras efterkommande att få kunskap och erfarenhet och att ta del av Faderns lycksalighetsplan som leder till evigt liv. ■

SLUTNOTER

1. *Frälsningens lära*, del 1, s 90.
2. "Den stora lycksalighetsplanen", *Nordstjärnan*, jan 1994, s 70.
3. *Answers to Gospel Questions*, sammanställd av Joseph Fielding Smith Jr, 5 band (1957–1966), 1:82.
4. *Answers to Gospel Questions*, 4:81.

Profilen

AV EN PROFET

PRESIDENT HUGH B BROWN (1883–1975)

Hugh B Brown föddes i Salt Lake City i Utah den 24 oktober 1883 som son till Lydia Jane och Homer Manly Brown. När han var 15 flyttade hans familj till Canada. Den 17 juni 1908 gifte han sig med Zina Young Card, dotter till Charles O Card (grundare av Cardston i Alberta i Canada) och barnbarn till Brigham Young, i templet i Salt Lake City. De fick sex döttrar och två söner. President Brown var advokat, först i Canada och senare i Förenta staterna. Han tjänstgjorde utomlands som major i Canadas armé under första världskriget. Från 1946 till 1950 var han lärare i religion och samordnare för veteranärenden vid Brigham Young-universitetet. 1953, när han arbetade som verkställande direktör för Richland Oil Development Company of Canada, Ltd, kallades han att verka som assistent till de tolv apostlarna. Den 10 april 1958 ordinerades han till apostel och den 22 juni 1961 inröstades han som rådgivare till president David O McKay. Han verkade i första presidentskapet till president McKays död den 18 januari 1970, då han återtog sin plats i de tolv apostlarnas kvorum. Han dog den 2 december 1975.

Jag skulle för några minuter vilja vittna till stöd för påståendet att Jesu Kristi evangelium har återställts i våra dagar och att detta är hans kyrka som organiserades under hans ledning genom profeten Joseph Smith. Jag vill ge några anledningar till den tro jag har och till min lojalitet mot kyrkan. Kanske kan jag göra det fortare genom att berätta om ett samtal som jag hade i London i England 1939, strax innan [andra världskriget] bröt ut. Jag hade träffat en mycket framstående engelsk gentleman, en medlem av underhuset och tidigare en av domarna i Englands högsta domstol. I mina samtal med denne gentleman om olika ämnen, "själsliga bekymmer" som han kallade dem, talade vi om affärsvärlden och om juridik, om politik, om internationella relationer och om krig, och vi diskuterade ofta

Det är bara genom den Helige Andens viskningar som man kan få veta det som bör Gud till. Genom dessa viskningar säger jag att jag vet att Joseph Smith är en Guds profet.

religion. Han ringde mig på telefonen en dag och frågade om jag kunde träffa honom på hans kontor och förklara några aspekter av evangeliet. Han sade: "Jag tror att det kommer att bli krig. Om detta inträffar så kommer du att vara tvungen att återvända till Amerika och vi ses kanske inte igen." Hans ord angående krigets annalkande och möjligheten att vi kanske inte skulle ses igen visade sig vara profetiska. När jag kom till hans kontor sade han att en del av det som jag hade berättat för honom hade gjort honom nyfiken. Han bad mig att göra i ordning en sammanställning om mormonismen ... och diskutera den med honom som om vi diskuterade ett juridiskt problem.

Han sade: "Du har sagt till mig att du tror att Joseph Smith var en profet. Du har sagt till mig att du tror att Gud Fadern och Jesus

från Nasaret visade sig för Joseph Smith. Jag kan inte förstå hur en advokat från Canada, en man som är utbildad i logik och bevisföring, kan acceptera sådana absurda påståenden. Det du har berättat för mig om Joseph Smith verkar helt orimligt, men jag vill att du tar dig minst tre dagar till att förbereda en sammanställning och låter mig gå igenom den och ställa frågor till dig om den.”

Jag föreslog att vi skulle börja omedelbart och ha ett sådant möte som målsägande och svarande har tillsammans med sina advokater under en rättegång där de granskar varandras anspråk och ser om de kan hitta en punkt där de är överens, och således spara tid åt domstolen senare. Jag sade att vi kanske kunde se om vi hade någon gemensam grund utifrån vilken vi kunde diskutera mina ”orimliga” idéer. Det gick han ganska omgående med på.

På de få minuter jag har till mitt förfogande kan jag bara ge er en koncentrerad och förkortad sammanfattning av det tre timmar långa samtalet som följde. Med tanke på tiden ska jag använda frågor och svar i stället för att återge berättelsen. Jag började med att fråga: ”Kan jag utgå från antagandet att ni är kristen?”

”Ja, det är jag.”

”Jag antar att ni tror på Bibeln — på Gamla och Nya testamentet?”

”Ja, det gör jag!”

”Tror ni på bönen?”

”Ja!”

”Ni säger att min tro på att Gud talade till en människa i denna tid är orimlig och absurd?”

”För mig är den det.”

”Tror ni att Gud någonsin har talat till någon?”

”Ja visst. Det finns bevis på detta i hela Bibeln.”

”Talade han till Adam?”

”Ja.”

”Till Enok, Noa, Abraham, Mose, Jakob, Josef och så vidare?”

”Jag tror att han talade till dem alla.”

”Tror ni att kontakten mellan Gud och människan upphörde när Jesus kom till jorden?”

”Nej, kommunikationen nådde sin klimax, sin kulmen, under den tiden.”

”Tror ni att Jesus Kristus var Guds Son?”

”Ja, det var han.”

”Tror ni att när Jesus hade uppstått, att en laglärare, som också var tältnakare, vid namn Saulus från Tarsus, på sin väg till Damaskus talade med Jesus från Nasaret som hade korsfäst, uppstått och uppstigit till himlen?”

”Ja.”

”Vems röst hörde Saulus?”

”Det var Jesu Kristi röst, för han presenterade sig så.”

”Alltså ... hävdar jag på fullaste allvar att det var helt normalt under bibliska tider att Gud talade till människan.”

"Jag tror att jag kan hålla med om det, men detta upphörde kort efter det första århundradet av den kristna eran."

"Varför tror ni att det upphörde?"

"Det kan jag inte säga."

"Tror ni att Gud inte har talat sedan dess?"

"Det är jag säker på att han inte har."

"Det måste finnas en anledning. Kan ni ge mig en anledning?"

"Jag vet inte."

"Får jag föreslå några möjliga anledningar: kanske talar Gud inte till människan längre eftersom han inte kan. Han har förlorat förmågan."

Han sade: "Det vore ju hädiskt."

"I så fall, om ni inte accepterar det, så kanske det är så att han inte talar till människan därför att han inte älskar oss längre. Han är inte längre intresserad av våra angelägenheter."

"Nej", sade han, "Gud älskar alla människor, och han har inte anseende till person."

"Nåväl, om han kan tala och om han älskar oss, så är det enda möjliga svaret som jag ser det att vi inte behöver honom. Vi har gjort så snabba framsteg inom vetenskapen, vi är så välutbildade att vi inte behöver Gud längre."

Och då sade han, med darrande röst när han tänkte på det annalkande kriget: "Mr Brown, det har aldrig funnits en tid i världshistorien när Guds röst har behövts mer än den behövs nu. Kanske ni kan tala om för mig varför han inte talar."

Mitt svar löd: "Han talar faktiskt. Han har talat, men människorna behöver ha tro för att kunna höra honom."

Sedan utformade vi vad man kan kalla en "profil av en profet" ... Vi kom tillsammans överens om att följande egenskaper

bör beteckna en man som hävdar att han är profet.

A. Han förkunnar djärvt att Gud [har] talat till honom.

B. Någon som hävdar detta är en värdig man med ett värdigt budskap. Ingen bordsdans, inga viskningar från de döda, ingen klärvoajans, utan ett intelligent uttalande om en sanning.

C. En man som hävdar att han är en Guds profet förkunnar sitt budskap utan rädsla och utan att falla till föga för allmänhetens åsikter.

D. Om han talar för Gud gör han inga eftergifter även om det han undervisar om är nytt och går emot den accepterade samtida läran. En profet vittnar om det han har sett och hört och försöker sällan argumentera för sin sak. Det är hans budskap och inte han själv som är det viktiga.

E. En sådan man talar i Herrens namn och säger: "Så säger Herren", liksom Mose, Josua och andra gjorde.

F. En sådan man förutsäger framtida händelser i Herrens namn, och de inträffar, så som det skedde för Jesaja och Hesekiel.

G. Han har inte bara ett viktigt budskap för sin egen tid utan ofta ett budskap för all framtid, så som Daniel, Jeremia och andra hade.

H. Han har mod och tro nog att uthärda förföljelser och ge sitt liv om så vore för den sak han förfäktar, så som Petrus, Paulus och andra gjorde.

"Mr Brown",
sade han,
"det har
aldrig funnits en
tid i världshistorien
när Guds röst har
behövts mer än den
behövs nu. Kanske
ni kan tala om för
mig varför han inte
talat."

Mitt svar löd:
"Han talar faktiskt.
Han har talat, men
människorna behö-
ver ha tro för att
kunna höra
honom."

Han satt och lyssnade noga. Sedan sade han: "Mr Brown, jag undrar om ert folk inser vikten av ert budskap."

I. En sådan man fördömer oförfärat ondska. Han förkastas eller förföljs vanligtvis av folket under sin egen tid, men senare generationer, avkomman till hans förföljare, bygger monument till hans ära.

J. Han kan göra övermänskliga ting, sådant som ingen människa kan göra utan Guds hjälp. Konsekvenserna eller resultaten av hans budskap och verk är övertygande bevis på hans profetiska kallelse. "Ni [skall] känna igen dem på deras frukt." [Matt 7:20]

K. Hans lärdomar överensstämmer helt med skrifterna och hans ord och skrifter blir helig skrift. "Ty ingen profetia har burits fram genom någon människas vilja, utan ledda av den helige Ande har människor talat vad de fått från Gud." (2 Petr 1:21)

Nu har jag bara gjort en sammanfattning som ni kan göra tillägg till och utveckla och sedan mäta och bedöma profeten Joseph

Smith efter andra profeters arbete och redbarhet.

Som en som studerat profeten Joseph Smiths liv i mer än 50 år säger jag till er ... att mätt med dessa mått så kvalificerar sig Joseph Smith som en Guds profet.

Jag tror att Joseph Smith var en Guds profet därför att han talade som en profet. Han var den förste mannen sedan Jesu Kristi apostlar dödats att hävda något som profeter alltid har hävdats, [nämligen] att Gud har talat till honom. Han levde och dog som en profet. Jag tror att han var en Guds profet därför att han gav denna värld några av de mest stor-slagna uppenbarelser som getts.

Jag tror att han var en Guds profet

därför att han förutsade mycket som har inträffat, sådant som bara Gud kunde åstadkomma.

Johannes, Jesu älskade lärjunge, förkunnade: "Jesu vittnesbörd är profetians ande." [Upp 19:10] Om Joseph Smith hade ett vittnesbörd om Jesus så hade han profetians ande, och om han hade profetians ande, så var han en profet. Jag hävdar, för er och för min vän, att han, mer än någon annan man som någonsin levat, hade ett vittnesbörd om Jesus, för liksom de forntida apostlarna så såg han honom och hörde honom tala. Han gav sitt liv för det vittnesbördet. Jag utmanar vem som helst att namnge en person som har visat större bevis på Jesu Kristi gudomliga kall än vad profeten Joseph Smith gjorde.

Jag tror att profeten Joseph Smith var en profet därför att han gjorde mycket som var övermänskligt. En sak var att han översatte Mormons bok. En del håller inte med, men jag hävdar att profeten Joseph Smith utförde ett övermänskligt arbete när han översatte Mormons bok. Jag skulle vilja be er ... att åta er att skriva en berättelse om Amerikas forntida invånare. Skriv, som han gjorde, utan något källmaterial. Ta med i er berättelse 54 kapitel som handlar om krig, 21 historiska kapitel och 55 kapitel om syner och profetior. Och kom ihåg, när ni börjar skriva om syner och profetior så måste er uppteckning till fullo överensstämma med Bibeln. Ni skriver 71 kapitel med lärdomar och uppmaningar, och här måste ni också jämföra varje uttalande med skrifterna om ni inte ska framstå som bluffmakare. Ni måste skriva 21 kapitel om Kristi verksamhet, och allt som ni hävdar att han har sagt och gjort och varje vittnesbörd som ni skriver ner i er bok om

honom måste överensstämma helt med Nya testamentet.

Jag frågar er, skulle ni vilja åta er en sådan uppgift? Jag skulle också hävda att ni måste använda er av bildliga uttryck, jämförelser, metaforer, skildringar, utläggningar, beskrivningar, retorik, epos, lyrik, logik och liknelser. Försök er på det! Jag vill att ni ska

komma ihåg att mannen som översatte Mormons bok var en ung man som inte hade haft möjlighet att få den utbildning som ni har fått, och ändå dikterade han boken på bara lite över två månader och gjorde bara några få ändringar, om ens det. I över 100 år har några av världens bästa elever och mest lärda försökt bevisa med hjälp av Bibeln att Mormons bok är falsk, men ingen av dem har lyckats bevisa att något av det han skrev inte var helt i överensstämmelse med de heliga skrifterna ...

Joseph Smith åtog sig och slutförde andra övermänskliga uppgifter. Bland dem vill jag nämna följande: Han organiserade kyrkan. (Jag vill rikta er uppmärksamhet på det faktum att ingen konstitution som verkstälts genom mänsklig försorg har överlevt i 100 år utan ändringar eller tillägg, inte ens Förenta staternas konstitution. Kyrkans grundläggande lag eller konstitution har aldrig ändrats.) Han åtog sig att föra evangeliet till alla nationer, vilket är en övermänsklig uppgift som fortfarande håller på att genomföras. Han åtog sig, efter gudomlig befallning, att samla tusentals människor till Sion. Han införde ställföreträdande arbete för de döda och byggde tempel för detta ändamål. Han lovade att vissa tecken skulle åtfölja de troende, och det finns tusentals vittnen som bekräftar att hans löfte har uppfyllts.

Jag sade till min vän: "Jag kan inte förstå hur du kan säga till mig att mina påståenden är orimliga. Inte heller kan jag förstå hur kristna som hävdar att de tror på Kristus kunde förfölja och döda en man vars hela syfte var att bevisa sanningen i det som de själva förkunnade, nämligen att Jesus var Kristus. Jag kan förstå om de förföljde Joseph om han hade sagt: 'Jag är Kristus', eller om

han hade sagt: 'Det finns ingen Kristus', eller om han hade sagt att någon annan var Kristus. Då skulle de kristna som tror på Kristus ha rätt att motsätta sig honom. Men det han sade var: 'Han, som ni påstår att ni tjänar, förkunnar jag för er ... Jag vittnar om att jag såg honom och talade med honom.

Han är Guds Son. Varför förföljer ni mig för det?" ...

Kanske undrar några av er hur domaren reagerade på vårt samtal. Han satt och lyssnade noga. Sedan ställde han några mycket tydligt riktade och ingående frågor, och i slutet av samtalet sade han: "Mr Brown, jag undrar om ert folk inser vikten av ert budskap. Gör ni det?" Han sade: "Om det ni har berättat för mig är sant så är det det mest storslagna budskap som har kommit till denna jord sedan änglarna förkunnade Kristi födelse."

Det här var en domare som talade, en stor statsman, en intelligent man. Han ställde den tankeväckande frågan: "Inser du vikten av det du säger?" Han fortsatte: "Jag önskar att det var sant. Jag hoppas att det kan vara sant. Gud vet att det borde vara sant. Jag önskar vid Gud", sade han, och grät när han sade det, "att någon man kunde visa sig på jorden och med myndighet säga: 'Så säger Herren.'"

Som jag tidigare nämnde så träffades vi aldrig igen. Jag har mycket kortfattat angett för er några av anledningarna till varför jag tror att Joseph Smith var en Guds profet. Men under och över allt detta säger jag er, ur djupet av mitt hjärta, att jag vet, genom den Helige Andens uppenbarelse, att Joseph Smith var en Guds profet. Medan dessa bevis och många andra som kan nämnas kan ha den effekten att de ger en intellektuell övertygelse så är det bara genom den Helige Andens viskningar som man kan få veta det som hör Gud till. Genom dessa viskningar säger jag att jag vet att Joseph Smith är en Guds profet. Jag tackar Gud för denna kunskap. ■

Ett utdrag från en redigerad och publicerad version av ett tal som gavs vid Brigham Young-universitetet den 4 oktober 1955. Interpunktion och stavning moderniserad.

Joseph Smith

Återställsens profet

Världen i allmänhet skulle inte ha tagit notis om en pojkes födelse i en fattig farmarfamilj på landsbygden i Vermont den 23 december 1805. Händelsen gick obemärkt förbi på jorden men inte i himlen. Denna födelse hade profeterats för länge sedan, ända ner till barnets namn — Joseph. (Se 2 Nephi 3:15.)

Denna okända pojke var bara 14 när himlarna öppnade sig för honom i en syn, i vilken han såg Gud Fadern och hans Son. Den unge Joseph fick senare veta att hans namn "skulle hållas i ära och vanära bland alla nationer". (JS skrifter 2:33)

I dag hålls hans namn i ära av miljontals människor. Hans berättelse återges i en ny film, *Joseph Smith The Prophet of the Restoration* (Joseph Smith: Återställsens profet). Dessa scener är tagna från filmen som nu visas på många informationscentrer runt om i världen.

Den unge Joseph tröstas av sin far före en smärtsam operation (ovan); bärs på sin storebror Alvins rygg (till höger); får vägledning under Moronis besök i hans rum (motsatt sida); studerar Bibeln (infällt, motsatt sida).

Filmen visar både profeten Josephs kontemplativa, andliga sida (till vänster) och viktiga händelser i hans liv.

Uppvaktar sin hustru Emma (infällt, ovan till vänster); gläds med Emma efter deras barns födelse (ovan); tillrättavisar fängelsevakter för deras råa språk (till vänster); hämtar guldplåtarna från kullen Cumorah (längst ner till vänster); lider i Libertyfängelset (nedan).

Bakom kulisserna

JOSEPH SMITH: ÅTERSTÄLLESENS PROFET

Hur återger man på 68 minuter berättelsen om någon vars bedrifter var större än livet självt? I det här fallet skedde det med långsiktig planering, intensiva förberedelser, bön — och den slags hjälp som filmbolag vanligtvis inte får. De som var engagerade i filmandet kan intyga att de fick mer hjälp med projektet än vad de kunde ha åstadkommit på egen hand — till exempel med att välja huvudrollsinnehavarna och två dagar under filmningen med perfekt väder under en period med dåligt väder.

Resultatet är en film som skildrar profeten Joseph Smith som en man med mänskliga egenskaper men med en utomordentlig förmåga att följa gudomlig vägledning och att leda andra enligt denna vägledning.

Produktionen av filmen krävde noggrann samordning och planering. Här är några exempel:

- Filmandet tog flera månader och ägde rum i Nauvoo, norra delen av staten New York, den historiska Upper Canada Village i närheten av Ottawa, Lincoln's New Salem Village i närheten av Springfield i Illinois,

Mississippifloden, Manchester i England och kyrkans filmstudio i närheten av Brigham Young-universitetet i Provo i Utah.

- Filmen har omkring 40 rollinnehavare. Ett arbetarlag på över 100 personer deltog i produktionen och vissa scener krävde upp till 300 lokala statister. Dessutom anställdes många lokala invånare för att hjälpa till med sminkning, frisyrier, m m där filmandet gjordes på plats.
- Klädstilen studerades ingående för att man skulle kunna sy kläder som var autentiska med de som bars i början av 1800-talet.
- Filmen producerades under ledning av första presidentskapet och genom kyrkans audiovisuella avdelning. Den hade premiär den 17 december 2005, en vecka före 200-årsjubileet av Joseph Smiths födelse, i Legacy Theater i Joseph Smith Memorial Building på tempelområdet i Salt Lake City. ■

Arbetet med produktionen bakom kulisserna omfattade en stor insats av filmteamet, sminkörerna och hårfrisörerna (till vänster och nedan till höger); snöspridning för en vinter-scen i Nauvoo (till höger) och byggandet av en trång fängelsecell i en filmstudio (nedan).

FOTOGRAFI AV BILDBRAND © ULTIMATE SYMBOL

Uppskjutning

OM DU ALDRIG BÖRJAR BLIR DU ALDRIG ...
(SE L&F 60:13.)

Frågor och svar

”Vilket är det bästa sättet att presentera Mormons bok för en vän som har en annan tro?”

L I A H O N A

Det bästa sättet att berätta om Mormons bok är att be om och följa Andens inspiration. Det innebär att du kanske säger olika saker till olika vänner.

När du förbereder dig för att berätta om Mormons bok kan du läsa inledningen till Mormons bok. Det ger en bra översikt över boken med ord som du kan använda när du beskriver den för din vän.

Om din vän inte vet vad Mormons bok är så kan du ge en kort beskrivning. Berätta för honom eller henne att den är ännu ett testamente om Jesus Kristus, att den är en helig skrift som nedtecknats av profeter som bodde på den amerikanska kontinenten. Du kan säga att Mormons bok skrevs för vår tid och översattes av profeten Joseph Smith. Bär sedan ditt vittnesbörd om Mormons bok.

När du har gett en Mormons bok till din vän, uppmuntra då honom eller henne att börja läsa den. Du kan föreslå några skriftställen som han eller hon kan börja med.

Be om att få inspiration för hur du bäst presenterar Mormons bok för en vän.

Förbered dig genom att läsa och be om Mormons bok.

Ge en kort beskrivning av Mormons bok, föreslå några skriftställen som din vän kan börja läsa och bär ditt vittnesbörd om boken.

Om du inte har någon Mormons bok att ge bort kan din vän få ett gratis exemplar genom ett utdelningskort eller genom att gå till www.mormon.org.

Missionärerna uppmanar ofta människor att läsa inledningen, 3 Nephi 11 och Moroni 10:3–5. Du kan också läsa några av dina favoritverser och berätta för din vän vad de betyder för dig.

Om du inte har någon Mormons bok att ge bort kan du be din vän gå till www.mormon.org eller ge honom eller henne ett utdelningskort. Din vän kan få en gratis bok genom att ange detta på webbsidan. Boken levereras per post eller av missionärerna, vilket din vän än föredrar.

Det är viktigt att berätta om Mormons bok för andra för den vittnar om Kristus och om evangeliets återställelse. President Gordon B Hinckley sade nyligen: ”Mormons bok har framkommit genom Guds gåva och kraft. Den talar som en röst ur stoftet och vittnar om Guds Son. Den talar om hans födelse, om hans verksamhet, om hans korsfästelse och uppståndelse samt om hans besök bland de rättfärdiga i landet Ymnighet på det amerikanska fastlandet.

Den är något påtagligt som kan handhas, som kan läsas, som kan provas. Den har inom sina pärmar ett löfte om sitt gudomliga ursprung. Miljoner har nu satt den på prov och funnit den vara en sann och helig urkund." ("De stora ting som Gud har uppenbarat", *Liabona*, maj 2005, s 81–82)

Inbjud din vän att bli en av de miljoner som har läst och bett om Mormons bok och funnit den vara sann.

LÄSARNA

Jag har alltid haft en önskan att berätta om Mormons bok, men jag kom aldrig på något bra sätt. Med tiden fick jag större tilltro till

evangeliets lärdomar och ville att alla andra skulle få känna samma glädje som jag känner när jag följer Jesus Kristus. Först då upptäckte jag att om jag ville presentera Mormons bok för någon annan så skulle jag bära mitt vittnesbörd om den förändring som den åstadkommit i mitt liv

och i andra människors liv. Om vi är goda vänner så lär de sig av vårt exempel att detta vittnesbörd är sant, och då får de en önskan att själva få ett vittnesbörd.

Gisela M, 21 år, Moçambique

En gång firade en vän till mig som hade en annan tro sin födelsedag. Jag bestämde mig för att ge henne en Mormons bok.

Jag skrev i boken att det här var det dyrbaraste som jag kunde ge henne och slog

in den. Detta väckte hennes nyfikenhet och hon började läsa den med en gång.

Marcus A, 16 år, Brasilien

Det kan kännas nervöst att ge bort en Mormons bok, men jag vet att om du ber om att få hjälp och vägledning av Anden i förväg så går allting bra. I de fyra senaste böckerna som jag har gett bort har jag strukit under några av mina favoritskriftställen (bland annat Moroni 10:3–6) med röd penna och sedan satt dit ett anteckningskort för att markera sidan. På det sättet har personen som jag ger boken till någonstans att börja. En bok på 500 sidor kan kännas ganska avskräckande. Jag brukar också ofta berätta att folket i Mormons bok är de "andra får" som Kristus talade om i Johannes 10:16. Sedan bär jag mitt vittnesbörd för personen jag ger den till.

Rebecca C, 17 år, Illinois, USA

Bygg först på en gemensam grund genom att berätta för din vän att vi tror att Jesus Kristus är vår Frälsare och att Bibeln är Guds ord. Berätta sedan för honom eller henne att vi

tror på en annan helig skrift som heter Mormons bok och att den också vittnar om att Jesus är Kristus. Du kan läsa några skriftställen i Bibeln som handlar om Mormons bok, till exempel Psaltaren 85:12; Jesaja 29:11–12; Heseziel 37:16–17 och Johannes 10:16.

Christopher W, 16 år, Kalifornien, USA

Det bästa sättet för mig att berätta om Mormons bok är att alltid ha med mig skrifterna till skolan och på semestrar. När jag läser Mormons bok får jag ofta tillfälle att berätta om den för andra eftersom de vill veta vad det är jag läser. Detta har fungerat bra för mig, och två av mina vänner har bett att få en Mormons bok. Jag hjälper dem förstå att Gud inte bara tänker på en nation utan på alla.

Matilde C, 18 år, Peru

O m vi har en önskan och ber om det kan vi få inspiration om ... hur vi ska ge en Mormons bok till en vän ... Låt var och en finna bästa sättet enligt sina bästa förutsättningar."

Äldste Charles Didier i de sjuttios presidentskap, "Undervisa från hjärtat", Liahona, juni 2004, s 13.

Ett bra sätt att presentera Mormons bok är att säga: "Jag skulle vilja ge dig en bok som återger historien om ett folk som bodde i Amerika." Jag skriver i boken om mina känslor och

om min respekt för Mormons bok. Jag ber också Herren hjälpa min vän att inse att Mormons bok är en inspirerad bok.

Ana B, 15 år, Brasilien

Presentera Mormons bok tillsammans med Bibeln. På det sättet kan du förklara att den är ännu ett testamente om Kristus och att dessa två böcker kompletterar varandra. Du kan också säga att Kristus kom till Amerika och att berättelsen i Mormons bok om hans besök hjälper oss att bättre förstå Kristi liv. Jag vet att den här boken är sann och att den hjälper oss i vårt liv och kommer att hjälpa våra vänner.

Cathy U, 17 år, Frankrike

Liahonas och läsarnas svar är avsedda att ge hjälp och perspektiv, inte som tillkännagivanden om kyrkans lära.

VAD TYCKER DU?

Ungdomsläsare: Skicka ditt svar tillsammans med namn, födelsedatum, församling och stav (eller gren och distrikt), och ett foto (med skriftligt tillstånd från dina föräldrar att trycka fotot) till:

Questions and Answers 7/06

50 E. North Temple St. Rm. 2420

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Eller skicka e-post till: liahona@ldschurch.org

Vi vill ha svaret senast den 15 juli 2006.

FRÅGA

"Jag har kommit tillbaka till kyrkan och försökt börja om på nytt i livet efter en del misstag, men jag är rädd att jag ska falla igen. Hur kan jag komma över denna rädsla?" ■

Visa kärlek och sörj för de behövande

Välj under bön ut och läs från det här budskapet de skriftställen och lärdomar som tillgodoser behoven hos de systrar som ni besöker. Berätta om era upplevelser och bär vittnesbörd. Inbjud dem ni undervisar att göra detsamma.

Välsignelser av att tillhöra

Hjälpföreningen: För att uppfylla Hjälpföreningens motto, "Kärleken upphör aldrig", uppmuntras varje syster att utveckla och utöva Kristi rena kärlek i livets alla aspekter. Hon uppmuntras att sörja för och visa omtanke om sin familj, sin församling och sitt samhälle.

Vad är kristuslik kärlek?

Moroni 7:47: "Den kärlek, som är Kristi rena kärlek, förbliver evinnerligen."

Äldste Marvin J Ashton (1915–1994)
i de tolv apostlarnas kvorum: "Vi likställer ofta kärlek med att besöka de sjuka, ge de hungrande mat, eller dela med oss av vårt överflöd till dem som inte har det lika gott ställt. Men kärlek är verkligen mycket, mycket mer.

Verklig kärlek är inte något som du ger bort. Det är något som du förvärvar och gör till en del av dig själv. Och när kärlekens dygd är inplanterad i ditt hjärta blir du aldrig densamma igen ...

Vi visar kanske störst kärlek när vi är vänliga mot varandra, när vi inte dömer eller kategoriserar någon annan, när vi helt enkelt hellre friar än fäller varandra eller inte säger något. Kärlek är att acceptera varandras olikheter, svagheter och brister. Det innebär att ha tålmod med den som har gjort oss besvikna eller att motstå impulsen att bli förolämpad ... Kärlek innebär att man inte drar fördel av varandras svagheter och är villig att förlåta den som har sårat oss. Kärlek innebär att man förväntar sig det bästa av varandra." (Se "Tungan kan vara ett skarpt svärd", *Nordstjärnan*, jul 1992, s 19.)

Moroni 7:48: "Bedjen till Fadern av allt hjärta, att I mån vara fyllda med denna kärlek."

Hur kan vi visa kärlek och sörja för de behövande?

Anne C Pingree, andra rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap: "Jag vittnar som Alma gjorde att 'medelst små och enkla medel utträttas mycket stort'. [Alma 37:6]

I vårt hem förkunnar vi vår övertygelse genom dessa små och enkla medel — våra dagliga kärleksgärningar: 'Här är jag, sänd mig.' Jag vittnar om att den största kärleksgärningen för tid och all evighet var Jesu Kristi försoning. Villigt gav han sitt liv för att sona mina synder och era synder. Jag ger uttryck för min hängivenhet för hans sak och min önskan att alltid tjäna honom vart han än kallar mig." ("Kärlek: En familj, ett hem åt gången", *Liabona*, nov 2002, s 110)

President Howard W Hunter (1907–1995): "Vi bönfaller er att utöva ert mäktiga goda inflytande och därigenom stärka våra familjer, vår kyrka och våra samhällen ...

De som följer Kristus strävar efter att följa hans exempel. Hans lidande för våra synder, brister, sorger och sjukdomar bör vara vår drivkraft att på samma sätt räcka ut handen mot människorna omkring oss i kärlek och medkänsla. Det är ytterst lämpligt att mottot för världens äldsta kvinnoorganisation — Hjälpföreningen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga — är 'Kärleken upphör aldrig'. (Se "Stå fast i tron", *Nordstjärnan*, jan 1995, s 98) ■

SVARET I BOKEN

ANDREW CONFER, SOM DET
BERÄTTATS FÖR MILES T TUASON

"Äldste Confer, undervisa mig", sade rösten i telefonen, "men undervisa mig inte om Mormons bok." Christine Yong, vår nya undersökare, ville veta mer om vår religion.

Som missionärer i Singaporemisionen var min kamrat och jag glada över att ha en undersökare som Christine. Hon och hennes syster Sara verkade vara uppriktigt intresserade

av evangeliet. Men under de veckor som vi hade berättat om evangeliet för dem hade de haft en del tvivel om Joseph Smith och Mormons bok. Men vi tänkte inte ge upp, så vi bestämde en tid för att träffas igen.

Jag gick dit tillsammans med vår grens missionsledare, Patrick Lim, medan min kamrat besökte andra tillsammans med en annan medlem. Broder Lim och jag hade planerat att undervisa Christine om omvändelse, dop och den Helige Andens gåva. Vi brukade för det mesta uppmana personer att döpa sig när vi talade

om dopet. Men vi undrade båda, med tanke på de tvivel hon hade haft, om Christine var redo att döpas. Vi bad om Andens sällskap innan vi besökte henne.

Under diskussionen verkade Christine förstå vad omvändelse och dop var. Men när broder Lim talade om att man kan få den Helige Andens gåva så började Christine prata om sina tvivel.

"Jag är inte säker på att Gud är där och att han verkligen skulle besvara min bön", medgav hon tveksamt.

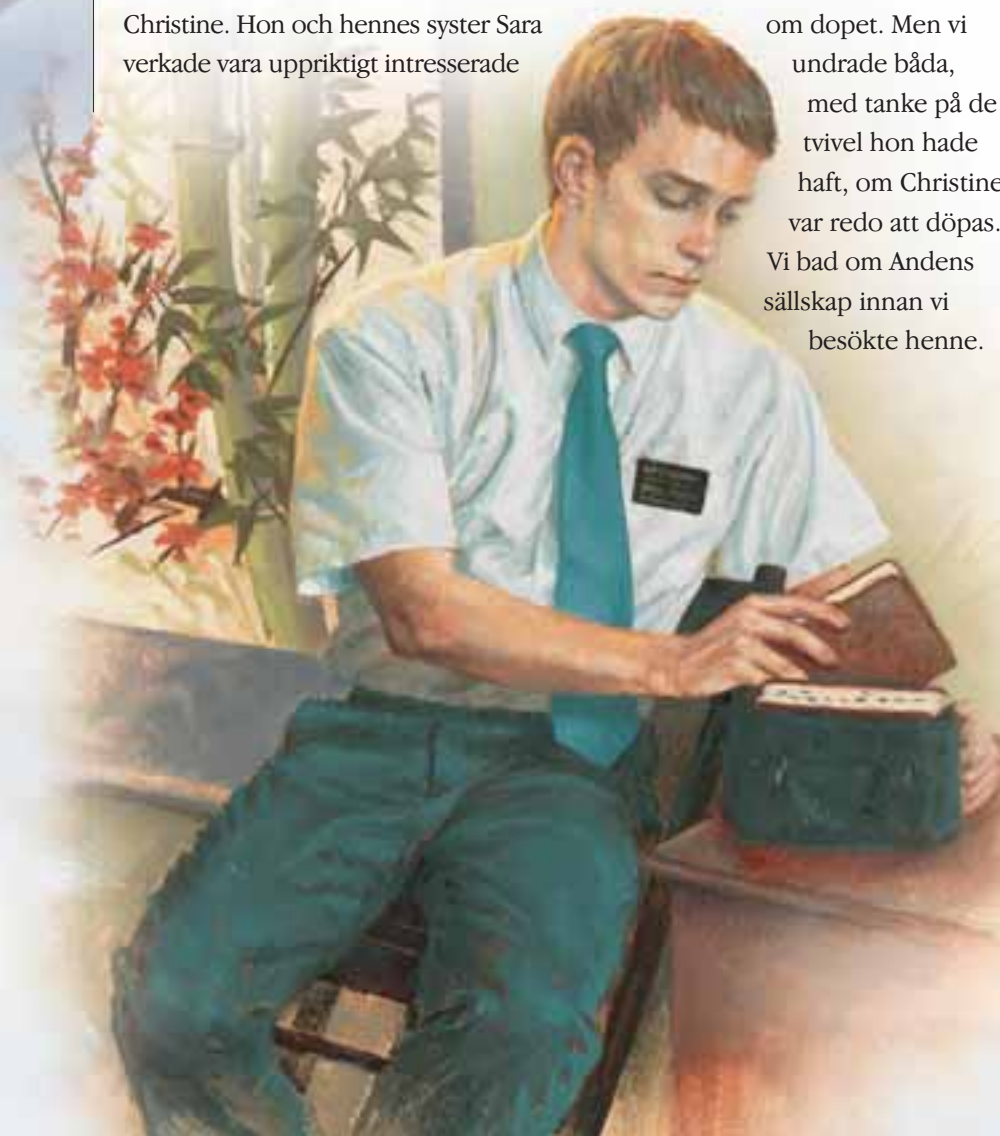
Vi beskrev för henne de lugna, fridfulla känslor som Anden ger, men hon hade inte känt den Helige Andens inflytande. Hon hade försökt att be och läsa skrifterna, men hon hade inte känt något.

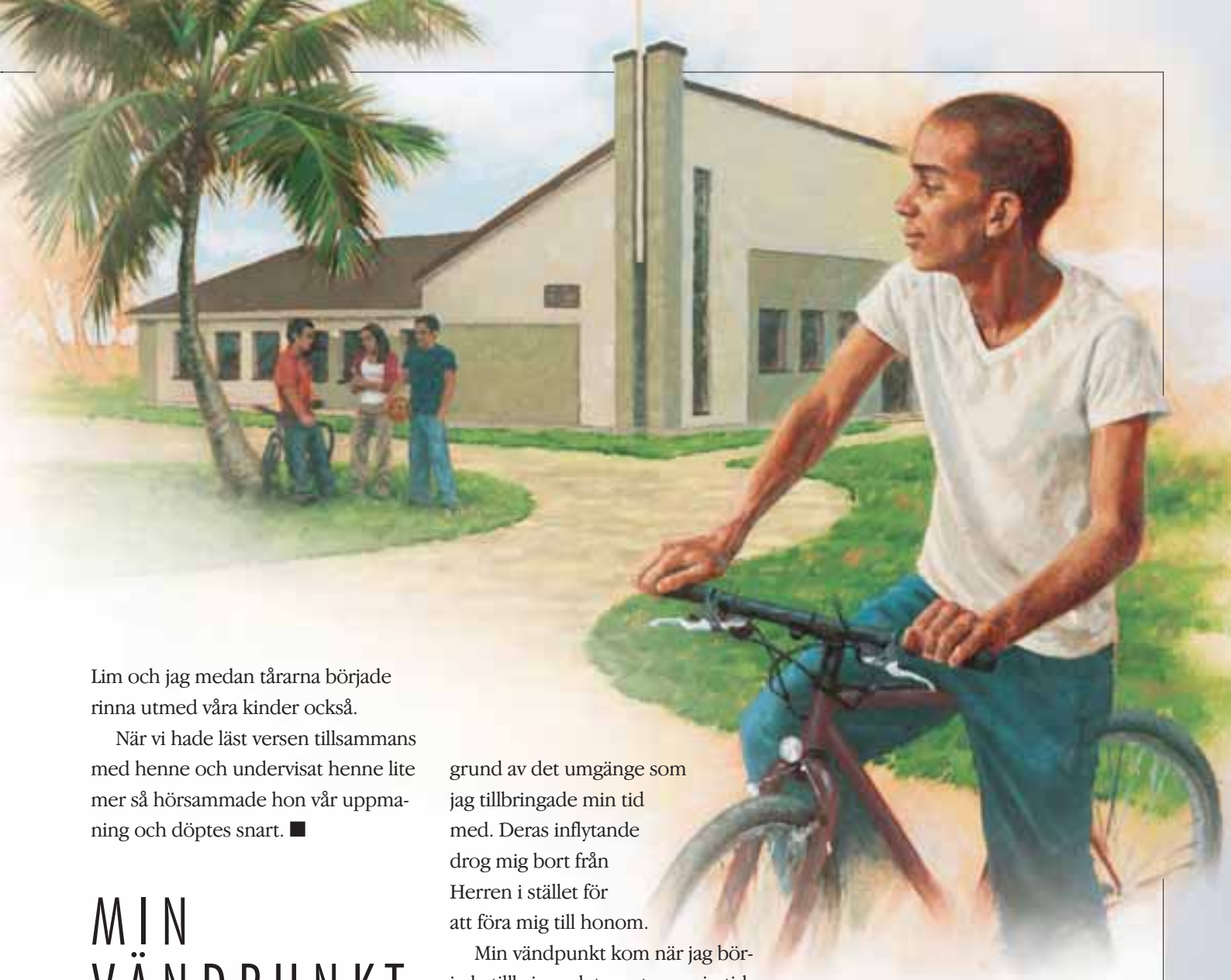
För ett ögonblick visste vi inte vad vi skulle säga. Sedan kom jag att tänka på ett skriftställe och kände mig manad att berätta om det trots att det var i Mormons bok — boken som hon hade bett oss att inte undervisa ur. Jag bad Christine att läsa Ether 12:6: "Jag vill visa världen, att tro är något som man hoppas på och som icke syns. Motsägen därför icke, emedan I icke sen, ty I mottagen ej någon förvisning, innan eder tro har bestått provet."

När jag förklarade att vår tro på Herren provas innan vi får något svar från vår himmelske Fader så kände jag Anden starkt i mitt hjärta. Jag bad att Christine skulle känna så också. Och det gjorde hon.

"Jag känner mig så rörd. Jag känner mig verkligen rörd", sade Christine medan tårarna rann utmed kinderna.

"Det är Anden, Christine. Det är så här Anden känns", sade broder

Lim och jag medan tårarna började rinna utmed våra kinder också.

När vi hade läst versen tillsammans med henne och undervisat henne lite mer så hörsammade hon vår uppmaning och döptes snart. ■

MIN VÄNDPUNKT

ELSWORTH GILLETT

Jag växte upp som medlem i kyrkan i Belize, men jag var inte alltid en trofast efterföljare av Herren. Min familj var bland de första medlemmarna i Belize men vi hade många provningar. Min far lämnade oss och min mor stod utan jobb och med tre barn.

Min mors tro på Herren gjorde att vi klarade oss igenom provningarna. Min mamma arbetade hårt för att försörja oss och leda oss till Herren, men jag behövde få ett eget vittnesbörd. För en tid valde jag fel väg, mest på

grund av det umgänge som jag tillbringade min tid med. Deras inflytande drog mig bort från Herren i stället för att föra mig till honom.

Min vändpunkt kom när jag började tillbringa det mesta av min tid med ungdomarna i kyrkan. Jag såg vilken underbar ande de hade. Det gav mitt liv en osedvanlig glädje. När jag såg mina vänner gå ut för att tjäna Herren som missionär kände jag Anden ännu starkare.

Jag hade inte en tanke på att gå ut som missionär förrän jag bestämde mig för att vända mig till Herren i bön och ta reda på om det var rätt väg för mig. När jag bad kände jag den Helige Andens kraft brinna i hjärtat. Jag hade aldrig tidigare känt en sådan underbar kraft. Det fick mig att förstå att en mission var rätt för mig. Jag talade med min grenspresi-

dent, förberedde mig andligt och timligt och verkade senare som hel-tidsmissionär.

Jag kan nu säga utan något som helst tvivel att jag vet att detta är Jesu Kristi återställda evangelium och att president Gordon B Hinckley är en levande profet, siare och uppenbarrare, kallad av Gud att förkunna hans ord och föra alla människor till vår himmelske Faders fälla. Som Moroni sade behöver vi läsa Mormons bok, överväga dess ord i vårt hjärta och be, så får vi svar på vårt hjärtas frågor. (Se Moroni 10:3–5.) ■

En känsla för det

Vi klär oss formellt i kyrkan och under andra heliga tillfällen, inte för att vi är viktiga utan för att tillfället är viktigt.

ÄLDSTE D TODD CHRISTOFFERSON
i de sjuttios kворum

För en tid sedan kom en ung kvinna från en annan stat för att bo några veckor hos släktingar i Salt Lake City-området. Första söndagen kom hon till kyrkan klädd i en enkel vit blus och knälång kjol, tillsammans med en lätt kofta. Hon hade strumpbyxor och snygga skor, och hade håret enkelt, men omsorgsfullt kammat. Hela hon gav intryck av ungdomligt behag.

Olyckligtvis kände hon sig genast som om hon inte passade in. Det verkade som alla andra unga kvinnor i eller kring hennes ålder hade vardagskjol, en del ganska korta, tajta överdelar som nått och jämt (eller inte alls) nådde ner till kjolen, inga strumpor och klumpiga joggingskor eller strandsandaler.

Man skulle hoppats att de andra flickorna när de såg den nya flickan skulle ha märkt hur olämplig deras klädsel var i kapellet på en sabbat, och omedelbart ändrat sig till det bättre. Men tråkigt nog gjorde de inte det, utan det var besökaren som för att passa in anpassade sig till modet i församlingen.

Detta exempel representerar en del av min oro. När det gäller samhället i allmänhet är jag rädd att många i min generation har försummat att överföra till er generation en känsla för det som är heligt. I den här artikeln hoppas jag kunna hjälpa dig förfina din förståelse att urskilja det som är heligt och visa

vördnad för allt heligt. Bland alla de heliga ting som vi bör visa vördnad för, till exempel skrifterna, profeterna, ens kropp och gudomen, vill jag inrikta mig på att visa respekt för heliga platser och händelser.

Mycket av det jag vill förmedla går egentligen inte att överföra från en person till en annan. Det måste växa inifrån. Men om jag kan hjälpa dig tänka på vissa saker så kan Anden sedan verka i dig så att du inte behöver någon som talar om vad som är heligt eller hur du ska handla — du känner det själv. Det blir en del av din natur. Till stor del är det redan så.

Söndagskläder

Våra tempel och möteshus är invigda åt Herren som heliga platser. På varje tempelbyggnad finns som påminnelse orden *Helgat åt Herren — Herrens hus*. En känsla för det som är heligt bör leda oss att handla och tala med vördnad i och omkring dessa byggnader. Den bör få oss att klä oss på ett visst sätt när vi är där.

Liksom opassande klädsel vanhelgar kroppen — Guds heligaste skapelse — vanhelgas heligheten i Herrens hus och det som inträffar där av opassande, vardaglig eller slarvig klädsel eller på annat sätt ovärdat yttre.

För ett antal år sedan använde min församling i Tennessee en skolbyggnad till söndagsmötena medan vårt kapell, som skadats av en tornado, reparerades. En församling i en

som är heligt

Du är en
belig i den
storslagna
sista dagarnas
tidsutdelning —
se ut så också.

annan kyrka använde samma skola för sina gudstjänster medan deras nya kapell byggdes.

Jag var chockerad över att se vad folk i den andra församlingen hade på sig i kyrkan. Det fanns inte en kostym eller slips bland männen. De verkade komma från eller vara på väg till golfbanan. Det var svårt att hitta en enda kvinna i klänning eller i något annat än mycket vardagliga byxor eller till och med shorts. Hade jag inte vetat att de kom till skolan för att vara med på en gudstjänst så skulle jag ha trott att något slags idrottsevenemang var på gång.

Vår församlings medlemmars klädsel skilde sig fördelaktigt från detta dåliga exempel, men jag börjar tro att vi inte längre är så annorlunda eftersom vi verkar glida mer och mer över till lägre normer. Förr användes termen "söndagskläder". Därmed menade man de finaste kläder man hade. Kläderna varierade alltefter kultur och ekonomiska omständigheter, men det var deras bästa.

Det är en skymf mot Gud att komma till hans hus, särskilt på hans heliga dag, ovårdad och klädd på ett sätt som inte är det bästa och mest

sedesamma som våra omständigheter tillåter. När en medlem från Perus bergstrakter måste över en flod för att komma till kyrkan, tar Herren förvisso inte illa upp över stänk av gytjtigt vatten på hans skjorta. Men hur kan Gud inte ta illa vid sig över någon som har alla kläder han behöver och mer därtill och som lätt kommer till kapellet med bil, men ändå kommer till kyrkan i skrynkliga cargo-byxor och T-shirt.

Jag har upplevt det så, under mina resor runt om i världen, att kyrkans mindre bemedlade medlemmar klarar av att komma till sabbatens möten snyggt klädda i rena, prydliga kläder, de bästa de har, medan de som har mer än nog är de som kan komma vardagligt och till och med slafsigt klädda.

Har klädseln någon betydelse?

Några säger att klädsel och hårstil inte har någon betydelse — det är insidan som räknas. Jag anser verkligen att det är insidan som räknas, men det är det som oroar mig. Slarvig klädsel på heliga platser och vid heliga tillfällen ger ett budskap om vad som finns inuti personen. Det kan vara stolthet eller upproriskhet, men säger åtminstone: "Jag fattar inte. Jag förstår inte skillnaden mellan heligt och världsligt."

I det tillståndet dras människor lätt bort från Herren. De uppskattar inte värdet av det de har. Jag är orolig för dem. Om de inte kan nå insikt, om de inte kan få en känsla för det som är heligt, löper de risken att till sist förlora allt det som betyder mest. Du är en helig i den storslagna sista dagarnas tidsutdelning — se ut så också.

De här principerna är tillämpliga på handlingar och händelser som är heliga eller som förtjänar vördnad: dop, konfirmation,

ordination, välsignandet av Herrens nattvards sakrament, välsignandet av sjuka och så vidare. Läran och förbunden lär oss att i prästadörets förordningar "är gudaktighetens kraft uppenbar". (L&F 84:20) Jag uppskattar präster, lärare och diakoner som har skjorta (vit om möjligt) och slips när de välsignar eller delar ut sakramentet. De visar alla uppskattning och respekt för Gud och för händelsen.

Nyligen läste jag ett meddelande från en man som uppmanade sina kolleger att ha kavaj och slips när de visade sig tillsammans offentligt för att hedra sin organisation. Deras företag var inte religiöst, och vi skulle inte kalla det heligt, men han förstod principen att vissa saker förtjänar respekt och att vår klädsel delvis uttrycker denna respekt. Han sade att han tänkte klä sig formellt, "inte för att jag är viktig utan för att det här är ett viktigt tillfälle". Hans ord innehåller en viktig sanning. Det är inte oss det gäller. Att uppföra sig och klä sig så att man hedrar heliga händelser och platser har med Gud att göra.

Vördnadens välsignelser

När du utvecklar en allt djupare vördnad för heliga ting blir den Helige Anden ditt ofta närvarande och sedan konstanta sällskap. Du tillväxer i kunskap och sanning. Skrifterna talar om ett ljus som blir "klarare och klarare, till dess att den fullkomliga dagen frambryter". (L&F 50:24) Samma process beskrivs också med orden från nåd till nåd. Frälsaren själv gick framåt på det sättet tills han fick fullheten, och du kan följa i hans fotspår. (Se L&F 93:12–20.) Det är dit en känsla för det som är heligt leder dig.

De som å andra sidan inte sätter värde på heliga ting kommer att förlora dem. Utan en känsla för det som är heligt blir de alltmer slarviga i sin inställning och slappa i sitt beteende. De glider bort från den trygghet som förbund med Gud kan ge. Deras känsla för

ansvarighet inför Gud minskar och glöms bort. Därefter bryr de sig bara om sin egen bekvämlighet och att tillfredsställa sina egna otyglade begär. Slutligen börjar de förakta heliga ting, till och med Gud, och till sist föraktar de sig själva.

När vi uppför oss och klär oss så att vi hedrar heliga händelser och platser så visar vi vår vördnad för Herren.

Behandla heliga ting med omsorg

Kom alltid ihåg att medan helighet växer inom dig och du anförtros större kunskap och insikt, så måste du behandla detta med större omsorg. Herren sade: "Det som kommer ovanifrån är heligt och måste talas med försiktighet och efter Andens ledning." (L&F 63:64) Han befälde oss också att inte kasta pärlor för svinen eller ge det som är heligt till hundarna. (Se 3 Nephi 14:6; L&F 41:6.) Det innebär att heliga ting inte bör diskuteras med dem som inte är beredda att uppskatta deras värde.

Var förståndig med det som Herren ger dig. Han litar på dig. Du bör till exempel inte berätta om innehållet i din patriarkaliska välsignelse för vem som helst.

Allt som är heligt och helgat ska vördas och föras samman i denna sista och mest underbara tidshushållning. I och med återställelsen av evangeliet, kyrkan och Jesu Kristi prästadöme håller vi en nästan ofattbar skatt av heliga ting i våra händer. Vi får inte försumma dem eller tappa bort dem.

I stället för att glida mot vårdslöshet bör du bli alltmer noggrann i lydnad i ditt liv. Jag hoppas du ska tänka och känna och klä dig och handla på ett sätt som visar vördnad och respekt för heliga ting, heliga platser och heliga händelser. Det är min bön att en känsla för det som är heligt ska sänka sig över din själ, liksom dagg från himlen. Må den föra dig närmare Jesus Kristus som dog och uppstod, som lever, som är din Återlösare. Må han göra dig helig liksom han är helig. ■

Från ett tal som hölls under KUN:s satellitutsändning den 7 november 2004.

Passande klädsel har betydelse

Att klä sig lämpligt är en utmaning i dagens värld. Här svarar medlemmar på följande frågor: Hur kan man vara säker på att ens klädsel är passande? Hur har du förespråkat lämplig klädsel i din familj, församling eller stav (eller gren och distrikt)? Vilka insikter har du fått angående vikten av att klä sig passande?

Vem ville jag vara?

En händelse för några år sedan förändrade min inställning till anständighet. När jag gjorde mig i ordning för att åka på en veckoträff tog jag på mig ett par korta shorts. Det slog mig aldrig att de var olämpliga. Bland aktiviteterna som hade planerats för den tisdagen skulle missionärerna komma och ge oss några praktiska råd angående missionsarbete. En av de sista lediga platserna var bredvid mig. Äldsterna diskuterade en kort stund, så diskret de kunde, om vem som skulle sitta bredvid mig. Även om de inte sade det direkt så förstod jag att de kände sig illa till mods på grund av hur jag var klädd.

I det ögonblicket började jag, trots min förlägenhet, att förstå vad det innebar att vara lämpligt klädd. Jag insåg att jag fick dygdiga unga män att känna sig illa till mods — och att jag också kunde få inte dygdiga män att känna sig *alltför* bra till mods. Jag fick större insikt om vilken slags person jag ville vara tillsammans med, och ännu viktigare, vilken slags person jag ville vara. Från och med det ögonblicket

var jag inte bara förberedd för de förändringar jag borde göra utan såg också fram emot att göra dem.

Chelsea Anderson, Ohio, USA

En passande modeshow

I oktober 2004 ordnade Unga män och Unga kvinnor i vår stav ett evenemang som hette ”Passande klädsel”, baserat på broschyren *Vägledning för de unga*. Det bestod av en modeshow i tre delar: fritidskläder, sportkläder och festkläder. Vi bad varje ung man och ung kvinna att välja ut tre klädbyten, och vi hjälpte dem att välja vilka kläder som var passande. Vi inbjöd deras ledare och föräldrar till aktiviteten. Vi betonade verser i skrifterna som handlar om att kroppen är ett tempel (se 1 Kor 6:19–20) och råd från vår profet, president Gordon B Hinckley. Aktiviteten hade en positiv effekt: ungdomarna i vår stav är nu mer angelägna om att vara vårdade och att klä sig lämpligt.

Teresa de Jesús Contreras de Ramírez, Mexico

Förslag för passande klädsel

Att klä sig passande är definitivt en utmaning i dagens värld, särskilt för flickor i tonåren. Jag vet — jag är en av dem. Men man *kan* klä sig passande i alla sammanhang och ändå vara moderiktig. Här är några förslag som jag har märkt är bra:

- Köp flera långa linnen i olika färger som du kan

PASSANDE OCH MODERIKTIG

När jag var yngre ville jag klä mig precis som mina kamrater i skolan. Jag lydde motvilligt min mammas önskan om att jag skulle klä mig passande. I dag är jag tacksam mot min mamma för den tydliga gränsen hon drog och för hennes exempel. Nu har jag ett eget vittnesbörd om hur viktigt det är att klä sig passande. Det är verkligen möjligt att klä sig både passande och moderiktigt.

Roberta Eggenberger,
Schweiz

VITNESBÖRD OM ANSTÄNDIGHET

Min insikt om varför jag skulle klä mig anständigt kom gradvis efter det att jag hade blivit medlem i kyrkan. Nu ser jag med stor respekt på lämpligt klädda personer vars ögon lyser av kyskhetens ljus. Det är inte alltid lätt att klä sig passande, men om vi anstränger oss så hjälper Gud oss.

Olga Khripko, Ukraina

Jag tror att vi visar vår ödmjukhet och respekt för vår himmelske Fader när vi ser vårdade och rena ut och är klädda på lämpligt sätt.

Sharlene Cherry, Filippinerna

stoppa ner i byxorna så att magen inte syns när du har en kortare t-shirt över.

- Sy fast en tygremsa längst ner på kortare blusar.

- Om en blus eller tröja är gjord mestadels av bomull så köp en storlek större än normalt så att den inte blir för trång eller för kort när du tvättar den.

- Köp långa pojkshorts när de finns tillgängliga på sommaren.

- Om överdelen på en klänning är

opassande kan du klippa av överdelen och ändra klänningen så att det blir en finkjol och sedan köpa en fin top som passar till.

- Börja tidigt att leta efter balklänningar eller kläder till andra evenemang så att du inte frestas att köpa något mindre lämpligt i sista minuten.

Många flickor vill ge upp när det gäller passande klädsel därför att det är så svårt. Men jag säger att det går!

Jami Elsmore, Nevada, USA

En daglig påminnelse

Jag har en bild på Frälsaren och en bild på templet i London i min garderob. När jag öppnar den för att hämta kläder blir jag alltid påmind om att hålla mig ren och lämpligt klädd så att jag en dag kan komma till templet och dyrka Herren där.

Carolyn Bailey, England

Trånga kläder är också opassande

Många tror att opassande klädsel bara handlar om att kroppen inte är tillräckligt täckt. Men trånga kläder är också opassande, även om hela kroppen är helt täckt. Detta gäller såväl män som kvinnor. Många inser inte att trånga kläder drar uppmärksamhet till kroppen, vilket distraherar från syftet med utbildning, affärsangelägenheter, ledarskap eller gudsdyrkan. Mer löst sittande kläder gör att betraktarens uppmärksamhet riktas på personens ansikte för bättre kommunikation.

Judith Rasband, Utah, USA

Kroppen är ett tempel

Bahia i Brasilien, där jag bor, har ett mycket varmt klimat, vilket gör det lite svårt för folk att klä sig passande. Men jag känner något särskilt när jag klär mig på ett sätt som inbjuder Andens sällskap. Jag vet att kroppen är ett Guds tempel och att den bör behandlas med respekt.

Stephan Cerqueira Levita, Brasilien

En fråga om bön

Efter det att jag och två av mina döttrar hade tillbringat en nedslående dag med att leta efter balklänningar, återvände vi hem, trötta och tårögda. Vi hade inte hittat en enda passande klänning. Jag uppmanade mina döttrar att lägga fram sina önskemål inför Herren i bön. De tittade frågande på mig och undrade om ett klädproblem var viktigt nog att be om. Jag lovade dem att Nephis övertygelse i

ETT SKYDD MOT FRESTELSER

"Anständighet i klädsel och uppträdande hjälper

oss att motstå frestelser. Det kan vara svårt att hitta passande kläder, men med lite ansträngning går det ... Man kan vara tilldragande utan att klä sig opassande ... Dra upp fasta gränser, en linje i sanden så att säga, som ni inte går över."

President Gordon B. Hinckley, "Håll dig på den rätta vägen", Liahona, maj 2004, s 114.

detta extra besvär.

Jerie Jacobs, Kalifornien, USA

En paneldiskussion

Ett sätt att främja passande klädsel bland de unga kvinnorna är att ha en paneldiskussion tillsammans med de unga männen. Detta tillvägagångssätt hjälpte ungdomarna i vår församling att allvarligt tänka över denna evangelieprincip.

Några av prästerna vi inbjöd att delta var inte så entusiastiska i början för de ville inte såra de unga kvinnorna som skulle vara deras publik. För att lugna de unga männen träffades vi i förväg och talade om vad de kunde säga om passande klädsel och hur de kunde presentera sina tankar på lämpligt sätt.

Vi kände Anden under paneldiskussionen. De unga kvinnorna deltog i diskussionen och lyssnade noga på vad de unga männen hade att säga. En av paneldeltagarna sade till dem: "Kan vi börja med att slippa se någon opassande klädsel under kyrkans möten?" De unga kvinnorna

Första Nephi 3:7 gällde både triviala och viktiga saker: "Jag vet, att Herren icke giver människornas barn några befallningar utan att bereda en utväg för dem att utföra det som han befäller dem." Mina döttrar gick med på att be om problemet och inom en vecka hittade vi två vackra klänningar på oväntade platser som vi kunde ändra på så att de blev helt passande.

Vi har fortsatt att be om sådant som har med passande klädsel att göra. Jag har lärt mig att följa små maningar från Anden, även om det innebär att jag måste köra en viss sträcka, leta mig igenom klädställningar eller göra stora klädändringar. Jag vill att mina döttrar ska veta att jag värderar passande klädsel så mycket att jag vill göra mig

reagerade mycket positivt på
råden från sina vänner.
John Wilkinson, Utah, USA

INRE SKÖNHET

Jag förstod inte begreppet passande klädsel innan jag blev medlem i kyrkan. Inom några månader efter mitt dop lärde jag mig att det inte var något klädesplagg som gjorde mig vackrare — skönheten kommer inifrån. Jag strävar efter att tjäna Herren på det sätt som han ber oss om.

Roseangela Barreto, Brasilien

Kroppen är en gåva

Under mitt sista år på high school bestämde jag mig för att jag behövde stärka mitt vittnesbörd innan jag började på universitetet. Jag studerade allt jag kunde om Frälsarens liv och hans försoningsoffer. Medan jag gjorde det kände jag hans kärlek så starkt att jag började gråta. Jag insåg att jag verkligen var en älskad dotter till Gud. När betydelsen av detta sjönk in i mitt medvetande insåg jag att man inte bara ska klä sig passande för att hindra pojkar från att få orena tankar. Det är också ett sätt att visa vår uppskattning för den underbaraste gåvan som Gud har gett oss: vår kropp.

Jag skulle vilja föreslå att kyrkans medlemmar ska undervisas om att klä sig

passande därför att de älskar och respekterar sig själva och Herren och för att de vill hedra hans gåva. Jag fick inte något starkt vittnesbörd om hur viktigt det är att klä sig passande förrän jag lärde mig älska min himmelske Fader och Frälsaren mer innerligt.

Brenda Petty, Idaho, USA

Pröva att handla på Internet

En dag när jag kom ut från templet i Los Angeles i Kalifornien blev jag bestört över att se att några brudtärnor hade opassande klänningar på sig. Sedan såg jag att brudtärnorna i en annan grupp hade klänningar som var passande och ändå mycket fina. Jag frågade var de hade hittat sådana vackra klänningar, och de svarade entusiastiskt i korus: "På Internet." Internet kan vara ett bra ställe att hitta lämpliga kläder. ■

Anne Elwell, Kalifornien, USA

DIN KLÄDSEL ÅTERSPEGLAR VEM DU ÄR

"Guds profeter har alltid gett hans barn rådet att klä sig passande. Ditt sätt att klä dig återspeglar ditt inre. Din klädsel och frisyre sänder budskap om dig till andra och påverkar hur du och andra uppträder. Om du är välvårdad och passande klädd, inbjuder du Anden och har ett gott inflytande på din omgivning ...

Olämplig klädsel kan vara minishorts och minikjolar, åtsmitande kläder, skjortor eller tröjor som inte täcker magen och andra avslöjande plagg. Unga kvinnor bör ha kläder som täcker axlarna och undvika kläder som är urringade fram och bak eller avslöjande på annat sätt. Unga män bör också vara passande klädda. Alla bör undvika ytterligheter i fråga om klädsel, utseende och frisyre. Var

alltid välvårdad och ren och undvik att göra ett slarvigt intryck när det gäller klädsel, frisyre och uppträdande. Fråga dig själv: 'Skulle jag känna mig väl till mods med mitt utseende om jag var i Herrens närhet?'

Se Vägledning för de unga (broschyr, 2002), s 14–16.

Visste du det här?

Det hände i juni

1 juni 1801:

Brigham Young, kyrkans andre president, föddes i Vermont. Han dog vid 76 års ålder i Salt Lake City i Utah.

19 juni 1836: Lorenzo Snow, kyrkans femte president, döptes i närheten av Kirtland i Ohio när han var 22 år gammal.

27 juni 1844: Profeten Joseph Smith och hans bror Hyrum dödades

i fängelset i Carthage i Illinois. John Taylor, kyrkans tredje president, sade att deras martyrdöd skulle påminna världen om att "det kostade det nittonde seklets ädlaste blod att bringa Mormons bok och denna kyrkas Lärnan och Förbunden i dagen".

(L&F 135:6)

18 juni 1850: President John Taylor (1808–1887), då i de tolv apostlarnas kvorum, och andra missionärer anlände till Frankrike för att öppna franska missionen.

Förslag till ledare

Har du läst Jakob 5 någon gång? Vi menar *verkligt* läst det? Om du tittar närmare upptäcker du att detta längsta kapitel i Mormons bok — en liknelse om vingårdens herre, hans tjänare och olivträd — innehåller en viktig lärdom om ledarskap. Läs Jakob 5 igen och lägg märke till vingårdens herres exempel. Se vilket slags ledare han är. Lägg märke till hans tålmod, hans villighet att lyssna på råd, hans kärlek till folket runt omkring sig, och du har börjat lära dig en del av de lärdomar du kan lära dig av vingårdens herre.

"Jag vittnar om att våra böner, upp-sända i ödmjukhet och uppriktighet, blir hörda och besvarade. Det är förunderligt men verkligt."

President Gordon B Hinckley, "Du som ödmjukt korset bar", *Liahona*, jan 2001, s 103.

Skottlands ungdom i parad

Två dussin ungdomar från Dundee andra och Dundee Bingham's församling i Dundee stav i Skottland deltog i den första Lord Provost of Dundee Youth Parade (Dundees borgmästares ungdomsparad) någonsin. Mer än 1 000 ungdomar deltog i evenemanget som hölls för att hedra enastående ungdomar i Dundee, deras talanger och deras tjänande till förmån för folket i staden.

Efter paraden genom staden talade borgmästaren till folket. Därefter hade några ungdomsgrupper uppvisningar med fotboll, hockey, cheerleading, tae kwon do

och drillning med stav. De unga männen och de unga kvinnorna i Dundee var glada för möjligheten att representera kyrkan vid detta historiska tillfälle och planerar att delta i evenemanget varje år.

Kom, lär och ha kul

PAUL VANDENBERGHE

Kyrkans tidningar

Högt uppe på Altiplano — högslätterna i Anderna på gränsen mellan Bolivia och Peru, ligger Titicacasjön. Med sina 3800 m över havet är den världens högst belägna sjö som trafikerar av större fartyg. Enligt legenden var det också här som en av Amerikas äldsta civilisationer — inkafolket — föddes. Legendan säger att solen sände grundarna av inkacivilisationen ner till jorden på Titicacaön.

Vattnet i sjön håller en nästan konstant temperatur på 11°C vilket kan tyckas svalt för en simtur och riktigt kallt för ett dop. Ändå var det i Titicacasjön som Roberto Carlos Condori Pachuri, 16, döptes förra året. Ibland har byn inte tillräckligt med vatten för att fylla dopbassängen i möteshuset i El Alto, Bolivia, och då beger de sig till sjön. Roberto Carlos

kommer väl ihåg sitt dop, men det beror inte på vattnet utan på den varma ande han kände när han blev medlem i kyrkan.

Roberto Carlos fördes in i kyrkan av sin vän José Luís Mamani Kari, 15. "Jag kom till seminariet," berättar Roberto Carlos. "Det var första gången jag besökte en av kyrkans byggnader, och jag var lite rädd." Men han upptäckte snart att han var välkommen. I själva verket är femton av de ca trettio ungdomar som deltar i seminariet varje vecka inte medlemmar i kyrkan. Ungdomar från Batallas gren i Titicaca distrikt i Bolivia går på seminariet på torsdagskvällar och studerar hemma under veckan.

"Jag inbjuder mina vänner att komma och lära sig något", berättar Ángela Daniela Sanjines Flores, 16, "och efteråt har vi kul."

Roberto Carlos Condori Pachuri från Bolivia kom i kontakt med kyrkan genom en vän och började delta i seminariet. "Jag tyckte om det jag lärde mig", säger han. Förra året döptes Roberto Carlos i Titicacasjön.

Varför kommer de? "Sanningen är att några kommer för att leka och ha kul, andra kommer för att lära sig något och åter andra kommer för att deras vänner bjuder in dem."

Roberto Carlos ville delta i seminariet av alla dessa anledningar. "Jag tyckte om det jag lärde mig och jag har massor av vänner här", säger han. "Vi spelar fotboll eller volleyboll efter lektionen." Det var på seminariet och genom att träffa missionärerna som han fick höra om forna profeter, en levande profet idag, och Kristi besök i Amerika. Det var genom att få kunskap om evangeliets sanningar som Roberto slöt sig till kyrkan.

President Spencer W Kimball (1895-1985) hade ett motto för att påminna oss om våra plikter som medlemsmissionärer: "Gör det!" Han lovade oss att när vi vittnar om återställelsen kommer vi att bli välsignade. José Luís vet att detta är sant.

"Det kändes bra", berättar José Luís, "att se Roberto Carlos ta emot evangeliet. Jag ville dela med mig av mitt vittnesbörd, så det gjorde jag."

Mod i Cochabamba

I Cochabamba, ungefär 26 mil sydost om El Alto, deltar ungdomarna i morgonseminarium.

Utanför kyrkans verksamhet känner dessa tonåringar ofta press från jämnåriga att sänka sina normer. "Det är svårt att vara medlem i kyrkan här eftersom jag omges av många människor som vill att jag ska göra dåliga saker", säger Cristhian Pérez, 19, från La Chimba församling i Cobija stav. "Därför tror jag att våra vänner är något av det viktigaste vi

har.” Även om många av dessa unga män och unga kvinnor kanske är den enda medlemmen på sin skola eller till och med i sin familj så kan de alltid räkna med stöd av varandra. Christian fortsätter: ”Vi hjälper varandra i kyrkan genom att delta i seminariet tillsammans och ha gemensamma aktiviteter.”

Miriam Eugenia Copa Fernández, 19, från Alalay församling i Jaihuayco stav, håller med: ”Vi är som en familj och vi tar hand om varandra. Det är ett väldigt bra sätt att börja dagen på, för det får mig på gott humör hela dagen.”

Det andliga stöd som dessa ungdomar ger varandra då de lär och växer tillsammans, blir en ständigt källa till styrka.

”Seminariet har hjälpt mig att övervinna mina svagheter och frestelser och har hjälpt mig att fatta bättre beslut”, säger Nefía Flores, 18, från América församling i Cobija stav. När de unga männens och unga kvinnornas vittnesbörd växer sig starkare, blir de bättre förebilder för sina vänner.

”De fyra år jag har tillbringat i seminariet har varit till stor hjälp för mig eftersom varje lektion och varje förmaning jag fått har hjälpt mig att

tackla en speciell utmaning”, säger Luís Carlos Gonzales Jaimes, 19, från La Chimba församling, som förbereder sig för att gå på mission.

Det finns ett tempel i Cochabamba, så många av ungdomarna i området besöker det ofta för att finna styrka. ”Vi är mycket glada att vi har ett tempel här i Cochabamba. Vi har möjlighet att besöka det varje vecka”, säger Harold Reinaldo Salazar, 18, från Petrolero församling i Jaihuayco stav. ”Det är en oförglömlig upplevelse att utföra dop där.”

Eftersom de ser vittnesbördets kraft i det som deras vänner gör, som när de besöker templet, så vet dessa unga människor att de kan vända sig till varandra för att få andlig styrka.

”Jag har stor respekt för dem”, säger Miriam om sina vänner. ”De är andligt starka och beredda att möta alla de utmaningar de ställs inför. Jag litar på dem. De har starka vittnesbörd om kyrkan. De är modiga. De är roliga.”

Frukost med vänner

I den östra delen av staden träffas ungefär tjugo ungdomar från Colcapirhua församling i Los Alamos stav varje dag klockan 5:30 på morgonen och äter en enkel frukost tillsammans innan seminariet börjar klockan 6:00.

”Jag stiger upp tidigt eftersom jag vet att om jag går på seminariet kommer det att hjälpa mig ha Anden med mig och vara närmare Gud hela dagen”, säger Jenny Linares, 18.

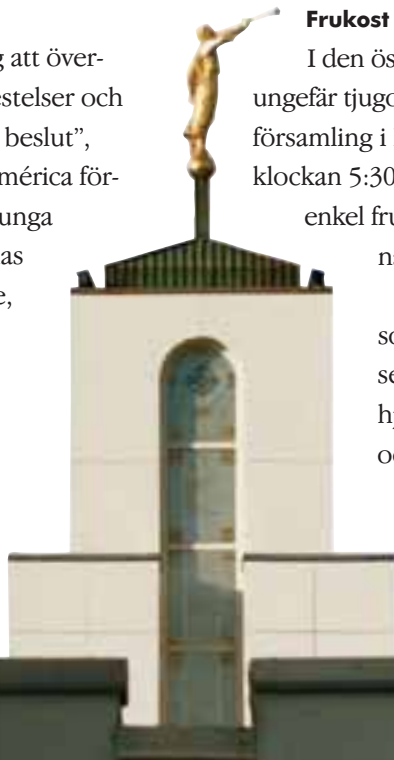
Frukosten består vanligtvis av bröd med socker

Det är en stor välsignelse för områdets ungdomar att det finns ett tempel i Cochabamba.

Många av dem besöker templet varje vecka.

Deltagarna i denna seminarieklask från Cochabamba säger att de är mer än vänner — de är som en familj. Från vänster till höger:

Nefía Flores, Alejandra Gamboa, Luís Carlos Gonzales Jaimes, Miriam Eugenia Copa Fernández, Cristhian Pérez, Yesenia Salgado och Harold Reinaldo Salazar.

Ovan, från vänster till höger:

"Fyra år i seminariet har varit till stor hjälp för mig."

Adán Quintela Aparicio

"Vi kan lära oss så mycket som är till hjälp för oss resten av livet."

Franz Condori

"Seminariet har blivit som en sköld i mitt liv."

María D Justiniano

och *mate*, en örtdryck, eller *api*, en dryck beredd på malen lila och vit majs. Men ungdomarna kommer

till seminariet mer för andlig näring än för maten.

"Det är roligt att gå på seminariet", säger Luly Bravo, 14. "Ungdomarna lyser upp ens dag på morgonen. Vi kommer för att lära oss mer om vår himmelske Fader och hans Son."

"Sanningen är att de fyra åren i seminariet har fått mig att fundera mycket på mission", säger Diego Días, 18. "Det är därför jag tar examen från seminariet, så jag kan gå ut som missionär."

Franz Condori, 20, från Arocagua församling i

Univarsidads stav, håller med. Han

döptes för fyra år sedan och planerar att gå ut som missionär snart. "När jag blev medlem i den här kyrkan hade jag redan satt ett mål att gå ut som missionär, och de fyra åren i seminariet har hjälpt mig mycket", säger han. "Jag vet att de skriftställen vi alltid läser och studerar kommer att hjälpa mig besvara de frågor som jag kan få när jag blir missionär."

Stark i Santa Cruz

Ungefär 29 mil öster om Cochabamba ligger Santa Cruz. Med det avståndet förändras

klimatet — det är mycket varmare här. Men det som är viktigare förändras inte. Seminariedeltagandet varje morgon har betydelse för hur de unga

i Santa Cruz lever. "Vi behöver gå framåt och tillämpa de principer vi undervisats om på seminarielektionerna", säger Adán Quintela Aparicio, 18, från Estaciós församling i Cañoto stav. "Det är ett stort privilegium att vi har seminarieprogrammet i kyrkan, där vi kan lära oss så mycket som är till hjälp för oss under resten av livet."

Ungdomarna i Bolivia, som från alla håll utsätts för frestelser och pressas att sänka sina normer, har funnit skydd och stöd i evangeliets sanningar.

"Seminariet har blivit som en sköld i mitt liv", säger María D Justiniano, 18, från Carmens gren i El Bajío stav. "Det har blivit en sköld, för det beskyddar mig varje dag

i skolan. Till exempel tar lärarna upp evolutionsteorier och sådana saker, som vi i seminariet har blivit väl förberedda för. Vi har förmågan att tänka själva och att känna i våra hjärtan att det verkligen var Gud som skapade den här världen."

Något som alla dessa ungdomar i Bolivia är överens om — från Altiplanos höga höjder till hettan i Santa Cruz — är att när de kommer tillsammans växer de sig starkare i evangeliet och blir bättre på att motstå världens frestelser. "En ensam pinne kan lätt brytas av", förklarar Franz Condori. "Men när man fogar samman många pinnar kan de inte brytas. När enighet råder i en grupp, så är det svårt för någon eller något att knäcka oss. Vi hjälper varandra." ■

Bevakad

Kimberly Webb
Kyrkans tidningar

När jag hittade huset vars adress jag hade kraftsat ner i anteckningsboken tyckte jag att det såg läskigt ut. Det var ett stort, gammalt grått hus som hade byggts om till lägenheter, men det såg mer ut som ett spökhushus i en svartvit film. Men jag ville träffa Rachel så jag gick med bestämda steg upp för den skrangliga trappan.

Tidigare, när jag tittade på bostadsannonserna som var uppsatta på en anslagstavla i institutbyggnaden, flöt alla annonser ihop som ett lapptäcke gjort av papper och häftstift. Men det var en annons som stack ut från mängden. Den hade en streckgubbe som sade: "Det här är jag, Rachel. Jag tycker om löpning, jazzmusik och choklad." Jag skrattade. Annonsen sade inte så mycket om lägenheten men rumskamraten verkade kul.

När jag hade pratat med Rachel en stund bestämde jag mig för att känslan i lägenheten var välkomnande. Jag bortsåg från mitt första intryck och flyttade in några veckor senare.

Morgonen därpå åkte Rachel iväg

på en två veckor lång semester med sin familj. En kuslig känsla kom över mig när hon hade åkt men jag skakade av mig känslan och började packa upp. "Jag är nervös eftersom jag inte är van vid att vara här", intalade jag mig. "Jag behöver tid att vänja mig."

Det var nästan midnatt när det plötsligt började klia och svida i halsen. "Jag måste vara allergisk mot något", tänkte jag. Jag tittade runt i

lägenheten tills jag hittade Rachels doftljus. Jag bestämde mig för att ta ut dem.

Jag hade tidigare märkt att lampan i trappuppgången inte fungerade så jag lät ytterdörren vara öppen en aning så att det blev en ljusspringa. Barfota skyndade jag genom mörkret och ut på verandan.

Plötsligt hajade jag till.

Nattluften var stilla. Jag kunde inte

Jag skyndade genom mörkret ut på verandan. Plötsligt hajade jag till. Jag kunde inte höra något. Men jag kände att någon närmade sig.

höra något. Men jag *kände* att någon närmade sig.

"Gå tillbaka till lägenheten innan någon annan gör det." Uppmaningen från Anden var otvetydig och angelägen.

Fortfarande med ljusen i ett fast grepp sprang jag genom mörkret in i mitt vardagsrum och slängde igen dörren. Så fort jag hade låst dörren började dörrvredet röra sig. Jag bara stod och gapade. Jag såg hur dörrvredet rörde sig fram och tillbaka utan ett ljud.

Någon hade stått gömd i trappuppgången! Han hade försökt att följa efter mig in, men en sekund för sent. Nu fanns det bara en bräcklig dörr mellan oss. Instinktivt slog jag på dörren med knytnäven så hårt jag kunde.

Jag vet inte hur länge jag stod där med en tyst bön i hjärtat och väntade på att något skulle hända. Till slut försäkrade en fridfull känsla mig om att faran var förbi och att jag skulle vara i säkerhet under natten.

Morgonen därpå ringde min mamma. Hon och pappa var borta på semester, annars kanske jag hade ringt dem tidigare. Innan jag hann berätta för mamma vad som hade hänt sade hon: "Jag har varit orolig för dig! Jag får hela tiden en känsla av att din trappuppgång är en farlig plats. Är den väl upplyst? Det skulle vara så lätt för någon att gömma sig där."

Jag darrade vid tanken på hur nära jag hade varit att bli attackerad — så nära att min mamma hade känt faran på 30 mils avstånd.

Sedan sade hon att hon hade försökt ringa mig dagen innan för att varna mig angående denna känsla. "Jag kunde inte få tag på dig på telefon, så jag bad. Jag insåg att jag inte kunde beskydda dig, men att vår himmelske Fader kunde det."

Mamma hade rätt. En främling hade gömt sig i trappuppgången och bevakat mig. Högre makter hade också vakat över mig och talat om för mig vad jag skulle göra.

Jag vet att Herren inte alltid skyddar mig från tragedier, men om jag följer honom så låter han inte planen för mitt liv gå om intet. Det var hans vilja att jag skulle beskyddas den kvällen och jag är tacksam för att han vakade över mig. ■

Bara fem minuter till

Elaine Brown Preslar

Vår familj njuter av att vara ute i naturen. Vi tillbringar nästan varje lördag utomhus — vi vandrar, campar, cyklar eller åker på sightseeing på sommaren. På vintern åker vi kälke, skidor eller promenerar i snön. Dessa stunder med familjen är underbara och ger min man och mig tillfälle att konversera med våra tre barn.

En sommardag vandrade

vi runt en sjö i en närbelägen skog. Vädret var perfekt: soligt och varmt med uppfriskande, svala fläktar från sjön. På vägen nedför stigen tittade vi på vildblommorna och träden. Vi pratade om hur mycket vår himmelske Fader måste älska oss då han skapat så mycket vackert som vi kan njuta av.

Jacob, 7 år,
sade: "Jag
tycker att
världens vackraste
plats är där alla
saker om Jesus
finns."

Små beslut, eviga välsignelser

Victor Pino Fuentes

Vi försökte komma på vilken som var den vackraste platsen vi sett. Ett barn föreslog den närbelägna nationalparken Yellowstone. Någon annan föreslog en omtyckt campingplats. Vi tänkte på vår utflykt till havet och skönheten hos ett skidspår med träd som täcktes av gnistrande snö.

Jag var liten när mina föräldrar bjöd in missionärerna till vårt hem i Antofagasta i Chile och jag för första gången fick höra talas om evangeliet. Jag växte upp i kyrkan men ansträngde mig inte särskilt för att få ett eget vittnesbörd. Följaktligen blev jag så småningom mindre aktiv och fick möta livets svårigheter utan hjälpen från evangeliets gudomliga kraft. Men min trofasta mor fortsatte att älska mig och var hela tiden ett stilla exempel på rättfärdighet.

Jag gifte mig med en medlem i kyrkan, men ingen av oss kände att det var angeläget eller nödvändigt att leva efter de normer som vi hade blivit undervisade om under uppväxten.

Men med tiden förändrades livet i vårt hem drastiskt till det sämre.

På grund av de svåra problem vi hade beslutade sig min hustru för att börja gå i kyrkan tillsammans med vår dotter. Jag hade ingen önskan att följa med dem, men när de kom hem igen efter kyrkan varje vecka så berättade de för mig vad de hade lärt sig. Efter en tid började jag få besök av hemlärare, två trofasta bröder som på något sätt såg min gudomliga potential fastän inte jag gjorde det.

Långsamt började en förändring äga rum i hjärtat, men jag vägrade att erkänna det först. Varje söndag strök min hustru mina kläder i hopp om att jag skulle följa med henne till kyrkan. Jag var för envis

för att ta på mig kläderna men jag började gå på sakramentsmötet i jeans och t-shirt. Som mindre aktiva medlemmar ofta gör, satt jag på bänken närmast dörren så att jag kunde vara den sista som kom och den första som gick utan att någon pratade med mig.

Efter flera månader insåg jag att jag inte var något bra exempel för mina barn eller välsignade min familj med prästadömet så som jag borde. Jag fattade beslutet att aldrig mer missa en söndag i kyrkan. Jag märkte hur tillämpningen av evangeliets principer lyste upp mitt liv och jag insåg att detta enkla beslut skulle ha fattats långt tidigare.

Vad angelägen Herren var om att välsigna min familj och mig! Min hustru och jag och våra barn beseglades snart till varandra i templet i Santiago i Chile.

Jag är tacksam för min mor som ihärdigt undervisade mig om evangeliets principer, för min hustru som uppmuntrade mig genom sin kärlek och sitt exempel att efterleva dem, för mina trofasta hemlärare och för min Fader i himlen som tålmodigt väntade på att jag skulle efterleva evangeliet så att han kunde välsigna mig mer än jag trodde var möjligt. ■

Vårt yngsta barn, Jacob, 7 år, som tyst hade lyssnat till vår diskussion, sade: "Jag tycker att världens vackraste plats är där alla saker om Jesus finns." Saker om Jesus? Jag försökte komma på ett samband, och då insåg jag att Jacob menade tempelplatsen i Salt Lake City. Med det storslagna templet, träd, fontäner och blomsterträdgårdar är tempelplatsen verkligen en vacker plats. Men för Jacob betyder tempelplatsen mer än endast den utvändiga skönheten hos naturen.

Jacob, som föddes med ett komplicerat ärftligt hjärtfel, har redan varit med om tre hjärtoperationer, ett antal medicinska provtagningar och har ännu fler operationer att vänta. Hans läkare kommer ofta till Idaho, men när Jacob behöver opereras eller genomgå vissa provtagningar, måste vi resa till Primary Children's Medical Center i Salt Lake City. Dessa resor fylls ofta med ångslan och oro över Jacobs hälsa, och vi har märkt att en utflykt till tempelplatsen hjälper oss att lugna våra nerver och påminner oss om vår himmelske Faders plan och vårt behov av att förtrösta på honom.

Kvällen före Jacobs senaste och mest komplicerade operation tog vi honom till informationscentret på Temple Square, där vi satt tillsammans och tittade på den vackra skulpturen av Frälsaren — Thorvaldsens Kristus. Jacob var lugn, varm och trygg där han satt — ovanligt stilla i famnen på en förälder. Eftersom han inte ville gå därifrån bad han oss gång

på gång att vi skulle stanna "bara fem minuter till", tills vårt besök varat i över en timme. När vi till slut måste gå därifrån kände vi alla en inre frid och vi kände oss redo att möta vadhelst operationen skulle komma att medföra.

Jag tror att för Jacob är tempelplatsen så vacker inte på grund av vad han *ser* där utan på grund av vad han *känner* där. Vår himmelske Faders gåvor i form av frid, hopp och tröst är vackrare än allt det Jacob kan komma ihåg att han sett med sina fysiska ögon.

Att förstå vår himmelske Faders plan och acceptera och lita på hans vilja kan föra med sig obeskrivbar frid och glädje. När vi blir missmodiga, upprörda, eller rädda så har vi någonsans att vända oss — inte till en specifik plats, utan till vår Frälsare Jesus Kristus. Och jag tror att Jacob har rätt — ingenting är vackrare än det. ■

Dansparets återförening

Kurt Stättner

I 25 år arbetade jag i Wiener Neustadts centrum i Österrike. En mild dag i maj promenerade jag längs en gågata under min lunchrast och fick syn på en bokhandel. Nära dörren stod två stora backar fulla av reaböcker. Jag var nyfiken på vilken slags litteratur det var som såldes ut så billigt så jag tog upp den översta

boken i en av backarna. Utan något särskilt intresse av att köpa boken slog jag upp den och såg en bild av ett danspar. Till min stora förvåning såg jag också namnet Gretl Stättner. Jag kom med ens ihåg att det var namnet på min fars andra hustru. Jag hade inte tänkt på henne på årtal.

Min far var tulltjänsteman, men han var också en entusiastisk dansare och drev en egen dansskola. Några år efter mina föräldrars skilsmässa träffade min far Gretl på dansskolan. Förhållandet blev dock kortvarigt eftersom min far dog av en brusten blindtarm när han bara var 35 år gammal. När han låg döende måste han ha hoppats på att Gretl skulle ta hand om mig eftersom han visste att min mor inte gjorde det. Av den anledningen gifte sig min far med Gretl bara tre timmar innan han dog. Men Gretl var mycket ung och fortfarande under sina föräldrars inflytande. Hon hade ingen möjlighet att ta hand om mig så jag växte upp i fosterhem.

När jag stod där med boken i handen och inte bara såg namnet Stättner utan också dansparet så insåg jag plötsligt att det här var min fars lagliga hustru. Hon hade rätt att få bli besegrad till honom.

Min far
träffade
sin
andra hustru Gretl
på sin dansskola.
Jag insåg att hon
bade rätt att bli
besegrad till
honom.

Min vidare undersökning avslöjade att Gretl aldrig hade gift om sig, att hon hade bott i Wien och att hon hade drivit en fotvårdssalong där. Jag kom ihåg hennes flicknamn och platsen där hennes familj, Weißenbergs, hade bott. Min hustru och jag tänkte söka upp dem men

blev besvikna över att upptäcka att ingen i familjen levde längre. Vi besökte kyrkogården men kom inte så långt först eftersom stenen på

familjegravplatsen bara hade en lista med efternamn. Efteråt slog det oss att någon ändå måste betala för graven och dess skötsel, så vi bad styrelsen om information om gravens ägare. Vi fick ett namn som ledde oss till Wien och till en kvinna som visade sig vara Gretls brorsdotter.

Hon gav oss inte bara alla nödvändiga datum så att vi kunde utföra tempelarbetet för Gretl, utan också information om alla i släkten som hade dött: föräldrar, far- och morföräldrar, fastrar, mostrar och far- och morbröder.

Det visade sig också att när min hustru och Gretls brorsdotter var unga så hade de gått på samma gymnasium samtidigt och tagit examen samma dag. Vad liten världen kan vara.

Min hustru och jag sände in alla namn i släkten till templet och kunde själva utföra arbetet i templet i Frankfurt i Tyskland. Jag är mycket tacksam för den här möjligheten och är övertygad om att det inte bara var av en händelse som jag hittade min styvmors bok. Våra samtal med

Gretls brorsdotter avslöjade att Gretl hade ägt många böcker och att hennes brorsdotter hade gett bort några,

behållit några och sålt några. Det var bara en bok som hade hamnat i Wiener Neustadt och det var den som jag råkade få syn på. ■

I Herrens tid

Kyrkan har förändrat mitt och mina närståendes liv. Jag har känt Anden vid många tillfällen. Skriftstudier och artiklar som skrivits av våra profeter och ledare har hjälpt mig en hel del. En artikel som var till stor hjälp var "I rätt tid" (oktober 2003) av äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kvorum. Jag litar fullkomligt på Herren och vet att allting har sin tid. Jag vill tacka äldste Oaks för denna artikel som har hjälpt mig så mycket och stärkt mitt vittnesbörd om Herren Jesus Kristus.

Victor Santana Arias, Dominikanska republiken

Utsökt visuell konst

Min make och jag vill tacka er för den stora variation vackra fotografier som vi har vant oss vid att se i *Liabona* och en särskild komplimang till er för de vackra svartvita bilder som finns i konferensnumren. Ett stort tack till de skickliga fotografer som gör denna utsökta visuella konst möjlig.

Vi är så tacksamma för att vi har ögon att se dem med och att vi kan läsa innehållet i denna utmärkta tidning på vårt eget språk månad efter månad. Tack!

Carmen T De Ruscitti, Venezuela

Min själ flödar över av en önskan att predika evangeliet

Medan jag nu förbereder mig för en heltidsmission studerar jag inspirerande material, bland annat *Liabona*. Jag vill uttrycka min tacksamhet för februariumret 2005 och särskilt för äldste och syster Christensens fina artikel, "Sju insikter om medlemsmissionärsarbete". Den inspirerade mig

och stärkte min önskan att predika evangeliet. När jag tänkte på artikeln förstod jag bättre hur viktigt detta arbete är. Min själ flödar över av en önskan att predika evangeliet.

Iranilson Leite Machado, Brasilien

En laddning rättfärdighet

Jag vill tacka er för denna underbara tidning! Vi har mycket lite kyrkomaterial på ryska så varje nummer av *Liabona* laddar oss med rättfärdighet för en lång tid framåt. Tack också för inslaget Frågor och svar. Det är sådana frågor som verkligen bekymrar våra ungdomar.

Sergei Antamanov, Ryssland

VI EFTERLYSER KONST SOM SKILDRAR NYA TESTAMENTET

Under 2007 kommer vi att publicera material för studiekursen i Söndagsskolan om Nya testamentet. Professionella konstnärer kan bidra med konstverk som skildrar scener från Nya testamentet för bedömning. Skicka kopior av ditt arbete per e-post till cur-artist-photographer@ldschurch.org eller skicka färgkopior per post till New Testament Art, *Liabona* Magazine, 50 East North Temple Street, Room 2420,

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA. Var vänlig skicka endast kopior. Kopiorna returneras inte. Bidragen ska vara poststämplade senast den 31 oktober 2006.

Världsomfattande ledarutbildningsmöte

Stöd för familjen

11 FEBRUARI 2006

Talen under det världsomfattande ledarutbildningsmötet finns med i juninumret 2006 av Liahona och Ensign och på www.lds.org så att medlemmarna kan använda dem i sina familjer och i undervisning.

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA

Äktenskapet är väsentligt för Guds eviga plan

ÄLDSTE DAVID A. BEDNAR
i de tolv apostlarnas kворum

Lärosatser om det ideala äktenskapet

Vi har fått rådet av första presidentskapet att göra vårt allra bästa för att stärka äktenskapet och hemmet. Denna undervisning har aldrig varit mer nödvändig än i dagens värld, där äktenskapets helgd angrips och hemmets betydelse undergrävs.

Även om kyrkan och dess program stödjer äktenskapet och familjen, och gör det med en viss framgång, bör vi alltid minns detta: ingen åtgärd eller organisation kan ersätta hemmet eller utföra dess grundläggande funktioner.¹ Så i dag ska jag tala till er främst som män och kvinnor, som män och hustrur och som mödrar och fäder och i andra hand som prästadöms- och biorganisationsledare i kyrkan. Mitt uppdrag är att tala om det eviga äktenskapets nyckelställning i vår himmelske Faders plan för vår lycka.

Vi ska se på lärosatser om det ideala äktenskapet. Min förhoppning är att en genomgång av våra eviga möjligheter och en påminnelse om vilka vi är och varför vi är här på jorden ska ge ledning, tröst och stöd åt allas våra förhoppningar oavsett civilstånd eller personliga omständigheter just nu. Skillnaden mellan äktenskapets lära och vår dagliga verklighet kan tyckas stor ibland, men ni uträttar dag för dag mer och är på väg att bli

mycket bättre än ni förmodligen inser.

Jag inbjuder er att hålla i minnet följande frågor medan vi talar om principer som rör det eviga äktenskapet.

Fråga 1: *Strävar jag i mitt eget liv att bli en bättre man eller hustru, eller förbereder jag mig att bli man eller hustru genom att tillämpa dessa grundläggande principer?*

Fråga 2: *Hjälper jag som prästadömsledare dem jag tjänar att förstå och tillämpa dessa grundläggande principer och stärker därigenom äktenskapet och hemmet?*

Då vi andaktsfullt begrundar dessa frågor och tänker på våra egna äktenskapsrelationer och vårt ansvar mot kyrkan, vittnar jag om att Herrens ande ska upplysa vårt sinne och lära oss vad vi bör göra och förbättra. (Se Joh 14:26.)

Varför äktenskapet är så viktigt

I "Familjen: Ett tillkännagivande för världen" förkunnar första presidentskapet och de tolv apostlarnas råd "att äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud och att familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämmeelse".² Denna nyckelmening ur tillkännagivandet lär oss mycket om äktenskapets doktrinära betydelse och betonar äktenskapets och familjens framskjutna ställning i

Faderns plan. Rättfärdiga äktenskap är en befällning och ett viktigt steg i processen att skapa en kärleksfull familjere-lation som kan bestå bortom graven.

Två tungt vägande doktrinära skäl hjälper oss förstå varför eviga äkten-skap är väsentliga i Faderns plan.

Skäl 1: Manliga och kvinnliga andar kompletterar och fullkomnar varandra, och män och kvinnor är därför avsedda att tillsammans utvecklas mot upphöjelse.

Äktenskapets eviga natur och betydelse kan endast helt förstås i ljuset av Faderns övergripande plan för sina barn. "Alla människor — män och kvinnor — är skapade till Guds avbild. Var och en är ett andebarn, en älskad

son eller dotter till himmelska föräldrar och har ... gudomliga egenskaper och förutsättningar."³ Den stora planen för vår lycka gör det möjligt för ande-söner och andedöttrar till vår him-melske Fader att få en fysisk kropp, få jordisk erfarenhet och utvecklas mot fullkomning.

"Att det finns olika kön är nödvän-digt för den enskildes förjordiska, jordiska och eviga identitet och uppgift"⁴ och det definierar i stor utsträckning vilka vi är, varför vi är här på jorden och vad vi ska göra och bli. Enligt gudomlig avsikt är

manliga och kvinnliga andar olika, åtskilda och kompletterande.

Efter det att jorden skapats sattes Adam i

Edens lustgård. Viktigt var emeller-tid att Gud sade att "det inte är bra för mannen att vara ensam" (se 1 Mos 2:18; Moses 3:18) och Eva blev Adams kamrat och medhjälpare. Den unika kombinationen av andlig, fysisk, psy-kisk och känslomässig förmåga hos man och kvinna behövdes för att genomföra lycksalighetsplanen. Ensamma kan varken man eller kvinna uppfylla ändamålet med sin skapelse.

Genom gudomligt påbud är män och kvinnor avsedda att tillsammans utvecklas mot fullkomlighet och en

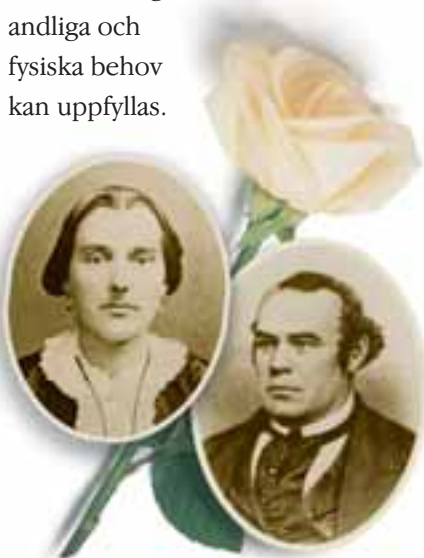
fullhet av härlighet. Tack vare sina skillnader i temperament och förmåga kan män och kvinnor skänka äktenskapsrelationen unika perspektiv och erfarenheter. Mannen och kvinnan bidrar på olika sätt men i lika mån till enheten och enigheten som inte kan uppnås på annat sätt. Mannen kompletterar och fulländar kvinnan och kvinnan kompletterar och fulländar mannen då de lär av varandra och ömsesidigt stärker och välsignar varandra. ”Men i Herren är det så att kvinnan inte är till utan mannen eller mannen utan kvinnan.” (1 Kor 11:11; kursivering tillagd)

Skäl 2: Enligt den gudomliga planen behövs både mannen och kvinnan för att skaffa barn till jorden och skapa den bästa miljön för barnens fostran och vård.

Den befallning som gavs till Adam och Eva att föröka sig och uppfylla jorden är ännu i kraft. ”Gud har befallt att den heliga fortplantningsförmågan endast skall användas mellan man och kvinna, lagligt vigda som man och hustru ... det sätt varpå människoliv skapas har bestämts av Gud.”⁵ Således är äktenskapet mellan man och kvinna den kanal genom vilken andar bör komma från förut tillvaron. Fullständig sexuell avhållsamhet före äktenskapet och fullständig trohet inom äktenskapet bevarar denna kanals helgd.

Ett hem med en kärleksfull och

lojal man och hustru är den bästa plats där barn kan fostras i kärlek och rättfärdighet och där barnens andliga och fysiska behov kan uppfyllas.

Äldste Parley P Pratt beskrev de välsignelser vi får när vi lär oss om, förstår och försöker efterleva lärosatserna om det ideala äktenskapet.

Mäns och kvinnors unika egenskaper bidrar till äktenskapets fullkomning, och samma egenskaper är viktiga för barnens fostran, vård och undervisning. ”Barn har rätt att födas inom äktenskapets ram, och att fostras av en far och en mor som ärar sina äktenskapslöften med fullständig trohet.”⁶

Vägledande principer

De två doktrinära skäl vi nämnt som gäller vikten av eviga äktenskap i Faderns plan för vår lycka visar på vissa

principer för dem som förbereder sig för äktenskap, för dem som är gifta och för vårt tjänande i kyrkan.

Princip 1: Vikten av evigt äktenskap kan endast förstås i ljuset av Faderns plan för vår lycka.

Vi talar ofta om och belyser äktenskapet som samhällets grundläggande enhet, som grunden för en stark nation och som en livsviktig social och kulturell institution. Men det återställda evangeliet hjälper oss förstå att den är så mycket mer!

Talar vi kanske om äktenskapet utan att tillräckligt undervisa om äktenskapets betydelse inom Faderns plan? Att betona äktenskapet utan att sammanlänka det med den enkla och grundläggande planen för lycka kan inte ge tillräcklig ledning, skydd eller hopp i en värld som blir alltmer förvirrad och ogudaktig. Vi gör alla klokt i att minnas Almas undervisning — ”Därför gav Gud [människobarnen] bud, sedan han först kungjort återlösningens planen för dem.” (Alma 12:32, kursivering tillagd)

Äldste Parley P Pratt beskrev vackert de välsignelser vi får när vi lär oss, förstår och försöker efterleva äktenskapets doktrinära ideal:

”Det var Joseph Smith som lärde mig uppskatta den givande relationen mellan far och mor, man och hustru, bror och syster, son och dotter.

Det var av honom jag lärde mig att min livskamrat kunde förenas med

mig för tid och all evighet och att de förädlade känslor och den tillgivenhet som förde oss samman utgick från den gudomliga eviga kärlekens källa ...

Jag älskade redan innan, men jag visste inte varför. Men nu älskade jag med en renhet, en intensitet av upphöjd känsla som lyfte min själ från de övergående ting som tillhörde denna jämmerdal och utvidgade den liksom en ocean ... Jag kunde kort sagt nu älska med anden och även med förståndet.

Ändå hade min broder Joseph Smith den gången ... bara lyft ett hörn av förlåten och gett mig en glimt av evigheten.”⁷

Kan vi som män och kvinnor, som män och hustrur, som ledare i kyrkan, inse att betydelsen av evigt äktenskap endast kan förstås i ljuset av Faderns plan för vår lycka? Läran leder män och kvinnor att hoppas på och bereda sig för evigt äktenskap. Det besegrar

den rädsla och den osäkerhet som kan få några att skjuta upp eller undvika äktenskap. En rätt förståelse av planen stärker också vår beslutsamhet att hedra det eviga äktenskapets förbund. Vårt personliga lärande, vår undervisning och vårt vittnesbörd i såväl hemmet som kyrkan förstärks då vi begrundar och allt bättre förstår denna sanning.

Princip 2: *Satan vill att alla män och kvinnor ska bli olyckliga som han själv.*

Lucifer angriper och förvränger oförtrutet de lärosatser som betyder mest för oss själva, för våra familjer och för världen. Var sätter motståndaren in sina mest direkta och djävulska angrepp? Satan arbetar utan uppehåll på att förvirra vårt förstånd angående könsroller, att befrämja ett för tidigt och orätt användande av skaparkraften och att förhindra rättfärdiga äktenskap just därför att äktenskapet är förordnat av Gud och

att familjen har en central roll i lycksalighetsplanen. Motståndarens angrepp på det eviga äktenskapet kommer att öka i intensitet, frekvens och list.

Eftersom vi idag är inbegripna i ett krig om familjens och hemmets välfärd, ägnade jag vid min senaste genomläsning av Mormons bok särskild uppmärksamhet åt hur nephiterna beredde sig för striderna mot lamaniterna. Jag lade märke till att ”emedan nephiterna ... *bade kännedom om* [sina fienders] *avsikt*, gjorde de sig redo att möta dem.” (Alma 2:12; kursivering tillagd) När jag läste och studerade förstod jag att effektiv förberedelse är beroende av *kännedom om fiendens avsikt*. Vi bör likaså begrunda vår fiendes avsikt i denna strid i vår tid.

Faderns plan är att ge ledning åt sina barn, hjälpa dem bli lyckliga och föra dem i trygghet tillbaka till honom. Lucifers angrepp på planen är avsedda att göra Guds söner och döttrar förvirrade och olyckliga och hejda deras eviga utveckling. Lögnernas faders övergripande syfte är att vi alla ska bli ”olyckliga, liksom han själv är”. (2 Nephi 2:27) Och han arbetar på att förhindra de delar av Faderns plan som han hatar mest. Satan har ingen kropp, han kan inte gifta sig och han kan inte få någon familj. Och han strävar envist efter att förvränga de gudomliga avsikterna

med kön, äktenskap och familj. Över hela världen ser vi växande bevis på effekterna av Satans arbete.

Nyligen har djävulen försökt legalisera förvirringen beträffande kön och äktenskap. Om vi ser bortom jordelivet och in i evigheten är det lätt att se att de förfälskningar motståndaren förespråkar aldrig kan leda till den fullhet som möjliggörs genom besegling av man och kvinna, till lyckan i ett rättfärdigt äktenskap, till glädjen över efterkommande eller till välsignelsen evig utveckling.

Med tanke på vad vi vet om vår fiendes avsikter bör vi alla vara mycket vaksamma och söka personlig inspiration om hur vi kan skydda våra egna äktenskap — och hur vi kan lära och undervisa om rätta principer i hemmet och i kyrkan, om könets eviga betydelse och om äktenskapets roll i Faderns plan.

Princip 3: *Kärlekens och lyckans högsta välsignelser kan endast nås genom det eviga äktenskapets förbund och relation.*

Herren Jesus Kristus är i centrum för relationen i ett förbundsäktenskap. Lägg märke till hur Frälsaren placerats överst i triangeln med kvinnan i det ena lägre hörnet och mannen i det andra. Tänk nu på vad som händer i relationen mellan mannen och kvinnan då de var för sig stadigt ”kommer till Kristus” och strävar att bli ”fullkomnade i honom”.

(Se Moroni 10:32.) Tack vare och genom Återlösaren kommer mannen och kvinnan närmare varandra.

När man och hustru kommer närmare Herren (se 3 Nephi 27:14), medan de lär sig tjäna och ta hand om varandra, medan de delar livets erfarenheter och växer samman och

Man och hustru kommer närmare varandra då de var för sig stadigt kommer till Kristus.

blir ett, och medan de välsignas genom förenandet av sina åtskilda egenskaper, börjar de nå det förverkligande som vår himmelske Fader önskar sina barn. Den yttersta lyckan, vilket är själva målet för Faderns plan, når man genom att ingå och hedra eviga äktenskapsförbund.

Som män och kvinnor, som män och hustrur och som ledare i kyrkan är ett av våra främsta ansvar att hjälpa unga män och kvinnor lära mer om och förbereda sig för ett rättfärdigt äktenskap genom vårt exempel. Då unga kvinnor och män iakttar värdighet, lojalitet, uppoffring

och hållandet av förbunden i våra äktenskap, kan dessa ungdomar söka efterleva samma principer under sin uppvaktning och sitt äktenskap. Då de unga märker att vi sätter vår eviga kamrats välbefinnande allra främst, blir de mindre självcentrerade och mer benägna att ge, att tjäna och att skapa ett jämlikt och varaktigt förhållande. Då unga män och kvinnor ser ömsesidig respekt, tillgivenhet, tillit och kärlek mellan en man och en hustru vill de sträva att odla samma egenskaper i sitt liv. Våra barn och kyrkans ungdomar lär sig det mesta av det vi gör och vad vi är — även om de minns ganska lite av vad vi säger.

Olyckligtvis är många ungdomar i kyrkan idag rädda för och vacklar i sin väg mot evigt äktenskap på grund av att de sett alltför mycket av skilsmässor i världen och brutna förbund i sina hem och i kyrkan.

Evigt äktenskap är inget tillfälligt juridiskt kontrakt som kan upphävas när som helst och av vilket skäl som helst. Nej, det är ett heligt förbund med Gud som kan vara bindande i tid och i all evighet. Trofasthet och trohet i äktenskapet får inte bara vara vackra ord i predikningar. Nej, de bör vara principer som visar sig i våra egna förbundsäktenskap.

Med tanke på vårt eget exemplars betydelse: Kan ni och jag urskilja områden där vi behöver förbättra oss?

Inspirerar den Helige Anden vårt sinne och uppmjukar vårt hjärta och uppmuntrar oss att handla och att bli bättre? Anstränger vi oss som ledare inom prästadömet och biorganisationerna för att stärka äktenskapet och hemmet?

Män och hustrur behöver tid tillsammans för att stärka sig själva och skydda sina hem mot motståndarens angrepp. Händer det medan vi strävar att ära våra kallelser i kyrkan att vi oavsiktligt hindrar män och hustrur, mödrar och fäder från att uppfylla sina heliga förpliktelser i hemmet? Planerar vi till exempel ibland onödiga möten och aktiviteter på ett sätt som inkräktar på den viktiga relationen mellan man och hustru — och deras relationer med barnen?

Om vi uppriktigt tänker över dessa frågor är jag övertygad om att Anden redan nu hjälper och fortsätter att hjälpa oss alla att lära det vi borde i hemmet och i kyrkan.

De andliga resurser vi behöver

Vårt ansvar att lära och förstå planen, att upprätthålla och vara exempel på rättfärdiga äktenskap samt undervisa om rätta principer i hemmet och i kyrkan kan få oss att undra om vi är mogna vår uppgift. Vi är vanliga människor som måste utföra ett ovanligt svårt arbete.

För många år sedan försökte systrer Bednar och jag klara av många

Ett av våra främsta ansvar är att hjälpa unga män och kvinnor lära mer om och förbereda sig för ett rättfärdigt äktenskap genom vårt exempel.

och motstridande krav från en ung och energisk barnaskara — samt våra ansvar i kyrka, yrkesliv och samhälle. En kväll efter det att barnen somnat talade vi länge om hur väl vi klarade av alla våra viktiga prioriteringar. Vi insåg att vi inte skulle få de utlovade välsignelserna i evigheten om vi inte mer fullständigt hedrade de förbund vi slutit under jordelivet. Vi beslöt oss tillsammans att vara bättre och göra bättre ifrån oss som man och hustru. Det vi lärde oss för så många år sedan har gjort oerhörd skillnad i vårt äktenskap.

Lycksalighetsplanens ljuva och enkla lära ger ett dyrbart evigt perspektiv och hjälper oss förstå betydelsen av evigt äktenskap. Vi har välsignats med alla de andliga resurser vi behöver. Vi har fullheten av Jesu Kristi lära. Vi har den Helige Anden och uppenbarelse.

Vi har frälsande förordningar, förbund och tempel. Vi har prästadömet och profeter. Vi har de heliga skrifterna och kraften i Guds ord. Och vi har Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Jag vittnar om att vi välsignats med alla de andliga resurser vi behöver för att lära om, att undervisa om, att stärka och försvara det rättfärdiga äktenskapet — och att vi faktiskt kan leva samman i lycka som män och hustrur och familjer i evigheten. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se brev från första presidentskapet den 11 feb 1999; se *Liabona*, dec 1999, s 1.
2. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liabona*, okt 2004, s 49.
3. *Liabona*, okt 2004, s 49.
4. *Liabona*, okt 2004, s 49.
5. *Liabona*, okt 2004, s 49.
6. *Liabona*, okt 2004, s 49.
7. *Autobiography of Parley P. Pratt*, utg Parley P Pratt Jr (1938), s 297–298.

Ett högtidligt ansvar att älska och ta hand om varandra

ÄLDSTE L TOM PERRY

i de tolv apostlarnas kvorum

Skapa balans i våra uppgifter

Det ämne jag tilldelats är följande mening ur tillkännagivandet om familjen: "Man och hustru har ett högtidligt ansvar att älska och vårda sig om varandra och sina barn."¹ Jag vill ta mig an det

här ämnet på ett helt annat sätt än ni kanske är vana vid på andra utbildningsmöten. Jag ska inte citera så mycket ur handböcker. I stället vill jag tala öppen hjärtigt med er om ert tjänande i vår himmelske Faders rike. Tanken är att se om vi tillsammans bättre kan förstå hur vi ska balansera vårt ansvar att älska och ta vård om våra familjer mot andra speciella kallelser som vår Fader i himlen har gett oss.

När kyrkan organiserades den 6 april 1830 fick profeten Joseph Smith en uppenbarelse som nu finns i 21:a kapitlet av Läran och förbunden. I uppenbarelsen står bland annat:

"Se, en uppteckning skall föras ibland eder, och däri skall du kallas siare, översättare, profet, Jesu Kristi apostel, en äldste i kyrkan genom Gud Faderns vilja och Herren Jesu Kristi nåd,

emedan du är inspirerad av den Helige Anden att lägga kyrkans grundvalar och att uppbygga den på den allraheligaste tron,

Därför skall du, min kyrka, giva akt på alla hans ord och bud, som han skall giva dig såsom han mottager dem, och vandra i all helighet inför mig,

ty hans ord skolen I taga emot som från min egen mun, i all tålmod och tro." (L&F 21:1–2, 4–5)

Bland de första instruktionerna som gavs till denna nyligen organiserade kyrka var att följa den inspiration och uppenbarelse som kommer från Herren genom hans profet för att uppfylla vårt ansvar att bygga hans rike. Han har lovat leda oss på den väg som vi bör följa för att genomföra detta stora verk.

Profetens råd

Jag tror president Gordon B Hinckley, vår profet idag, gav oss nyckeln till att skapa balans i våra uppgifter vid ett tidigare världsomfattande ledarutbildningsmöte som hölls den 21 juni 2003. Under det mötet sade han:

"Ni har privilegiet att stå i skuggan av världens Återlösare medan vi för detta verk framåt. Ni har fått möjligheten att tala om skönheten i Herren Jesu Kristi försonande blod, för hans söner och döttrar. Kan det finnas ett större privilegium än detta?

Under världens hela historia har Gud gett sin gudomliga lag för att bevara och skydda den heliga föreningen mellan man och hustru.

Gläds åt detta privilegium som är ert. Ni kommer inte att ha denna möjlighet för evigt. Alltför snart finns bara minnet kvar av den härliga upplevelse som ni har nu.

Ingen av oss kan åstadkomma allt som vi hade önskat. Men låt oss göra det bästa vi kan. Jag är övertygad om att Återlösaren då kommer att säga: 'Bra, du gode och trogne tjänare.' (Matt 25:21)"²

Som ni minns förklarade han i den utsändningen vårt fyrfaldiga ansvar. Det första gäller det ämne vi tar upp i den här utsändningen. Han sade:

"För det första är det absolut nödvändigt att ni inte försummar er familj. Inget ni har är dyrbarare än detta. Er hustru och era barn förtjänar sin makes och fars uppmärksamhet. Sist och slutligen är det denna familjere-lation som vi tar med oss till livet

härefter. För att göra en omskrivning av skriftens ord: 'Ty vad hjälper det en människa, om hon tjänar kyrkan trofast men förlorar sin familj?' (Se Mark 8:36.)"³

Detta har varit ett ständigt budskap från våra profeter sedan kyrkans tidiga dagar. Den viktigaste platsen för undervisning om evangeliet och för ledarskap är familjen och hemmet. Om vi följer de här anvisningarna ger vi uppdrag och planerar program, aktiviteter och lektioner som kompletment och stöd åt våra familjer.

Fastställa rätta prioriteringar

Hur vi använder vår tid och upprätthåller balans i livet är en nyckel till hur vi handhar våra familjeplikter och vårt tjänande i kyrkan. Se till att ni följer profetens råd om hur vi ska prioritera användningen av vår tid.

Er eviga livskamrat

Börja med att diskutera med din eviga livskamrat hur mycket tid ni behöver tillsammans för att stärka ert äktenskap, för att visa er kärlek till varandra. Det är er första prioritering.

Kyrkan ska hjälpa enskilda och familjer att komma till Kristus och få evigt liv. Evigt liv är Guds största gåva till sina barn, och det kan endast fås genom familjerelationer. Relationen måste börja med en förening mellan man och hustru, vilken är helig för Herren och ingenting att leka med. Äktenskapsförbundet är väsentligt i Herrens plan och är det syfte för vilket han skapade himlarna och jorden. Under hela historien har han gett sin gudomliga lag för att bevara och skydda den heliga föreningen mellan man och hustru.

Den viktigaste undervisning som barn någonsin får bör komma från deras föräldrar.

Era barn

Därnäst, beakta era barns andliga behov. Hur mycket tid krävs för att vara säker på att du är nära dem? Det är ert ansvar som fäder och mödrar att avsätta tillräckligt med tid för att undervisa dem, för den viktigaste undervisning som barn någonsin får bör komma från deras föräldrar. Vi behöver bekanta oss med vad kyrkan lär våra barn så att vi kan vara i harmoni med den undervisningen när vi undervisar våra barn. Broschyren *Vägledning för de unga*, som citerar tillkännagivandet om familjen, ger till exempel ungdomarna följande råd om familjer:

"Största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herrens Jesu Kristi lärdomar. Framgångsrika äktenskap och familjer skapas och bevaras genom principerna tro, bön, omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation."⁴

Broschyren fortsätter:

"Att få tillhöra en familj är en stor välsignelse. Din familj kan ge dig vänskap och lycka, hjälpa dig att lära dig rätta principer i en kärleksfull miljö och hjälpa dig förbereda dig själv för evigt liv. Alla familjer är inte likadana men var och en är viktig i vår himmelske Faders plan.

Gör din del för att bygga ett lyckligt hem. Var glad, hjälpsam och omtänksam mot andra. Många problem i hemmet uppstår därför att familjemedlemmar talar och handlar själviskt eller elakt. Bry dig om de andra familjemedlemmarnas behov. Försök att vara en fridsstiftare i stället för att retas, gräla och bråka. Kom ihåg att familjen är den heligaste enheten i kyrkan."⁵

Försörja sin familj

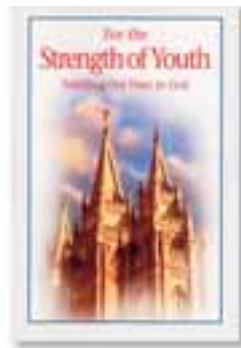
Vår tredje prioritering är att ta hand om våra familjeenheter. Återigen

ur tillkännagivandet om familjen:

"Enligt gudomlig plan skall fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och han har ansvaret att sörja för och beskydda sin familj."⁶

Vi behöver skaffa oss en bra utbildning för att kunna få en anställning. I en föränderlig värld måste vi hålla oss à jour, annars blir våra kunskaper föråldrade. Även om vi är upptagna med våra uppdrag i kyrkan, bör vi inte missa tillfällen att utvecklas och förbättra familjens välfärd. Detta kräver att vi ger tillräckligt med tid och eftertanke för att bereda oss för framtiden.

Detta råd gäller såväl systrar som bröder. Även om ansvaret att försörja familjen främst åvilar fadern, anger tillkännagivandet att "handikapp, död eller andra omständigheter"⁷ kan kräva att ni systrar använder och utvecklar er förmåga att försörja familjen.

Tjänande i kyrkan

Vår fjärde prioritering är vårt åtagande under den tid vi använder till kyrkans aktiviteter. Aktiva sista dagars heliga familjer uppskattar sin tid i kyrkan och gör prioriteringar inom familjen för att få tid till detta.

Ledarna bör vara särskilt lyhörda för olika familjesituationer när de kallar till ämbeten och skapar förväntningar. Familjer med små barn där båda föräldrarna har krävande kallelser som tar dem bort från hemmet är de som troligast anser att kyrkans aktiviteter inkräktar på deras familjeliv. Kyrkans ledare kan hjälpa till genom att erkänna och stödja medlemmarnas försök att balansera tjänandet i kyrkan mot ansvaret för familjen.

Vi kan öka vårt umgänge med familjen medan vi verkar i våra kallelser i kyrkan.

Engagera familjen

Det finns sätt att öka vårt umgänge med familjen medan vi verkar i våra kallelser i kyrkan genom att på lämpligt sätt engagera familjen i vårt arbete i kyrkan. Låt mig ge ett personligt exempel.

Min far verkade som biskop under mina pojkår. Han var mycket upptagen och hade en krävande advokatpraktik. Han var också aktiv politiskt och efterfrågad som offentlig talare. Och så var han ju far till sex barn. Jag var alltid tacksam för att min far prioriterade rätt. Mamma kom alltid främst för honom. Det syntes på hans sätt att vara mot henne. Det åtföljdes av en verklig hängivenhet till oss barn.

När jag var omkring sex år fick jag en röd vagn i julklapp. Den såg exakt likadan ut som den här modellen, fast större. Den lilla röda vagnen stärkte bandet mellan min far och mig. Trots att han var upptagen, fann han på sätt att engagera familjen i aktiviteter utan att minska sin egen insats.

En stor del av hans tid som biskop var

under depressionen på 30-talet. Många av församlingens medlemmar led nöd. Som biskop hade han ansvaret att få fram varor för att försörja dem. Detta verkade vara en bra aktivitet för en biskop, hans son och den lilla röda vagnen.

Jag kunde komma hem från skolan och hitta, staplat bredvid garaget — mjöl, socker, vete och andra förnödenheter. Jag visste att den kvällen skulle min far och jag få tillfälle att vara tillsammans.

När han kom hem var den lilla röda vagnen lastad med varor att ta till en familj. Vi två gick och pratade med varandra och utförde vårt välfärdsuppdrag genom att leverera varorna till behövande.

Jag fick på nära håll se den kärlek och omsorg som en god prästadömsledare hade om sina medlemmar. Ännu viktigare var att jag hade tillfälle att tillbringa dyrbar tid med min far.

Inrikta sig på grundläggande prioriteringar

Jag vill uppmuntra er att göra som vi lärde er vid det första världsomfattande ledarutbildningsmötet. Vi påminner om att alla kyrkans enheter befinner sig i olika utvecklingsstadier och att alla har olika behov. När vi planerar program i kyrkan, måste familjerna tas med i beräkningen.

Återigen ber vi er att inte lägga på era medlemmar mer än en kallelse i

kyrkan förutom hemundervisning och besöksundervisning. Se till att ni håller er till de grundläggande prioriteringarna. Då ska ni förvånas över hur Herrens inspiration leder er till att utföra era uppgifter som tjänare i hans rike.

Den återställda kyrkans slutmål är att underlätta och åstadkomma tillfällena för oss att bistå Herren i verket att åvägabringa odödlighet och evigt liv för människan. Vi gör detta i första hand genom att stärka familjerna. I en tid av moralisk nedgång, politisk ovisshet, internationell oro och ekonomisk instabilitet måste vårt fokus på att stärka och stabilisera familjerna förbättras och förstöras. Kyrkans syfte är ju att bistå familjerna i att nå

frälsning och upphöjelse i himlens eviga rike.

Handledning för familjen

För flera år sedan gav vi ut en särskild *Handledning för familjen*. Den var avsedd för medlemmar, särskilt för dem som är nyomvända eller som inte har så mycket erfarenhet av kyrkan. Vi uppmuntrar er att använda den. Den börjar med orden:

”Familjen är den grundläggande enheten i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och den viktigaste sociala enheten i tiden och evigheten. Gud har upprättat familjer för att ge sina barn lycka, för att låta dem lära sig rätta principer i en kärleksfull miljö och bereda dem för evigt liv.

Hemmet är den bästa platsen för att undervisa, lära sig och tillämpa evangeliets principer.”⁸

Återigen uppmuntrar vi er att använda denna broschyrs värdefulla lärdomar.

Frälsarens föredöme

Vår Herre och Frälsare hjälpte själv människor, han lyfte upp de förtryckta, gav hopp åt de modfärdiga och sökte upp de vilsegångna. I ord och handling visade han människorna att han älskade, förstod och uppskattade dem. Han insåg vars och ens gudomliga natur och eviga möjligheter. Också när han kallade till omvändelse, fördömde han synden utan att fördöma syndaren.

Liksom vår Frälsare borde vi ledare inom kyrkan älska dem vi tjänar och visa omsorg om var och en personligen. Må Herren välsigna oss i det heliga ansvar han givit oss, är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liabona*, okt 2004, s 49.
2. ”Glad åt förmånen att få tjäna”, *Satellitutsändning av ledarskapsmöte*, 21 juni 2003, s 22.
3. *Satellitutsändning av ledarskapsmöte*, 21 juni 2003, s 21.
4. *Liabona*, okt 2004, s 49.
5. *Vägledning för de unga* (broschyr, 2001), s 10.
6. *Liabona*, okt 2004, s 49.
7. *Liabona*, okt 2004, s 49.
8. *Handledning för familjen* (2001), s 1.

Handledning för familjen (artikelnr 31180 180) kan anskaffas via kyrkans distributions- och servicecentrer.

Föräldrar har ett heligt ansvar

BONNIE D PARKIN

Hjälpföreningens generalpresident

Familjeansvar

Om jag fick önska en sak för denna kyrkas föräldrar och ledare, så vore det att de skulle känna Herrens kärlek i sina liv varje dag medan de tar hand om vår himmelske Faders barn. Det kanske inte är något jag säger som vidrör ert hjärta, utan vad Anden viskar till er. Följ dessa maningar.

Jag minns tydligt när tillkännagivandet om familjen gavs: Den 23 september 1995. Jag satt i tabernaklet

under Hjälpföreningens möte. President Hinckley var avslutande talare. Han presenterade "Familjen: Ett tillkännagivande för världen". I församlingen rådde stillhet, men också en känsla av glädje, reaktionen "ja — vi behöver hjälp med våra familjer!"

Jag minns att det kändes så rätt. Tårar rann nedför kinderna på mig. När jag såg på systrarna som satt nära mig, tycktes de uppleva liknande känslor. Det fanns så mycket i tillkännagivandet att jag var ivrig att få tag i ett exemplar att studera. Tillkännagivandet bekräftar kvinnans värdighet. Och tänk att det först gavs till kyrkans kvinnor vid Hjälpföreningens möte — jag vet att president Hinckley sätter kvinnan högt.

Vi är alla här som ledare i kyrkan. Vi är upptagna. Men jag måste — liksom ni måste — minnas att vårt första ansvar gäller den egna familjen. Kom ihåg att den är en av de få välsignelser som vi kan ta med oss i evigheterna!¹ Newel K Whitney var biskop i kyrkans barndom i Kirtland. Liksom ni biskopar i dag, måste han ha haft ganska mycket viktigt att göra. Men han

tillrättavisades av Herren och befalldes att "sätta *sitt* hus i ordning". (L&F 93:50, kursivering tillagd) Systrar och bröder, detta råd gäller oss alla.

Många av er är föräldrar eller far- och morföräldrar, eller blir det en dag. Men gifta eller inte, är vi alla medlemmar i familjer. Ta dig en minut till att tänka på din egen familj. Vad hos dem älskar du? En sak hos min som jag älskar är att jag är glad att mina fyra söner tycker om att vara tillsammans.

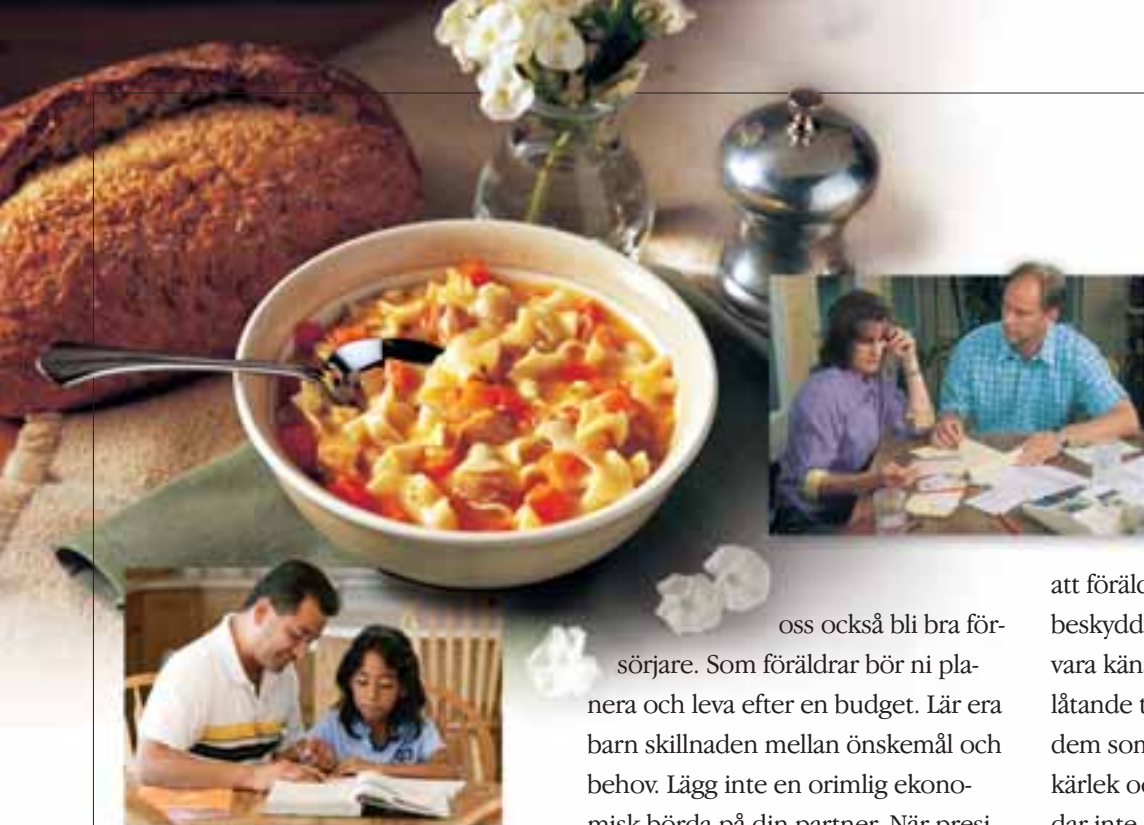
Vilken lära om familjen framhålls i tillkännagivandet? Jag vill se närmare på ett stycke: "Enligt gudomlig plan skall fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och han har ansvaret att sörja för och beskydda sin familj. Moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad. I dessa heliga ansvar är fadern och modern skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar."²

Jag älskar orden "enligt gudomlig plan". Föräldraskapet är en del av vår himmelske Faders gudomliga plan för sina barn. Som föräldrar har vi ett gudomligt ansvar att försörja, beskydda och vårda våra familjer.

Hur kan de här riktlinjerna — *försörja, beskydda* och *vårda* — hjälpa oss fostra rättfärdiga barn?

Försörja

I tillkännagivandet står det att föräldrarna ska sörja för barnens behov. Vilka är dessa behov? Ja, de är tak över huvudet och de är mat på

för er om att det ger ett starkt skydd.

I tillkännagivandet sägs

att föräldrar har det heliga ansvaret att beskydda sina barn. Övergrepp kan vara känslomässiga, som att tala nedlåtande till maka eller barn, behandla dem som värdelösa och att inte ge kärlek och tillgivenhet. Fäder beskyddar inte sina familjer när de misshandlar eller slår hustru eller barn. En västafrikansk syster säger att innan de blev medlemmar slog hennes far hennes mor och barnen. "Nu", säger hon, "behandlar han oss med respekt och mildhet eftersom han förstår att vi är Guds barn."

Föräldrar beskyddar sina barn genom att känna till deras val av vänner. En viss tonårsflicka blev arg när hennes far frågade henne vad hon gjorde på kvällarna. Fadern förklarade att tillkännagivandet säger att han ska beskydda sin familj och att han älskar sin dotter och det var därför han ville se till att hon var i säkerhet.

Vi måste också beskydda våra barn från medias inflytande. Håll reda på vad era barn ser på tv, på bio och hemma hos sina vänner. Om ni har en dator i hemmet, se då till att den används till sådant som är "dygdigt, älskligt, prisvärt och gott". (Trosartikel 13)

Vi är beskyddade när vi följer den levande profeten. Hur har ni beskyddats som familj genom att följa

oss också bli bra försörjare. Som föräldrar bör ni planera och leva efter en budget. Lär era barn skillnaden mellan önskemål och behov. Lägg inte en orimlig ekonomisk börda på din partner. När president Hinckley rådde oss att bli fria från skulder, satte sig en far ned med sina gifta barn och frågade dem om deras ekonomi. Han fick till sin förvåning veta att två hade stora skulder. Sedan frågade han dem om han fick hjälpa dem att göra upp en plan.

Utbildning hjälper föräldrar att försörja familjen. Uppmuntra era barn att skaffa sig all den utbildning de kan. I vissa länder kan de unga inte få del av Ständiga utbildningsfonden, eftersom de inte fullgjort högstadiet i skolan. I dagens värld är det så viktigt att föräldrar fortsätter lära.

Beskydda

Den andra riktlinjen som jag vill tala om är att *beskydda*. Skydda från vad då? Från skada — både fysisk och andlig. Vi skyddar våra barn när vi lär dem att de har ett gudomligt värde, när familjen går i kyrkan tillsammans, när vi har familjens hemafton, när vi har familjeböj, när vi studerar skrifterna tillsammans. Alltsammans ganska enkla saker, men jag vittnar

bordet. Men tack vare evangelieplanen vet vi att det är mer än så. Det innefattar färdigheter — sådant som skapar karaktärer. Låt oss se på några.

Vi tar hand om våra barn när vi lär dem arbeta. Får jag berätta om mitt barnbarn Jacob. Han ville inte gå till skolan. Hans mor hade försökt med så mycket. Till sist satte hon ner honom och sade: "Pappas jobb är att gå till arbetet och tjäna pengar. Mitt jobb är att stanna hemma och ta hand om dig och dina syskon. Och ditt jobb Jacob är att gå i skolan." När Jacob förstod principen accepterade han den och gick till skolan.

Vi lär också våra barn att arbeta genom att förvänta att de utför sina sysslor och arbetar utanför hemmet när så är lämpligt. Vi hjälper våra barn ta hand om sitt liv genom att lära dem arbetets värde. Börja tidigt! Min man säger att den största gåva hans far gav honom var oberoende — för han lärde honom arbeta.

Att ta hand om vår ekonomi hjälper

president Hinckleys råd att läsa Mormons bok? Jag fick nyligen ett brev från en syster i England. Hon skriver:

”Min familj har under det gångna året prövats genom en far som valt att inte gå i kyrkan längre. Han har varit aktiv i hela sitt liv och har verkat i biskopsråd. Mitt hjärta har vädjat till Herren att få veta vad jag kan göra för att inte bli arg och bitter. Jag har själv familjs hemafton och böner med barnen. När jag var i templet kände jag mig manad, genom uppmaningen att läsa Mormons bok, att inte läsa skrifterna ensam med barnen utan ta både barnen och skrifterna till min man, var han än befann sig i huset. Så vi gick, varje kväll klockan nio, för att hitta honom. Han läser med oss —

inte först, men nu gör han det. Han kommer till kyrkan, är med på familjs hemafton och leder diskussioner om evangeliet. Mina barn var Herrens fötter och förde den återlösande kärlekens ord till min man. Detta har varit en stor välsignelse för min familj.”

Vårda

Den tredje och sista riktlinjen är att *vårda*. Hur ser omvårdnad ut? Hur känns den? Hur låter den? Omvårdnad ser ut som, känns som och låter som detta skriftställe: ”Genom överbevisning, långmodighet, mildhet, saktmod och oskrymtad kärlek, genom godhet.” (L&F 121:41–42) Jag vill ge några exempel.

Jag tror omvårdnad ser ut som tillrättavisning

med kärlek. En ung mor hejdar sitt barn när det inte lyder. Hon håller händerna kring hans ansikte, ser honom i ögonen och säger: ”Hör på vad jag säger.” Vi måste lära våra barn att välja rätt, men vi kan inte ta bort följderna av deras handlingar. Kom ihåg: Grunden för vår himmelske Faders plan är fri vilja.

Hur känns omvårdnad? Mycket av undervisningen och relationsskapandet i familjen sker under korta, opla-

nerade stunder i vardagslivet. Middagsbordet är en plats där man kan få kontakt, berätta vad som hänt under dagen, lyssna och uppmuntra varandra, och skratta tillsammans. Jag vet att

skratt lättar bördan. Kära mödrar och fäder, ha regelbundna måltider med dem ni älskar.

Avslutas föräldrarollen när barnen är vuxna och är på egen hand? Nej, saken är den att ni aldrig blir klara. Vi

har det underbara uppdraget att skapa eviga familjer. När min man och jag var på mission i England, kom en av våra söner med sin familj och hälsade på oss. Jag minns att han sade: "Vi kommer för att vi behöver omvårdnad." En gång förälder, alltid förälder. Är det inte toppen? När jag avslutade läsningen av Mormons bok i december, slogs jag av insikten att till och med Mormon rådde sin vuxne son Moroni: "Min son! Var trofast i Kristus ... måtte Kristus upplyfta dig och ... hans barmhärtighet och långmodighet och hoppet om hans härlighet och om evigt liv stilla alla farhågor i ditt sinne evinnerligen." (Moroni 9:25)

Hur låter omvårdnad? Ibland är det svårt att få mer än enstaviga svar från en tonåring. Här är en fråga som jag funnit oerhört bra för att ändra på det: "Vilket är den största svårigheten du har just nu?" Den frågan öppnar dörren för ungdomar att berätta. Och när de gör det, lyssna bara! Döm inte, ge inte råd eller något annat. Bara lyssna. Du blir förvånad över den kontakt och de band som skapas. Biskopar och rådgivare, samma fråga kan vara till hjälp när ni intervjuar församlingens ungdomar.

Omvårdnad låter som familjebön. Ett av mina starkaste minnen av min far är när han knäböjde med mina syskon vid föräldrarnas säng i deras lilla rum och jag hörde min far vädja till vår himmelske Fader att välsigna vår

mor som låg på sjukhus. Att höra min far utgjuta sina känslor hjälpte mig att veta att det fanns en Gud i himlen som lyssnar. Be för era barn om deras skolarbete och om skydd för dem under dagen. Våra barn känner vår kärlek och våra förväntningar när de hör oss be för dem.

Stärka familjen

Hur kan du som ledare stärka och stödja deras familjer som du tjänar? Du kan använda samma riktlinjer — sörja för, skydda och vårda — för att stärka församlingens familjer.

Ledare stödjer föräldrar genom att hedra dem, inte genom att stiga fram och ta över ett barn. Du kan vara en mentor, du kan dela deras intressen, men låta föräldrarna avgöra hur allt ska gå till. En mor berättade: "Ofta verkar det som om de sista mina tonårspojkar vill lyssna på är min man och mig. Ibland har mina söner gett efter för sina jämnåriga och vridit ner föräldravolymen. Jag är tacksam för visa ledare i kyrkan som väglett våra söner. De tog aldrig över föräldrarollen. De lyssnade men stödde *våra* råd och ledde dem tillbaka till oss."

Som familjer har vi alla behov. Bara några djupt kända ord om ensamstående mödrar: Jag vill berätta om en mor till fem barn vars man sändes i krigstjänst. Hon berättar:

"När min man reste i början av februari hade vi tre pålitliga bilar. Men

i november hade de gått sönder och vi kunde inte reparera dem. Samtidigt lät min sjuttonårige son mig veta att han inte planerade att gå ut som missionär eftersom han inte visste om evangeliet var sant. Om det funnits något tillfälle när jag behövde prästdörets välsignelser, så var det då. Jag minns inte alla detaljer, men jag minns tydligt att jag fick mer än en välsignelse från omtänksamma prästdömsbärare under den tiden. Jag visste alltid att jag kunde ringa mina hemlärare och att de skulle ställa upp. Ingen av dem kunde laga min bil, men de gav mig prästadömsvälsignelser som jag behövde, och de fann någon som kunde laga bilen."

Hängivna hemlärare hjälpte den här familjen, och de kan vara till nytta för alla ensamstående föräldrar när de lär känna dem, vinner deras tillit och ger prästadömsvälsignelser. Biskopar, högprästernas gruppleddare, äldsternas kvorumpresidenter: De här mödrarna behöver prästadörets välsignelser i hemmet, liksom även våra ensamstående systrar.

President Hinckley varnade för att "världen långsamt håller på att befläckas" för tio år sedan när tillkännagivandet utfärdades. Denna profetiska förkunnelse bekräftar på nytt Herrens "normer, lärdomar och faringsätt angående familjen".³ I motsats härtill försöker världen diktera kvinnornas och moderskapets roller.

Ledare stödjer föräldrar genom att hedra dem, inte genom att stiga fram och ta över ett barn.

Kvinnor av i dag får höra att de behöver en karriär, organisationer att tillhöra och, om de har råd, barn. Den hedrade modersrollen blir alltmer omodern. Låt mig göra detta klart: Vi får inte låta världen förstöra det vi vet har givits oss enligt en gudomlig plan.

Systrar, låt mig tala uppriktigt till er några minuter. Som medlemmar i Hjälpföreningen i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är det vår förmån och vårt ansvar att vårda och stödja familjen. Alla tillhör en familj och alla familjer behöver stärkas och beskyddas.

De som hjälpt mig mest i att bli hemmafru är för det första min mor och mormor och därefter systrarna i Hjälpföreningen i de olika församlingar där vi bott. Jag lärde mig saker. Jag såg exempel på den glädje som kommer av att skapa ett hem där människor trivs. Från och med januari 2006 finns nya riktlinjer för möten och aktiviteter för hemmets, familjens och den enskildes utveckling. De ger ökad flexibilitet för att alla systrar ska

kunna delta i Hjälpföreningen. Hjälpföreningens ledare, se nu till att de möten och aktiviteter ni planerar stärker alla systrarnas hem.

Besökslärare är en annan hjälp till att stödja familjen. Jag hoppas ni alla har möjlighet att vara besökslärare. Besökslärare inte bara stärker en syster andligen, utan har också en unik möjlighet att vårda och göra en bedömning av hennes behov. Hjälpföreningens ledare, delta aktivt i välfärdskommitténs möten och rapportera om andliga och timliga behov som påpekas av era besökslärare.

Kristi rena kärlek

Och de av er som är gifta: Tänk tillbaka. Vad var det som gjorde att du blev kär i din make? Att komma ihåg detta kan ge ett förlåtande hjärta. Uttryck kärlek till varandra. En hustru kan betyda mycket i sin mans liv och bygga upp hans självförtroende. En man kan förgylla den mörkaste dag med tre enkla ord: "Jag älskar dig." En av de största gåvor föräldrar kan ge

sina barn är att visa att de älskar varandra.

Vår roll som föräldrar för att fostra rättfärdiga barn är att försörja, beskydda och vårda, och vi gör detta som likvärdiga makar. Vi gör det samma som ledare. Att vara en ledare är arbetsamt. Att vara en förälder är arbetsamt. Vi blir modfärdiga, men vi kämpar vidare ändå. Jag tror vi lär oss så mycket om Kristi rena kärlek i våra familjer och genom tjänandet i kyrkan.

Som föräldrar och ledare behöver vi ge våra barn den kärlek vår himmelske Fader visar oss. I Moroni 8:17 läser vi: "Jag är fylld med den kärlek, som är evig kärlek." Lägg därtill Herrens ord: "Ikläden eder kärlekens band såsom en mantel, som är fullkomlighetens och fridens band." (L&F 88:125) Jag inbjuder er att i allt ni gör ta på er kärlekens mantel och omsvepa er familj i Kristi rena kärlek.

Må Herren välsigna er som familjer och som ledare att ni kan omsluta dem ni älskar med kärlekens mantel, så att vi alla må återvända till vår himmelske Faders närhet och leva hos honom för evigt. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Gordon B Hinckley, "Glad åt förmånen att få tjäna", *Satellitutsändning av ledarskapsmöte*, 21 juni 2003, s 21.
2. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liabona*, okt 2004, s 49.
3. Se "Håll stånd mot världens bedrägerier", *Nordstjärnan*, jan 1996, s 100.

Himmelska hem — Eviga familjer

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
förste rådgivare i första
presidentskapet

Bygga ett evigt hem

Det är i en anda av ödmjukhet som jag representerar första presidentskapet som avslutande talare i kväll. Vi har blivit inspirerade och uppbyggda av äldste Bednars, äldste Perrys och syster Parkins tal. Våra tankar har inriktats på hemmet och familjen när vi har påmint om att "hemmet är grunden till ett rättfärdigt liv, och inget annat kan ta dess plats eller fylla dess viktiga funktion".¹

Ett hem är mycket mer än ett hus byggt av trä, tegel eller sten. Ett hem är byggt av kärlek, uppoffringar och respekt. Vi är ansvariga för det hem vi bygger. Vi måste bygga klokt, för evigheten är ingen kort resa. Vi kommer att uppleva stillhet och stormar, sol och skuggor, glädje och sorg. Men om vi verkligen anstränger oss kan hemmet vara en bit av himlen här på jorden. De tankar vi tänker, det vi gör, det liv vi lever påverkar inte bara hur lyckad vår jordiska resa blir utan banar också vägen för våra eviga mål.

Vissa medlemsfamiljer består av mor, far och barn där alla bor hemma, medan andra har tvingats bevittna den sorgliga bortgången av en, sedan en till och sedan ännu en av dess medlemmar. Ibland består en familj av en enda person. Hur vår familj än ser ut så förblir den — för familjen kan vara evig.

Vi kan lära oss av mästarkitekten, ja, Herren. Han har lärt oss hur vi måste bygga. Han förkunnade: "En familj som är splittrad kommer inte att bestå." (Matt 12:25) Senare förmanade han: "Se, mitt hus är ett ordningens och icke ett oordningens hus." (L&F 132:8)

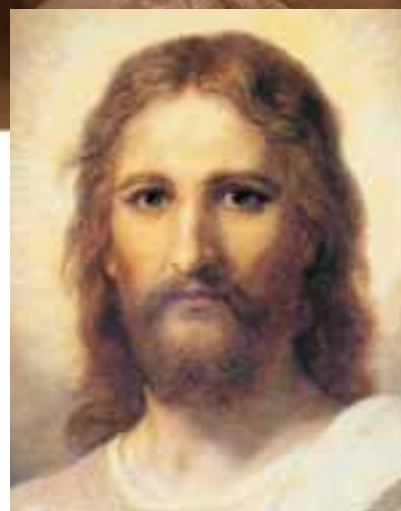
I en uppenbarelse som gavs genom profeten Joseph Smith i Kirtland i Ohio den 27 december 1832, sade Mästaren: "Ordnens eder, bereden allt som behöves och byggen ett hus, ja, ett hus för bön, för fasta, för tro, för lärdom, för härlighet, för ordning, ja, ett Guds hus." (L&F 88:119, se också 109:8.)

Var kan någon av oss hitta en bättre planritning för att på ett vist och riktigt sätt kunna bygga ett hus? Ett sådant hus skulle uppfylla byggnormen som beskrivs i Matteus, ja, ett hus byggt "på klippan" (Matt 7:24–25, se också Luk 6:48, 3 Nephi 14:24–25), ett hus med förmåga att stå emot motståndets hällregn, svårigheternas översvämningar och tvivlets stormvindar som finns överallt i vår föränderliga och prövande värld.

Någon kanske säger: "Men den uppenbarelsen skulle ge instruktioner för tempelbyggande. Är den av betydelse i dag?"

Jag skulle svara: "Förkunnade inte aposteln Paulus: 'Vet ni inte att ni är ett Guds tempel och att Guds Ande bor i er?'" (1 Kor 3:16)

Låt Herren vara byggherre för vårt byggnadsprojekt. Då kan var och en av oss vara underleverantörer för en viktig del av hela projektet. Därigenom är vi alla byggnadsarbetare. Förutom att bygga vårt eget hem har vi också ansvaret att hjälpa till med att bygga Guds rike här på jorden genom att trofast och effektivt tjäna i våra kallelser i

Mästaren sade: "Ordnen eder, bereden allt som behöves och byggen ett hus, ja, ett hus för bön, för fasta, för tro."

kyrkan. Jag skulle vilja bidra med några riktlinjer från Gud, lärdomar från livet och punkter att begrunda medan vi börjar bygga.

Knäböj i bön

"Förtrösta på HERREN av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd. Räkna med honom på alla dina vägar, så skall han göra dina stigar jämna." (Ords 3:5–6) Så sade den vise Salomo, Davids son, Israels kung.

På den amerikanska kontinenten sade Jakob, Nephis bror: "Blicken med fasthet uppåt till Gud och bedjen till honom med orubblig tro." (Jakob 3:1)

Detta gudomligt inspirerade råd kommer till oss i dag som kristallklart vatten till förtorkad jord. Vi lever i oroliga tider.

Bara för några generationer sedan kunde man inte ana vilken värld vi nu skulle leva i och vilka problem vi skulle ställas inför. Vi är omgivna av omoral, pornografi, våld, droger och en mängd andra ondskefulla ting som påverkar dagens samhälle. Vi har en utmaning, ja, ett ansvar, att inte bara hålla oss "obesmättade av världen" (Jak 1:27), utan också att tryggt vägleda våra barn och andra som vi har ansvar för genom syndens stormande

hav som omringar oss alla, så att vi en dag kan återvända till och bo hos vår himmelske Fader.

Att undervisa vår familj kräver vår närvaro, vår tid och våra största ansträngningar. För att vi ska vara effektiva i vår undervisning måste vi vara ståndaktiga exempel för våra familjemedlemmar och tillgängliga för att ge såväl enskild tid åt varje medlem som tid för råd och vägledning.

Vi känner oss ofta överväldigade av uppgiften vi har framför oss. Hjälp finns dock nära hela tiden. Han som känner vart och ett av sina barn besvarar vår intensiva och innerliga bön när vi ber om hjälp med att vägleda dem. Sådana böner löser fler problem,

lindrar mer lidande, förhindrar fler överträdelser och bringar större frid och förnöjsamhet i människans själ än något annat sätt.

Förutom att vi behöver denna vägledning för vår egen familj har vi också kallats till positioner där vi har ansvar för andra. Som biskop eller rådgivare, som ledare för ett prästadömskorum eller som ledare för en biorganisation har ni möjlighet att bidra med något till andra människors liv. Det kan vara personer som kommer från familjer där några eller alla är mindre aktiva. En del kanske har vänt sig bort från sina föräldrar och ignorerat deras vädjanen och råd. Vi kan vara ett verktyg i Herrens händer för att bidra med

något till en person i en sådan situation. Men utan vår himmelske Faders vägledning kan vi inte göra allt det som vi kallats att göra. Sådan hjälp kommer genom bön.

En framstående amerikansk domare tillfrågades vad vi, som medborgare i världens olika länder, skulle kunna göra för att minska brottsligheten och olydnaden mot lagar och för att få fred och förnöjsamhet i våra liv och i våra nationer. Han svarade eftertänksamt: "Jag skulle föreslå att vi återupptar den gamla sedvänjan att hålla familjebön."

Är vi inte, som ett folk, tack samma för att familjebön inte är någon förlegad sedvänja för oss? Den finns en verklig mening

bakom det ofta citerade talesättet: "Den familj som ber tillsammans förblir tillsammans."

Herren själv befallde oss att ha familjebön när han sade: "Bedjen till Fadern i edra familjer och alltid i mitt namn, på det edra hustrur och barn må bliva välsignade." (3 Nephi 18:21)

Som föräldrar, som lärare och som ledare i någon kapacitet har vi inte råd att genomföra denna potentiellt farofyllda resa genom jordelivet utan himmelsk assistans, som hjälper oss att vägleda dem som vi ansvarar för.

När vi uppsänder våra familjeböner och enskilda böner till Gud, låt oss då göra det med tro på och tillit till honom. Knäböj i bön.

Tjäna villigt

Som exempel vänder vi oss till Herrens liv. Jesu liv är som ett godhetens strålkastarljus där han verkade bland människorna. Han gav styrka åt krymplingars ben, syn åt de blindas ögon, hörsel åt de dövas öron och liv åt de dödas kroppar.

Hans liknelser vittnar om hans kraft. Genom den barmhärtige samariten lärde han: "Älska din nästa." (Se Luk 10:30–35.) Genom sin vänlighet till kvinnan som ertappades med äktenskapsbrott undervisade han om medlidsam förståelse. (Se Joh 8:3–11.) I sin liknelse om talenterna lärde han oss att förbättra oss själva och sträva efter fullkomlighet. (Se Matt 25:14–30.) Han kunde ha förberett oss väl för

vår roll i att bygga en evig familj.

Var och en av oss — vare sig vi är en prästadömsledare eller en ämbetsman i en biorganisation — är ansvarig inför sin heliga kallelse. Vi har avskilts för det arbete som vi kallats till. I Läran och förbunden 107:99 sade Herren: "Var och en skall nu lära sin plikt och med all flit sköta det ämbete, vari han är insatt." När vi hjälper till att välsigna och stärka dem som vi ansvarar för i vår kallelse i kyrkan så välsignar och stärker vi i själva verket deras familjer. Det tjänande vi utför i vår familj och i våra kallelser i kyrkan kan alltså få eviga följder.

För många år sedan, som biskop i en stor och mångskiftande församling med över tusen medlemmar i Salt Lake City, ställdes jag inför otaliga utmaningar.

En söndagseftermiddag fick jag ett telefonsamtal från ägaren till en affär som var belägen inom vår församlings gränser. Han sade att tidigare samma morgon hade en pojke kommit in i affären och köpt en stor glass vid glassbaren. Han hade betalat med pengar som han hade tagit ut ur ett kuvert, och sedan, när han gick, hade han glömt kuvertet. När butiksägaren fick tillfälle att undersöka kuvertet, såg han att det var ett fasteofferkuvert med namn och telefonnummer till vår församling. När han beskrev pojken som hade varit i affären visste jag med en gång vem det var — en ung diakon från vår församling som

kom från en mindre aktiv familj.

Min första reaktion var chock och besvikelse över tanken att någon av våra diakoner hade tagit fasteofferpengar som var avsedda för behövande och gått till en affär på en söndag för att köpa något gott för pengarna. Jag bestämde mig för att besöka pojken på eftermiddagen och undervisa honom om kyrkans heliga pengar och hans plikt som diakon att samla in och skydda dessa pengar.

När jag åkte hem till dem uppsände jag en tyst bön om vägledning i vad jag skulle säga för att tillrättalägga situationen. Jag kom dit och knackade på dörren. Dörren öppnades av pojkens mamma och jag bjöds in i vardagsrummet. Fastän det knappt var ljus i rummet kunde jag se hur litet och slitet det var. De fåtal möbler som fanns var utslitna. Mamman själv såg utsliten ut.

Min förtrytelse över hennes sons beteende samma morgon försvann från mitt sinne när jag insåg att det här var en familj i verklig nöd. Jag kände mig manad att fråga mamman om det fanns någon mat i huset. Med tårar i ögonen erkände hon att det fanns det inte. Hon berättade att hennes make hade varit arbetslös en tid och att de var i desperat behov av både mat och pengar till att betala hyran så att de inte skulle bli vräkt från det lilla huset.

Jag tog aldrig upp incidenten med fasteofferpengarna för jag insåg att pojken förmodligen hade varit förtvivlat hungrig när han gick in i affären. I stället ordnade jag genast med hjälp

Det tjänande vi utför i vår familj och i våra kallelser i kyrkan kan få eviga följder.

åt familjen så att de skulle ha mat att äta och tak över huvudet. Dessutom kunde vi, med hjälp av prästadömsledarna i församlingen, ordna med arbete åt maken så att han skulle kunna försörja sin familj i framtiden.

Som prästadöms- och biorganisationsledare är vi berättigade till Herrens hjälp i att hedra våra kallelser och uppfylla vårt ansvar. Sök hans hjälp, och när inspirationen kommer, handla då enligt den inspirationen för vart ni ska gå, vem ni ska besöka, vad ni ska säga och hur ni ska säga det. Vi kan tänka ihjäl en tanke, men det är bara när vi handlar enligt den som vi kan välsigna andra.

Må vi vara sanna herdar för dem

som vi ansvarar för. John Milton skrev i sin dikt "Lycidas": "De hungriga fåren tittar upp och har inte fått någon föda" (rad 125). Herren själv sade till profeten Hesekiel: "Ve er, ni Israels herdar, som ... inte ... [tog] hand om hjorden." (Hes 34:2-3)

Vi har ett ansvar att ta hand om hjorden, för de dyrbara fåren, dessa ömtåliga lamm, finns överallt — hemma i vår egen familj, hemma hos vår släkt, och väntande på oss i våra kallelser i kyrkan. Jesus är vårt föredöme. Han sade: "Jag är den gode herden, och jag känner mina får." (Joh 10:14) Vi har ett ansvar som herdar. Må vi alla tjäna villigt.

Räck ut en hjälpande hand

På resan längs livets stig inträffar en del olycksfall. Några avviker från riktmärkena på vägen som leder till evigt liv, bara för att upptäcka att genvägen de tog till slut leder till en återvändsgränd. Likgiltighet, vårdslöshet, själviskhet och synd utkräver sin kostsamma tribut av människoliv. Det finns de som av oförklarliga orsaker marscherar till ljudet av en annan trumslagare och senare inser att de har lockats av falska frestelser som leder till sorg och lidande.

År 1995 gav första presidentskapet särskild uppmärksamhet åt dem som hade irrat sig bort från Kristi fälla och utfärdade ett särskilt uttalande med

rubriken "En inbjudan att komma tillbaka". Budskapet innehöll följande vädjan:

"Till er som av någon anledning befinner er utanför kyrkans vård säger vi: 'Kom tillbaka!' Vi inbjuder er att komma tillbaka och ta del av den lycka ni en gång kände. Ni kommer att finna många med utsträckta armar som välkomnar er, hjälper er och tröstar er.

Kyrkan behöver er kraft, kärlek, lojalitet och hängivenhet. Den väg är bestämd och viss genom vilken en person kan återfå medlemskapets fulla välsignelser i kyrkan och vi står redo att ta emot alla som önskar få det."

Kanske en ofta upprepade scen kan hjälpa er inse er egen möjlighet att rätta ut en hjälpande hand. Låt oss titta på en familj med en son som heter Jack. I hela sitt liv hade Jack och hans far haft många allvarliga gräl. En dag, när han var sjutton år,

hade de grälat extra mycket. Jack sade till sin far: "Det här är droppen som får bågaren att rinna över. Jag sticker hemifrån och kommer aldrig mer tillbaka!" Han gick till sitt rum och packade en väska. Hans mor tiggde och bad att han skulle stanna, men han var alldeles för arg för att lyssna. Han lämnade henne gråtande i dörröppningen.

Han var på väg ut genom grinden när han hörde sin far ropa: "Jack, jag vet att jag till stor del kan skyllas för att du ger dig iväg. Och det ber jag verkligen om ursäkt för. Jag vill att du ska veta att om du någon gång vill komma hem igen, så är du alltid välkommen. Och jag ska försöka bli en bättre far för dig. Jag vill att du ska veta att jag älskar dig, och jag kommer alltid att älska dig."

Jack sade ingenting utan gick till busstationen och köpte en biljett till en avlägsen plats. När han satt på bussen och såg landskapet passera mil efter mil, började han tänka på vad hans far hade sagt. Han började inse hur mycket mod och kärlek det hade krävts av fadern för att säga det som han sade. Pappa hade bett om ursäkt. Han hade bett honom komma tillbaka, och orden "jag älskar dig" ringde i Jacks öron.

Jack insåg att det var upp till honom att ta nästa steg. Han visste att enda sättet för honom att finna samvetsfrid var att visa samma mognad,

Må vi vara sanna herdar för dem som vi ansvarar för.

godhet och kärlek mot sin far, som denne visat mot honom. Jack klev av bussen. Han köpte en biljett tillbaka och påbörjade resan hem.

Han kom fram strax efter midnatt, gick in i huset och tände lyset. Där, i gungstolen, satt hans far med sänkt huvud. När fadern tittade upp och såg Jack, reste han sig från stolen och de kastade sig i armarna på varandra. Jack sade senare: "De sista åren jag bodde hemma var bland de lyckligaste i mitt liv."

Här fanns det en far som genom att kväva sin häftiga vrede och lägga band på sin stolthet räddade sin son från att hamna i den stora skaran av förlorade själar som är en följd av uppbrutna familjer och splittrade hem. Kärlek var det band som höll dem samman, den balsam som helade. Kärlek så ofta känd, så sällan uttryckt.

Från berget Sinai hör vi orden dundra i våra öron: "Hedra din far och din mor." (2 Mos 20:12) Och senare, från samme Gud, befallningen: "Lev tillsammans i kärlek." (Se L&F 42:45.)

Följa Herrens planritning

Knäböj i bön. Tjäna villigt. Räck ut en hjälpende hand. Var och en av dessa uppmaningar är en viktig del av Guds planritning över hur man gör ett hus till ett hem och ett hem till en himmel.

Balans är ett nyckelord för oss i våra heliga och högtidliga ansvar i vårt hem och i våra kallelser i kyrkan. Vi måste använda oss av visdom, inspiration och sunt förnuft när vi tar hand om vår familj och utför våra kallelser i kyrkan, för båda är av största betydelse. Vi kan inte försumma vår familj,

vi får inte försumma våra kallelser i kyrkan.

Låt oss bygga med skicklighet, hålla oss borta från genvägar och följa Guds planritning. Då kanske Herren, vår byggnadsinspektör, säger till oss som han sade när han visade sig för Salomo, en byggare av en annan tid: "Detta hus som du har byggt har jag helgat för att där fästa mitt namn för evig tid. Mina ögon och mitt hjärta skall för alltid vara där." (1 Kung 9:3) Då kommer vi att ha himmelska hem och eviga familjer, och vi kommer att kunna hjälpa, stärka och välsigna andra familjer också.

Jag ber ödmjukt och uppriktigt att vi alla må få del av denna välsignelse. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOT

1. Se brev från första presidentskapet den 11 feb 1999; se *Liahona*, dec 1999, s 1.

FAMILJEN

ETT TILLKÄNNAGIVANDE FÖR VÄRLDEN

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET OCH DE TOLV APOSTLARNAS RÅD
I JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA

VI, FÖRSTA PRESIDENTSKAPET och de tolv apostlarnas råd i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, förkunnar högtidligen att äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud och att familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämmelse.

ALLA MÄNNISKOR – män och kvinnor – är skapade till Guds avbild. Var och en är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar och har som sådan gudomliga egenskaper och förutsättningar. Att det finns olika kön är nödvändigt för den enskildes förjordiska, jordiska och eviga identitet och uppgift.

I FÖRUTTILLVARON kände och dyrkade dessa söner och döttrar Gud som sin evige Fader och antog hans plan, enligt vilken hans barn kunde få en fysisk kropp och få jordiska erfarenheter för att utvecklas mot fullkomlighet och slutligen nå sin gudomliga bestämmelse som arvtagare till evigt liv. Den gudomliga lyckalighetsplanen möjliggör att familjebanden fortsätter bortom graven. Heliga förordningar och förbund i heliga tempel gör det möjligt för enskilda personer att återvända till Guds närhet, och för familjer att vara tillsammans för evigt.

DET FÖRSTA BUD som Gud gav Adam och Eva gällde deras möjlighet att som man och hustru bli föräldrar. Vi förkunnar att Guds bud till sina barn att föröka sig och uppfylla jorden fortfarande gäller. Vi förkunnar vidare att Gud har befallt att den heliga fortplantningsförmågan endast skall användas mellan man och kvinna, lagligt vigda som man och hustru.

VI TILLKÄNNAGER att det sätt varpå människoliv skapas har bestämts av Gud. Vi bekräftar livets helgd och dess betydelse i Guds eviga plan.

MAN OCH HUSTRU har ett högtidligt ansvar att älska och vårda sig om varandra och sina barn. "Barn är

en Herrens gåva" (Psaltaren 127:3). Föräldrar har ett heligt ansvar att uppfostra sina barn i kärlek och rättfärdighet, att sörja för deras fysiska och andliga behov, att lära dem älska och tjäna varandra, att hålla Guds bud och vara laglydiga medborgare var än de bor. Män och hustrur – mödrar och fäder – kommer att stå till svars inför Gud för hur de uppfyller dessa plikter.

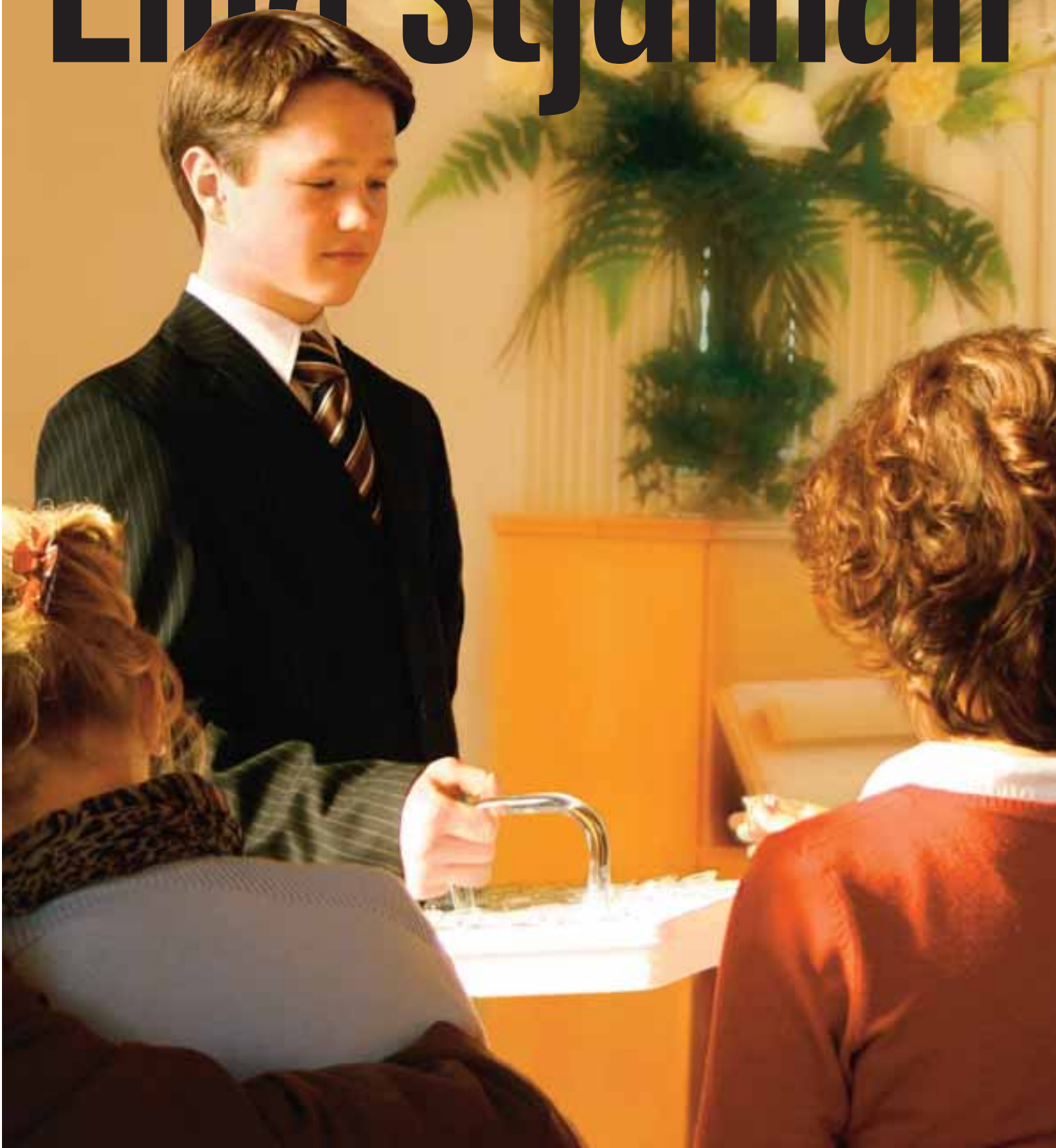
FAMILJEN är instiftad av Gud. Äktenskap mellan man och kvinna är en nödvändig del av hans eviga plan. Barn har rätt att födas inom äktenskapets ram, och att fostras av en far och en mor som ärar sina äktenskapslöften med fullständig trohet. Största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herrens Jesu Kristi lärdomar. Framgångsrika äktenskap och familjer skapas och bevaras genom principerna tro, bön, omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation. Enligt gudomlig plan skall fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och han har ansvaret att sörja för och beskydda sin familj. Moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad. I dessa heliga ansvar är fadern och modern skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar. Handikapp, död eller andra omständigheter kan göra det nödvändigt med individuella anpassningar. Släktingar bör vid behov ge hjälp och stöd.

VI VARNAR dem som bryter mot kyskhetsbudet, som förgriper sig på maka eller barn, eller som underlåter att fullgöra sina skyldigheter mot familjen, att de en dag kommer att stå ansvariga inför Gud. Vi varnar vidare för att familjens upplösning kommer att frambringa de stora olyckor över enskilda människor, samhällen och nationer som förutsagts av forntida och nutida profeter.

VI UPPMANAR ansvariga samhällsmedborgare, regeringar och myndigheter överallt att verka aktivt för att bevara och stärka familjen som samhällets grundläggande enhet.

Detta tillkännagivande upplästes av president Gordon B. Hinckley, som en del av hans budskap vid Hjälpföreningens allmänna möte 23 september 1995 i Salt Lake City, Utah.

Lilla stjärnan

Tacksam för missionärsarbete

PRESIDENT GORDON B HINCKLEY

Båten som jag åkte med till England dockade i Plymouth kvällen den 1 juli 1933. Vi tre missionärer som var ombord tog båttaget till London och kom dit sent på kvällen. Följande dag fick jag i uppdrag att åka till Preston i Lancashire. Efter vad som kändes som en lång och tråkig tågresä träffade jag min kamrat vid stationen och han tog mig till vårt rum en bit bort från Vauxhalls kapell där kyrkans första missionspredikan hade ägt rum 1837.

Min kamrat meddelade sedan att vi skulle gå in till staden och ha ett gatumöte. Jag var livrädd. Vi sjöng en psalm och bad en bön. Sedan bad han mig att tala. En skara människor samlades. De tittade hotfullt på mig. Världen befann sig mitt i den stora depressionen och Lancashire var särskilt hårt drabbat. Människorna var fattiga. De hade träskor på fötterna. Klädseln speglade de hårda tider som de levde i. De var svåra att förstå. Jag var från västra USA och de talade Lancshiredialekt.

Jag kände mig missmodig under de första veckorna. Jag skrev ett brev hem till min gode far och sade att jag tyckte att jag slösade bort min tid och hans pengar. Han skrev ett mycket kort brev till mig där det stod: "Käre Gordon, jag fick ditt senaste brev. Jag har bara

**När president
Hinckley var en ung
man utförde han en
heltidsmission på
Brittiska öarna.
Han berättar om
några av
sina upplevelser.**

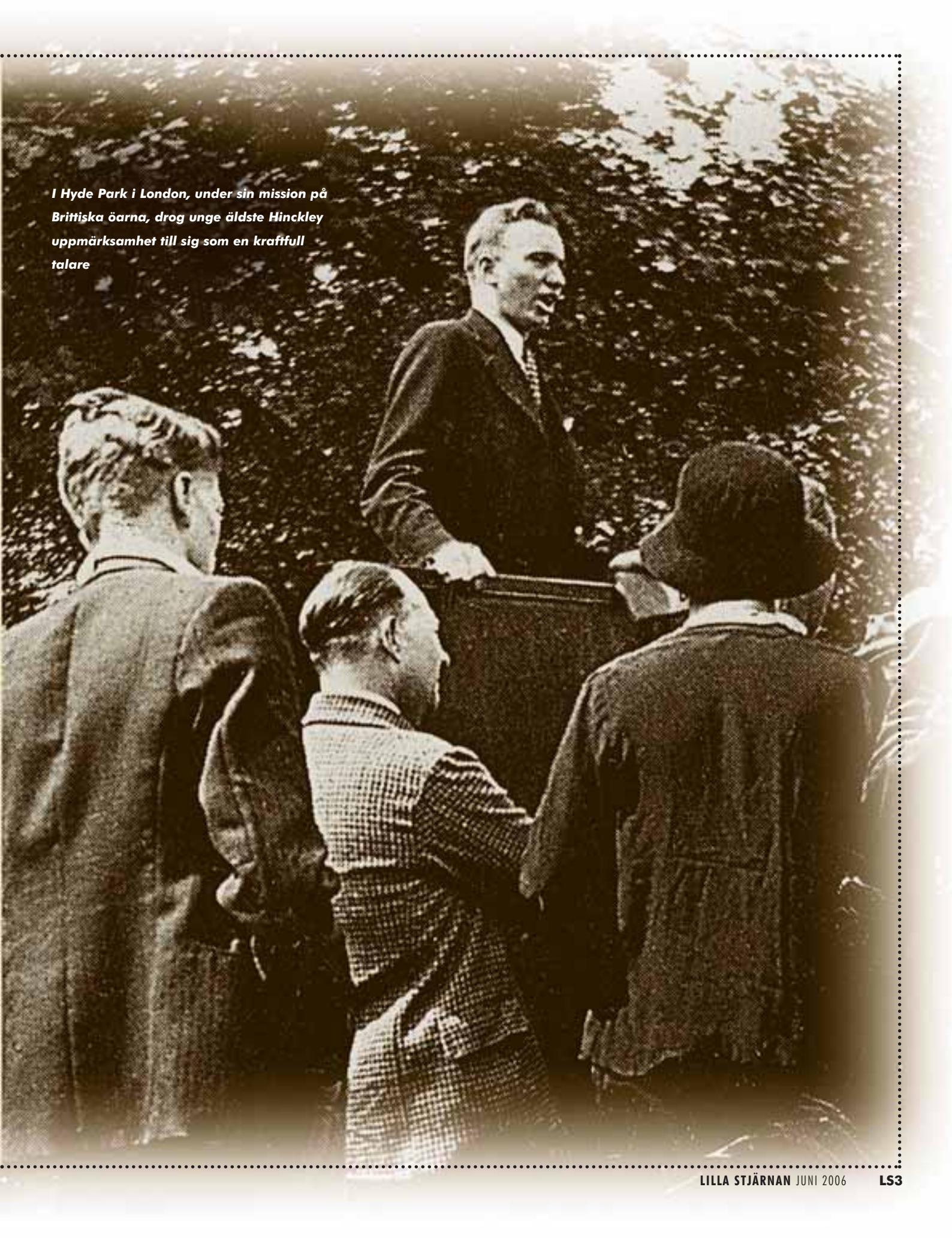
ett förslag: Glöm bort dig själv och sätt igång att arbeta." Tidigare samma morgon hade min kamrat och jag läst dessa ord från Herren: "Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min och för evangeliets skull, han skall rädda det." (Mark 8:35)

Dessa Mästarens ord, åtföljda av min fars brev, gick djupt in i mitt hjärta. Jag gick in i vårt sovrum och gick ner på knä och gav Herren ett högtidligt löfte. Jag slöt förbund med honom att jag skulle försöka glömma mig själv och mista mitt liv i hans tjänst.

Den julidagen 1933 var dagen då jag beslutade mig. Ett nytt ljus kom in i mitt liv och en ny glädje i hjärtat. Englands dimmor tycktes lätta och jag såg solljuset. Jag fick en underbar, givande missionstid som jag alltid kommer att vara tacksam för.

Gud vare tack för hans älskade Sons underbara evangelium som återställts till jorden. Må vi minnas att var och en av oss har förmånen och möjligheten att göra ett eget tillkännagivande om tro, mod och sanning som hjälper till att förverkliga den gudagivna befallningen att föra evangeliet till världen. ●

Från "Taking the Gospel to Britain: A Declaration of Vision, Faith, Courage, and Truth", Ensign, juli 1987, s 2-7 och "Missionary Journal", Ensign, juli 1987, s 8-11.

*I Hyde Park i London, under sin mission på
Brittiska öarna, drog unge äldste Hinckley
uppmärksamhet till sig som en kraftfull
talare*

MINA EVANGELIE- IDEAL

*Jag ska följa den
plan min himmelske
Fader har för mig.*

MINA EVANGELIE- IDEAL

*Jag ska komma ihåg
mitt dopförbund och
lyssna till den Helige
Anden.*

MINA EVANGELIE- IDEAL

*Jag ska välja det
rätta. Jag vet att jag
kan omvända mig
när jag har gjort
något fel.*

MINA EVANGELIE- IDEAL

*Jag ska vara ärlig
mot min himmelske
Fader, mot andra och
mot mig själv.*

MINA EVANGELIE- IDEAL

*Jag ska använda
min himmelske
Faders och Jesu namn
vördnadsfullt. Jag
ska inte svära eller
säga fula ord.*

MINA EVANGELIE- IDEAL

*Jag ska göra sådana
saker på sabbatsda-
gen som hjälper mig
att känna mig nära
min himmelske Fader
och Jesus Kristus.*

MINA EVANGELIE- IDEAL

*Jag ska hedra mina
föräldrar och göra
min del för att stärka
min familj.*

MINA EVANGELIE- IDEAL

*Jag ska hålla mitt
sinne och min kropp
heliga och rena och
jag ska inte använda
sådant som är
skadligt för mig.*

MINA EVANGELIE- IDEAL

*Jag ska klä mig
passande för att visa
respekt för min
himmelske Fader och
för mig själv.*

MINA EVANGELIE- IDEAL

*Jag ska bara läsa
och se på sådant som
min himmelske Fader
tycker om att jag
läser och ser på.*

MINA EVANGELIE- IDEAL

*Jag ska bara lyssna
på musik som min
himmelske Fader
tycker om att jag
lyssnar på.*

MINA EVANGELIE- IDEAL

*Jag ska ha bra
vänner och vara
vänlig mot andra.*

Obs: Om du inte vill klippa bort sidor från tidningen kan aktiviteten kopieras, kalkeras eller skrivas ut från Internet på www.lds.org. För engelska, klicka på "Gospel Library". För andra språk, klicka på världskartan.

MINA EVANGELIE- IDEAL

*Jag ska nu leva så
att jag kan vara
värdig att komma
till templet och göra
min del för att få
en evig familj.*

HÅLL BUDEN

"Fördenskull välsignar han eder och giver eder framgång om I hållen hans bud." (Mosiah 2:22)

LINDA MAGLEBY

Daniel och några andra ungdomar utvaldes av kung Nebukadnessar till att få undervisning om landets språk och seder. Kungen beordrade att ungdomarna skulle äta av hans kött och dricka av hans vin. Daniel ville vara lydig mot sin himmelske Faders bud, så han bad att han och hans vänner bara skulle få äta hälsosam mat och dricka vatten i 10 dagar. Efter 10 dagar var Daniel och hans vänner friskare än alla de andra barnen. Daniel och hans vänner blev välsignade eftersom de inte vara rädda för att hålla vår himmelske Faders bud. (Se Daniel 1.)

När 10-årige Trace och hans vänner tittade på teve började ett program som han visste att han inte borde titta på. Efter några minuter kände han sig hemsk inuti. Till slut tog han mod till sig och sade: "Jag kan inte se det här programmet." Två av hans vänner sade att de inte kunde se programmet heller. De bytte kanal. Senare sade Traces mamma till honom att känslan han hade haft var den Helige Anden som uppmanade honom att välja det rätta. Trace och hans vänner välsignades med en känsla av frid eftersom de lydde vår himmelske Faders bud.

Daniel var lydig i gamla tider och liksom Trace kan vi vara lydiga i dag. Den Helige Anden hjälper oss att veta vad som är rätt och sant. Den Helige Anden vill vägleda oss och hjälpa oss återvända till vår himmelske Fader och Jesus.

Aktivitet

För att göra korten med Mina evangelieideal tar du bort sidan LS4, klistrar fast den på tjockt papper och klipper längs de mörka linjerna. Prova en av följande aktiviteter:

1. Sitt i en ring tillsammans med dina vänner eller din familj. Medan ni sjunger en sång eller psalm låter du ett av korten gå runt i ringen. Sluta sjunga och låt personen

som håller i kortet läsa upp idealet högt och sedan berätta hur det kan hjälpa honom eller henne att välja det rätta. Upprepa leken.

2. Välj ett kort att lära dig utantill och försök att efterleva idealet i en vecka. Läs det varje dag och fundera över hur du kan följa idealet. Rapportera om det du upplever till någon i din familj.

Förslag till samlingsstunden

1. Sätt upp en affisch med de tio budorden eller skriv upp dem på tavlans. (Se 1 Mos 20:3–17.) På 20 papperslappar skriver du ner siffrorna 1 till 10 två gånger — en siffra per papperslapp. Lägg dem i ordning med siffran neråt på golvet. Låt barnen arbeta två och två (ett mindre barn med ett större) och spela ett memoryspel genom att låta det mindre barnet slänga en bönpåse på en papperslapp. Vänd på papperslappen och låt det äldre barnet slänga bönpåsen på en annan papperslapp. Om den papperslappen matchar den första siffran tar du bort båda papperslapparna och låter barnen återge budet högt och visa eller berätta om något som vi kan göra för att hålla det budet. Om de inte matchar vänder du på papperslapparna och låter nästa par pröva. Fortsätt tills alla buden kommit upp. Använd en personlig upplevelse för att förklara hur du har välsignats genom att följa ett bud.

2. Hjälp barnen att lära sig saligprisningarna med hjälp av stationer. Börja med att återge berättelsen om bergspredikan. Använd Evangeliet i bild 212. (Bergspredikan) Dela in barnen i fyra grupper och låt varje grupp rotera mellan stationerna. Vid varje station ska en berättelse återges med hjälp av en bild från Evangeliet i bild som illustrerar saligprisningen. Samtala om hur barnen kan efterleva läran och sjung en sång som betonar principen. Läs till exempel Matteus 5:6 ("hungra och törsta efter rättfärdighet"), visa Evangeliet i bild 217 (Kvinnan vid brunnen), samtala om vad ni kan göra för att följa Jesus Kristus och sjung en sång om Frälsaren; läs Matteus 5:9 ("de som skapar frid"), visa Evangeliet i bild 311 (Anti-Nephi-Lebiterna gräver ner sina svärd), samtala om hur ni kan vara sådana som skapar frid hemma eller i skolan och sjung en sång om vänlighet. ●

ETT FAST BESLUT

"Utväljen åt eder i dag att tjäna Herren Gud, som skapade eder." (Moses 6:33)

Från en intervju med äldste E Israel Pérez, som verkade som områdes-sjuttio mellan 1997 och 2005; av Melvin Leavitt, kyrkans tidningar

Mina föräldrar och mina tre äldre bröder döptes i Quetzaltenango i Guatemala när jag bara var sex år gammal. Jag är tacksam för att de hade visdom och mod nog att ta emot sanningen. Mina föräldrar och underbara primärlärare undervisade mig om evangeliets eviga principer. Jag kom att älska vår Fader i himlen och hans Son, Jesus Kristus, och att veta att vår himmelske Fader alltid välsignar oss när vi är lydiga.

Den första gången jag fick i uppgift att hålla ett kort tal var jag orolig eftersom jag inte kunde uttala bokstaven *R* på rätt sätt. Jag undrade: "Hur kan jag göra det här?" Min mamma sade: "Gud välsignar dig och allt kommer att gå bra." Det är precis vad som hände och jag har aldrig mer haft något problem med bokstaven *R*.

Vid åtta års ålder döptes jag i lånade vita byxor. De var för långa men min mor vek upp fällen och sydde fast den med några stygn. Det fungerade tills byxorna blev våta. När jag steg upp ur vattnet gjorde de våta klädernas tyngd att sömmarna gick sönder. Jag snavade över mina lånade byxor och ramlade ner på knä. Tanken kom genast till mig att det var en påminnelse om att jag alltid skulle knäböja och be min himmelske Fader om hjälp i allting.

När jag blev diakon kände jag att jag skulle fatta några viktiga beslut angående mitt liv. Jag bestämde mig för att jag aldrig skulle dricka alkohol, att jag aldrig skulle röka en cigarett och att

jag skulle vara lydig.

En gång när jag var 16 år var jag på en restaurang tillsammans med några vänner från kyrkan. En man som kände en av oss kom in. Han sade: "Jag vill bjuda er alla på lite alkohol här och nu."

Jag minns att jag ställde mig upp och sade: "Ingen av oss dricker alkohol. Och om du vill dricka så gör det någon annanstans."

Mannen var drygt 20 år och mycket större än jag — en mycket stark man — och han blev arg. Han kom fram till mig med en drink och sade: "Jag tänker tvinga dig att dricka det här!"

Jag sade: "Gör det inte. Det kan få olyckliga följder." Han försökte ta tag i mig och tvinga mig att dricka alkoholen. I nästa ögonblick låg mannen på golvet. Jag var egentligen inte stark nog att försvara mig mot

Det spelar ingen roll var vi är eller vem vi är med, vi kan alltid stå för våra principer. Om vi fattar ett fast beslut en gång för alla så behöver vi inte tänka när frestelserna kommer: "Vad ska jag göra?" eller "Vad ska jag *inte* göra?" Beslutet är redan fattat.

Vi är aldrig ensamma. Fastän vår Fader i himlens skapelse är så ofantlig så vet han att du lever och att jag lever. Han vet vad som finns i våra hjärtan. Han vet vad vi tänker. Han har gett oss sin fullkomliga plan för lycka därför att han älskar oss. Han söker alltid efter sätt att välsigna oss. ●

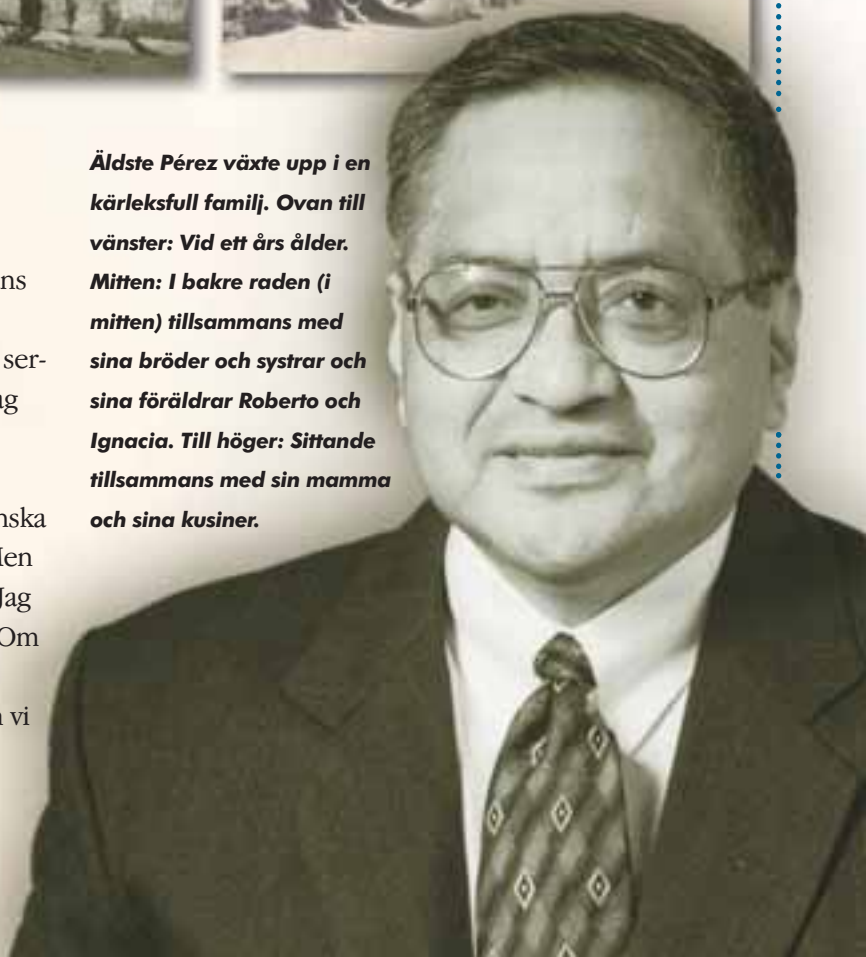
mannen, men min himmelske Fader gav mig det jag saknade.

Långt senare när jag var make, far och affärsman, blev jag inbjuden att närvara vid en lunch tillsammans med Guatemalas president. Jag satt i ett rum med många andra gäster. När presidenten kom in hällde servitörerna upp alkohol så att alla kunde skåla. Men jag lade min hand över glaset. Presidenten sade: "Herr Pérez, vill du inte skåla tillsammans med mig?"

Jag svarade: "Herr president, om du ber mig att önska dig välgång i ditt arbete i regeringen så gör jag det. Men om du ber mig att dricka alkohol så gör jag det inte. Jag är medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Om det är ett problem så kan jag gå omedelbart."

Han sade: "Nej, nej." De drack upp drinkarna och vi satte oss ner. Lite senare sade presidenten: "Berätta något om din kyrka", och det gjorde jag.

Äldste Pérez växte upp i en kärleksfull familj. Ovan till vänster: Vid ett års ålder. Mitten: I bakre raden (i mitten) tillsammans med sina bröder och systrar och sina föräldrar Roberto och Ignacia. Till höger: Sittande tillsammans med sin mamma och sina kusiner.

FRÅN PRESIDENT WILFORD WOODRUFFS LIV

Profetens martyrdöd

I april 1844 kallade president Joseph Smith de tolv apostlarna att verka som missionärer i östra Förenta staterna.

Alla apostlar utom Willard Richards och John Taylor kallas att verka som missionärer och att fortsätta predika evangeliet.

Wilford Woodruff hade redan verkat som missionär i England och Amerika men han lydde profeten. Han packade sina saker och gjorde sig redo för resan.

När äldste Woodruff kom för att ta farväl av profeten så märkte äldste Woodruff att han var ledsen. Äldste Woodruff kände sig också ledsen men han visste inte varför.

Du ska snart påbörja din mission. Må Gud välsigna dig, broder Woodruff. Gå i frid.

Två månader senare höll äldste Woodruff på att predika evangeliet i staten Maine när han fick hemska nyheter.

Har du hört, äldste Woodruff? Profeten har blivit mördad! Joseph Smith blev skjuten i Carthagefängelset!

Äldste Woodruff åkte genast iväg för att träffa de andra apostlarna i Nauvoo.

Nu vet jag varför jag var så ledsen förut. Det var sista gången jag fick träffa profeten Joseph Smith här på jorden.

Fastän många medlemmar var oroliga för att kyrkan inte skulle kunna fortsätta utan profeten Joseph Smith så var äldste Woodruff inte rädd. Han blev ombedd att trösta medlemmarna i Europa och leda dem tills en ny profet hade kallats.

Fastän vår profet har dödats för sitt vittnesbörd så finns Guds rikes nycklar fortfarande på jorden. Himlarna är inte stängda.

Vår himmelske Fader talar till oss och vägleder sina lärjungar. Var ödmjuka och trofasta så ska Herren välsigna er.

Omarbetat från Preston Nibley, Kyrkans presidenter (1974), s 109–111.

Smörbyttan

"Och av allt du låter mig få skall jag ge dig tionde." (1 Mos 28:22)

PATRICIA R JONES

Byggt på en sann berättelse

Här kommer resten av familjen", ropade Athena till sin mamma. "De kommer precis i tid till din födelsedagsmiddag!"

"Var snäll och ställ en vas med blommor på bordet och duka fram smörbyttan", sade mamma. När Athena ställde den vackra smörbyttan i graverat glas på köksbordet sken solens strålar genom den och stänkte regnbågar över väggarna. Mamma drog försiktigt sitt finger över det utsökta glasföremålet. Hon slöt ögonen och återupplevde än en gång berättelsen hon hört så många gånger.

Tolvåriga Louisa Bishop gungade försiktigt sin lillasyster Emma i den gamla handsnidade gungstolen. Deras mamma låg till sängs. Hennes ansikte var nästan lika blekt som de vita kuddarna. En dödlig sjukdom som heter difteri hade drabbat familjens barn och tagit livet av tre av Louisas fem syskon. Louisas mamma, som var utmattad av överansträngning och sorg, hade också insjuknat. Just när det såg ut som om lyckan aldrig mer skulle le mot dem, hade lilla Emma fötts. Louisa, som nu hade tillfrisknat, tog kärleksfullt hand om

sin syster så att deras mamma kunde vila och bli frisk. Och Emma älskade sin storsyster.

Under årens gång blev Emma och Louisa allt närmare vänner. När Emma hunnit bli elva år gammal hade Louisa gift sig, och hennes man hade rest iväg för att tjäna som missionär i England. Emma fann glädje i att gå till Louisas stuga varje dag för att hjälpa till.

En dag stannade Emma upp i städningen och betraktade tyst Louisa som höll på att tömma ut smöret ur dess skimrande glassmörbytta i en burk. "Jag hoppas att hon inte håller på att göra det som jag är rädd att hon håller på att göra", tänkte Emma.

Louisa gick bort till diskhon och hällde i lite rent vatten från kannan. Sedan diskade hon omsorgsfullt smörbyttan och ställde den på tork på en diskhandduk. Hon vände sig mot Emma och räckte henne burken med smör. "Nu, kära Emma, vill jag att du tar den här till biskopen och betalar mitt tionde."

Emma lade armarna i kors och skakade på huvudet. "Det gör jag inte!" utropade hon. "Du behöver det där smöret mer än biskopen gör."

Louisas mun fick ett strängt uttryck, men hennes ögon glittrade roat. "Emma", tillrättavisade hon mjukt, "tionde är en lag som måste lydas. Om jag är villig att göra en stor sak som att låta min man tjäna som missionär så långt borta, så kan jag nog göra en liten sak som att offra lite smör."

Emma var inte övertygad. "Men det är en stor sak när du har så lite."

"Oroa dig inte," sade Louisa leende till henne. "Jag har tro på att Herren kommer att sörja för våra behov."

Emma tittade närmare och såg att hennes systems ögon blänkte av tårar. Louisa trodde verkligen på det hon sade! Emma tog burken med smör och utan ett ord gick hon ut genom dörren, även om hon fortfarande hyste tvivel.

"Betala alltid ditt tionde och överlämna resten åt Herren."

Äldste Joseph B. Wirthlin i de tolv apostlarnas kvorum, "Jordiska skulder, himmelska skulder", *Liahona*, maj 2004, s 41.

När Emma återvände till Louisas stuga blev hon stående i dörren och stirrade förvånat med vidöppen mun. Smörbyttan var tillbaka på bordet och inuti var ett halvt kilo smör! Emmas ögon ställde den fråga hennes läppar inte kunde — var hade smöret kommit ifrån?

Louisa log. "Jag sade ju att Herren skulle sörja för våra behov," sade hon. Hon tog en ren skål från skåpet och satte smöret i den. Sedan gick hon bort till diskhon igen och fyllde på med rent vatten. Hon diskade ur den vackra smörbyttan och locket av glas. Men i stället för att sätta dem på en diskhandduk för att dropptorka, torkade hon av dem och gav dem till Emma.

"Jag vill att du ska ha de här," sade hon. "Och varje gång du tittar på dem vill jag att du ska komma ihåg att Herren alltid tar hand om oss om vi håller hans bud. Kom ihåg det, Emma. Tiondet kommer först." Emmas ögon fuktades av tårar då hon tog emot smörbyttan.

Under resten av sitt liv kom Emma ihåg den läxa hon lärt. Varje år då hennes familj samlades till hennes födelsedag, berättade hon berättelsen om igen. Efter Emmas död gick smörbyttan i arv i familjen. Och alla som såg den fick höra berättelsen om hur Emma lärde sig att alltid betala tionde. ●

Omarbetad från James Richard Loftbouses, *Emmas sons*, dagbok.

VÄLKOMMEN

till aronska prästadömet och Unga män

*Ett särskilt budskap
till pojkar som snart
fyller 12.*

CHARLES W DAHLQUIST II

Unga mäns generalpresident

Jag är glad att få hälsa dig välkommen till aronska prästadömet. Vilken spännande tid i ditt liv! Veckan innan jag fyllde 12 år kunde jag knappt bärga mig tills jag blev ordinerad till diakon, och jag hoppas du känner det på samma sätt. Jag ska prata lite om något av det som du kan se fram emot.

Till att börja med

Innan du fyller 12 år har du ett möte med biskopen eller grenspresidenten då ni ska samtala om din värdighet och förberedelse för att få aronska prästadömet. När du har fyllt 12 framläggs ditt namn för inröstning under ett sakramentsmöte. Du får då aronska prästadömet och ordineras till diakon. Din familj inbjuds att vara med och dela denna underbara händelse med dig.

Aronska prästadömet

I aronska prästadömet får du uppleva följande tre saker: broderskap, undervisning och tjänande. Ni arbetar tillsammans, lär

tillsammans, åstadkommer saker tillsammans och tjänar tillsammans.

Är du lite nervös för att dela ut sakramentet för första gången? Oroa dig inte. Innan du får någon uppgift så förklarar dina ledare exakt vad du ska göra. Någon är där och hjälper dig, liksom du får hjälpa en ny diakon i framtiden.

Under prästadömsmötena får du lära dig att aronska prästadömet "innehar nycklarna till betjäning av änglar, till omvändelsens evangelium och dop genom

nedsänkning till syndernas förlåtelse" (L&F 13:1) och att bärare av aronska prästadömet har en plikt att "inbjuda alla att komma till Kristus". (L&F 20:59) Du fortsätter att lära dig evangeliets principer och hur man följer Frälsaren.

Aronska prästadömet är ett förberedande prästadöme. Det förbereder dig för melkisedekska prästadömet och för ett liv av tjänande. Du får tjäna medlemmarna i församlingen eller grenen och samhället. Den verkliga glädjen i livet kommer av att tjäna andra. Och när du tjänar så växer

och utvecklas dina talanger. Du kanske får ett ledarämbete. Dessa upplevelser förbereder dig för att tjäna som missionär.

Plikt mot Gud-utmärkelsen

Första presidentskapet har sagt: "Vi önskar att alla unga män ska sträva efter att få ... Plikt mot Gud-utmärkelsen."¹ Det här programmet hjälper dig att utvecklas genom att du får sätta och uppnå värdiga mål. Du arbetar tillsammans med aronska prästadörets ledare, din biskop eller grenspresident och din mamma och pappa.

Här är några av programmets krav: under dina år som bärare av aronska prästadömet ska du göra sådant som att läsa skrifterna dagligen, laga några måltider till din familj, tvätta och stryka dina kläder i en månad och fylla i avdelningen "Min dagbok" i din Plikt mot Gud-broschyr.

När du har fått dina Plikt mot Gud-diplom för diakon, lärare och präst har du förtjänat Plikt mot Gud-medaljongen. Det är en stor prestation, men programmets verkliga välsignelse är att det hjälper till att förbereda dig för att ta emot melkisedekska prästadömet och tempelbegåvningen, verka som heltidsmissionär, vigas i tempel och bli en trofast make och far.

Allmänna prästadömsmötet och mer

Förutom de återkommande mötena för aronska prästadömet i din församling eller gren varje vecka

kan du varje april och oktober ta del av prästadömssessionen under generalkonferensen tillsammans med prästadömsbärare från hela världen. Apostlarna och profeterna undervisar dig om hur du ska utföra dina prästadömsplikter och bli en bättre person. Det hålls också

brasaftnar och andra särskilda aktiviteter under året. Du står inför en andlig, intellektuell och social fest.

Veckoträffen

En aktivitet som återkommer varje vecka för Unga män och Unga kvinnor är veckoträffen. Det är ett tillfälle då ungdomarna i församlingen eller grenen kan träffas och umgås och tillämpa de evangelieprinciper som ni fått undervisning om under söndagens möten. Som diakon får du göra sådant på veckoträffarna som 12-och 13-åriga pojkar tycker om att göra. Hur kan man vara säker på det? Därför att du får hjälpa till att välja aktiviteterna. När du

För att förtjäna din Plikt mot Gud-utmärkelse ska du studera skrifterna, laga måltider till din familj och göra mycket annat som förbereder dig för melkisedekska prästadömet, tempelbegåvningen, en mission, äktenskap och föräldraskap.

blir lärare och sedan präst förändras aktiviteterna för att passa dina intressen. En gång i månaden gör ni något tillsammans med de unga kvinnorna. Därigenom lär du dig hur man utvecklar sunda relationer till alla unga kvinnor.

Hedra prästadömet

I min patriarkaliska välsignelse står det: "Hedra din far och din mor, men viktigast av allt, hedra ditt prästadöme, för det blir din frälsning." Det är likadant för dig. Jag ser fram emot att arbeta tillsammans med dig medan vi alla strävar efter att följa Jesus Kristus, vars prästadöme du snart ska bära. ●

SLUTNOT

1. Brev från första presidentskapet, den 28 september 2001.

Skriftdocka

När du återger en berättelse från skrifterna kan den här dockan representera vilken ung kvinna som helst i skrifterna, till exempel Ester, en av de tio jungfrurna eller en tjänarinna. Du kan klistra fast bilden på tjockt papper, färglägga den, klippa ut den och göra en pinndocka, en flanellograffigur eller en papperspåsdocka. Gör flera

stycken och färglägg håret och kläderna på olika sätt. ●

Obs: Om du inte vill klippa bort sidor från tidningen kan aktiviteten kopieras, kalkeras eller skrivas ut från Internet på www.lds.org. För engelska, klicka på "Gospel Library". För andra språk, klicka på världskartan.

Pinndocka

Flanellograffigur

Papperspåsdocka

Söndagslåda för flanellografen

Du kan göra en låda som används till material för flanellografberättelser och annat material till söndagsaktiviteter.

För att göra en söndagslåda behöver du klister, kriter, tuschpennor, sax, en linjal, flaneltyg eller något annat tyg, en stor låda (se fotografiet nedan) och teckningar, foton, evangeliebilder eller klistermärken (valfritt).

1. Klipp flaneltyget eller det andra tyget så att det blir 3 mm kortare än längden och bredden på en sida av lådan och klistra fast tyget. (Se fotografiet.)

2. Dekorera resten av lådan som du vill, kanske med teckningar, bilder, illustrationer av evangelieberättelser eller fotografier av din familj som håller på med söndagsaktiviteter.

3. Lägg i spel, pussel, bildberättelser och andra aktiviteter som finns i *Liabona* eller i Primär, eller några som du har gjort. ●

FÖNSTER MED GLASMÅLNING I ETT MÖTESHUS I LIBERTY STAV I SALT LAKE CITY

Den första synen, av Lucy Thurston Kinney

"Jag såg två personer, vilkas glans och härlighet trotsa all beskrivning, stående över mig i luften. En av dem talade till mig, nämnande mig vid namn, och sade, pekande på den andre: Denne är min älskade Son. Hör honom." (JS skrifter 2:17)

En ny film skildrar Joseph Smiths liv: "Joseph Smith, Herrens profet och siare, har gjort mera — Jesus allena undantagen — för människornas frälsning i denna världen än någon annan människa, som levat här." (L&F 135:3) Se "Joseph Smith: Återställsens profet", s 16.

Kyrkonytt

President Hinckley återhämtar sig från operation

Brittany Karford, kyrkans tidningar

Efter sin första sjukhusövernattning i hela sitt 96-åriga liv verkade president Gordon B Hinckley återhämta sig väl veckorna efter det att en cancerangripen del av tjocktarmen tagits bort. Medan detta nummer av *Liabona* förbereddes för tryckning såg han fram emot att återgå till sitt välfyllda schema för att leda mer än 12 miljoner medlemmar i kyrkan.

När president Hinckley kallades som kyrkans femtonde president 1995 berättade han för reportrarna att han bara hade tillbringat en enda natt på sjukhus — inte för sin egen skull utan med ett sjukt barn. Profeten har varit frisk och aktiv under alla sina sjuttio år av heltidstjänst för kyrkan.

Men under en medicinsk rutinundersökning tidigare i år upptäcktes en cancersvulst i tjocktarmen, och han fick då läggas in för operation i LDS Hospital i Salt Lake City. Svulsten togs bort den 24 januari 2006 genom en titthålsoperation, ett mindre ingrepp där kirurgen gör ett litet snitt och använder en liten kamera som vägledning. President Hinckley skrevs ut en vecka senare.

Som väntat tog hans rådgivare president Thomas S Monson och president James E Faust över hans arbete i hans frånvaro.

Kyrkan fick ett antal värmande krya-på-dig-hälsningar till president

FOTO CRAIG DIMOND

President Gordon B Hinckley hälsar på publiken under sitt 95-årsfirande.

Hinckley under hans sjukhusvistelse. "President Hinckley är tacksam för all den kärlek och omsorg som kyrkans medlemmar visat under hans tillfrisknande", rapporterade en av hans närmaste medhjälpare.

Han fick också en hälsning om snabbt tillfrisknande från Mike Wallace, en välkänd nyhetsreporter från CBS och *60 Minutes*. De träffades för tio år sedan när den erfarna journalisten gjorde ett inslag om president Hinckley, något som Wallace senare sade var en av hans mest minnesvärda upplevelser.

"Jag skickar en hälsning full av respekt, kärlek, vänskap och beundran", sade Wallace när han hade fått

höra talas om president Hinckleys operation. "Och se till att du kommer på fötterna snabbt."

Förutom att president Hinckley har haft god hälsa hela livet så har han blivit känd som den mest beresta av kyrkans presidenter i historien. Så sent som i höstas genomförde han en världsomfattande resa med anhalter i tio städer på tretton dagar.

Det sista framträdandet före operationen gjorde han den 23 december 2005, då han talade från Vermont under en utsändning för medlemmarna för att hedra minnet av profeten Joseph Smiths 200-årsdag.

President Hinckley firade sin nittiofemte födelsedag för nästan ett år sedan, den 23 juni 2005, ett evenemang där 22 000 personer var närvarande. President David O McKay (1873–1970), som blev nittiosex år, var kyrkans äldste president.

President Hinckleys far, Bryant S Hinckley, blev 94 år. Hans mor kämpade emot cancer men förlorade så småningom kampen och dog under hans ungdom.

President Hinckley verkade i första presidentskapet i fjorton år och i de tolv apostlarnas kворum i tjugo år innan han kallades att leda kyrkan den 12 mars 1995. Vid det tillfället sade äldste Jeffrey R Holland följande om hans energi: "President Hinckley är den yngste 84-åringen i mannaminne. Snärten i hans gång,

hans ohämmat glada lynne och hans enorma glädje över att få arbeta hårt och länge skulle vara beundransvärda även hos någon som bara är hälften så gammal. President Gordon B Hinckley ser ung ut, betar sig

ungdomligt och älskar ungdomarna med alla deras möjligheter och löften." (Se "President Gordon B Hinckley: Modigt och fast han står", *Nordstjärnan*, specialutgåva juni 1995, s 2–4.) ■

Medlemmar tacksamma för uppmaningen

Under de sista veckorna år 2005 ställde två systrar i Madagaskarmissionen Antananarivo en välbekant fråga till medlemmarna i deras mission, en fråga som vid den tidpunkten kunde genljuda hos medlemmarna världen över: "Manao ahoana ny famamkiano?" frågade de. "Hur går det med läsningen?"

Det är troligt att det var fler människor som läste Mormons bok just då än vid något annat tillfälle i kyrkans historia.

Och många av medlemmarna i Antananarivo räknades bland dem. De hade inte bara följt president Gordon B Hinckleys uppmaning att läsa Mormons bok före slutet av året, utan de var redan klara och hade börjat läsa boken på nytt. Rapporten om denna framgång i Madagaskar, som syster Brittney Jorgensen och syster Carrie Schow gav, åtföljdes av en enorm tacksamhet för president Hinckleys vägledning.

När uppmaningen publicerades i ett budskap från första presidentskapet i augustinumret 2005 av *Liabona* och *Ensign*, lovade president Hinckley i artikeln att de som läste ut Mormons bok före årets

slut, oavsett hur många gånger de hade läst den tidigare, skulle få känna Herrens ande i större mått i sitt hem och i sitt liv, en starkare beslutsamhet att vandra i lydnad mot hans bud och ett starkare vittnesbörd om att Guds Son verkligen lever.

I slutet av 2005 berättade systrarna Jorgensen och Schow hur de såg dessa löften uppfyllas hos personerna de undervisade.

"Fastän vi är en av de mest avlägsna missionerna i förhållande till kyrkans huvudkontor i Salt Lake City så hör och följer medlemmarna profetens uppmaning likväl", sade de. "Vi har haft möjlighet att se effekterna av flit och lydnad i vårt liv och i undersökares och nyomvändas liv."

En nyomvänd medlem, sade de, visade dem den sista sidan i sin bok där hon hade skrivit datumet då hon var klar: 31 december 2005, kl 19:05.

Oavsett om läsarna blev klara på nyårsaftonen eller tidigare så har lydnaden mot uppmaningen stärkt dem med tro och självförtroende till att berätta för andra om boken.

Som svar på första presidentskapets uppmaning läste medlemmar över hela världen Mormons bok, hela eller de delar av den som finns tillgängliga på mer än 100 språk.

Efter att läst Mormons bok från pärm till pärm två gånger, fann äldste David Walker, en missionär i Barcelona i Spanien, det förnyade vittnesbörd om boken som han hade sökt efter. "Nu när jag bär mitt vittnesbörd, även på gatan, kan jag känna något inom mig bekräfta det som jag säger", sade äldste Walker.

Liknande kommentarer har kommit från medlemmar över hela världen. Broder Aldemir Guanacoma Ave, medlem i Abundancia församling i Piray stav i Santa Cruz i Bolivia, sade att när han läste president Hinckleys råd att läsa Mormons bok igen så kände han något djupt inne i sitt hjärta.

"I samma ögonblick bad jag min himmelske Fader att ge mig modet att göra det", sade han. "Och det var vad som hände. Jag har uppnått det målet och nu kan jag inte fatta det som hände med mig medan jag läste boken. Jag kom att förstå vad det innebär att efterleva Jesu Kristi evangelium. Nu är jag säker på att Mormons bok är sann."

Sådan kunskap kommer därför att "denna underbara bok, denna bok som har kommit upp ur jorden för att tala till människor i vår tid, står som ännu ett vittne om världens Återlösares gudomlighet och verklighet", sade president Hinckley under första presidentskapets julandakt som hölls i konferenscentret i Salt Lake City i december 2005. "Jag tackar er alla och jag vet att ni har blivit välsignade." ■

"Detta verk fortgår": Äldste Ballard talar om missionärssäkerhet

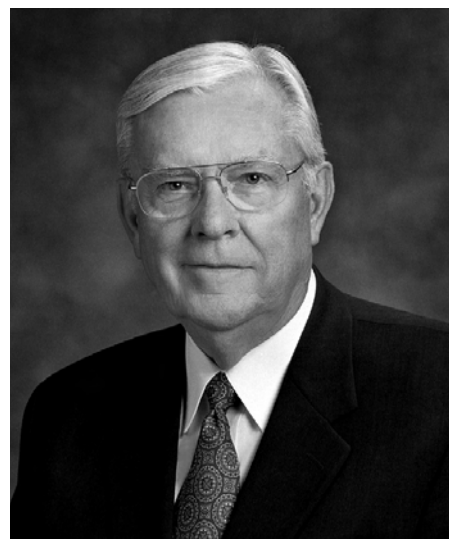
Detta verk fortgår oavsett vad som händer, oavsett vad framtiden för med sig", sade äldste M Russell Ballard, en medlem i de tolv apostlarnas kvorum, under sitt tal i januari 2006 om kyrkans 52 000 missionärers säkerhet och välbefinnande.

Tidigare samma månad förlorade tre missionärer livet på missionsfältet: en dödades av ett pistolskott och två dog i en bilolycka. En fjärde missionär återhämtade sig helt från skador han fick under skottdramat.

Äldste Ballard framförde sitt deltagande till alla sörjande: "Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum vill uttrycka vår kärlek till er, vi ber att Herren välsignar er och att Herrens frid så småningom ska trösta era hjärtan." Han tillade: "Det spelar ingen roll hur många missionärer vi har, när vi förlorar en, sörjer hela kyrkan och vi känner medlidande med föräldrar, syskon och prästadömsledare i en sådan tragisk förlust."

Världsdåd och olyckor inträffar då och då, sade äldste Ballard, men sådana dödsfall är ovanliga bland kyrkans missionärer. "Den säkraste platsen i världen för unga män mellan 19 och 21 och för 21-åriga unga kvinnor är i Herrens tjänst på missionsfältet, spridda runt hela jorden", sade han.

Äldste Ballard betonade att kyrkan gör "det allra, allra bästa den kan" för att skydda deras hälsa och säkerhet

Äldste M Russell Ballard

medan de tjänar i de 343 missionerna som spänner över jorden. Han tog upp flera av huvudelementen i organiserandet och utbildningen av missionärer som hjälper till att skydda dem:

- Undervisningen om personlig säkerhet och god hälsa börjar i kyrkans sexton missionärsskolor och fortsätter på zonkonferenser och distriktsmöten under hela missionstiden.
- Missionärerna arbetar alltid två och två och det förväntas att de alltid är tillsammans med sin kamrat.
- Kunniga, mogna och inspirerade missionspresidenter och deras hustru vägleder ungdomarna på deras mission "som om de var deras egna barn".

Äldste Ballard säger att kyrkan tar allvarligt på säkerheten för dess mer än 52 000 missionärer i 343 missioner världen över.

- En organiserad grupp bestående av assistenter till missionspresidenten, zonledare och distriktsledare "har i uppgift att vaka över och noggrant placera ut missionärerna".
- Det sker ett pågående samråd med kyrkans lokala ledare och medlemmarna angående säkerheten i särskilda områden och grannskap. Missionärerna uppmanas att hålla sig borta från farliga områden.
- De som använder bil får noggranna instruktioner om trafiksäkerhet.
- Missionärer som cyklar får regelbunden undervisning om säkerhet.
- Missionärerna uppmanas att gå fort och målmedvetet när de är ute. De uppmanas att ha så lite saker med sig som möjligt och bara ha så mycket kontanter att det räcker för just den dagens

behov. Om missionärerna ofredas av tjuvar har de fått instruktioner om att inte göra motstånd, att undvika konfrontationer och att ge tjuvarna alla pengar de har.

- Ett nätverk bestående av åttio läkare verkar som volontärmissionärer på heltid runtom i världen "så att missionspresidenterna har tillgång till de bästa möjliga medicinska råden i sitt eget område". Ytterligare tvåhundra frivilliga sjuksköterskor och andra med medicinsk och hälso-relaterad bakgrund "är ute och hjälper vår missionärsstyrka", sade äldste Ballard.

- Missionärslägenheter inspekteras periodvis angående säkerhet och renlighet. Missionärerna flyttas till andra lägenheter vid behov.

Äldste Ballard avslutade med att betona att sådana händelser inte sätter stopp för kyrkans arbete att sprida Frälsarens återställda evangelium: "Joseph Smith gjorde det fullständigt klart att det inte skulle finnas någonting som kunde hindra detta verks framgång förrän den store Jehova träder fram och säger att verket är fullbordat. Och det har han inte sagt än." ■

Museum tar farväl av lyckad utställning

Utställningen i kyrkans museum för historia och konst, Joseph Smith: Återställsens profet, avslutades officiellt den 15 januari 2006 efter att ha varit öppen i nästan ett år. Under detta år slogs rekordet för antalet besökare på ett år med totalt 437 787 besökare.

"Vi slog alla rekord eftersom folk ville komma och se Joseph", sade Mark Staker, utställningens intendent.

Det totala antalet besökare för januari har inte räknats ihop, men mer än 200 besökare per timme rapporterades ha kommit på kvällen för att se utställningen under dess sista dagar.

"Det var rekord för antalet besökare per dag, per timme och för hela året", sade Darrell Jones

som tillhör den frivilliga personalen på museet. "En kväll hade vi 1 800 besökare mellan halv sju och halv nio. Man kunde inte ens röra sig."

Enligt nuvarande siffror var juli och december utställningens mest välbesökta månader. Under juli kom 64 452 besökare till museet från USA och resten av världen.

Utställningen som öppnades den 4 februari 2005 firade 200-årsminnet av profeten Joseph Smiths födelse med ursprungliga konstföremål, dokument, målningar och mediapresentationer som visar hur Joseph förbereddes, undervisades och förfinades för att uppfylla sin profetiska kallelse.

På utställningen fanns ursprungliga

Långa köer med barn och föräldrar var en vanlig syn under vaccinationskampanjen mot mässlingen på Elfenbenskusten.

En spruta i armen på barn i Afrika

På en kontinent som försöker vara enad politiskt och ekonomiskt, dödades bara för några år sedan mer än 282 000 barn per år av mässlingen — en sjukdom som man nästan aldrig hör talas om i andra delar av världen.

Liksom många andra visste äldste DeMoine och syster Joyce Findlay inte så mycket om sjukdomen innan de som missionärspare kallades att hjälpa till att samordna kyrkans medverkan i en mässlingsskampanj på Elfenbenskusten. Mässlingsskampanjen är en projekt där Röda korset, UNICEF, CDC, WHO och andra organisationer

sponsrar vaccination av 200 miljoner barn i Afrika.

Under arbetets gång såg broder och syster Findlay medlemmarna på Elfenbenskusten erbjuda frivillig hjälp i hundratal. De arbetade långa dagar för att kampanjen skulle lyckas. Medlemmar med medicinsk utbildning hjälpte till med vaccinationerna, andra knackade på otaliga dörrar för att främja kampanjen genom undervisning, och ännu fler hjälpte till att samla ihop familjer och barn. Till och med primärbarnen hjälpte till genom att göra teckningar till kampanjerna. Genom att bidra till det anmärkningsvärda resultatet

hoppades medlemmarna kunna "visa president Hinckley att de gör sitt bästa för att stödja detta unika tillfälle".

Men att komma fram med den livräddande medicinen var inte någon lätt uppgift. På grund av politisk oro evakuerades alla utländska heltidsmissionärer, bland annat äldste och syster Findlay, i november 2004 innan de kunde slutföra sin första kampanj. Kampanjen sköts upp till augusti 2005 då de återvände för att slutföra arbetet.

Den här gången träffade äldste och syster Findlay de andra medverkande organisationerna för att bedöma deras behov och fastställa hur man bäst kunde använda kyrkans pengar och resurser. Det bestämdes att kyrkan skulle stödja mässlingsskampanjen genom att få fram frivilliga, producera tryckt material som affischer, flygblad och klistermärken och förse Röda korset med megafoner, uniformer och batterier. Hälsodepartementet var entusiastiskt över kyrkans deltagande och utsåg kyrkan till officiell partner i kampanjen samt tillkännagav på teve alla bidrag kyrkan gjort.

Med detta som utgångspunkt började äldste och syster Findlay hjälpa till att organisera kampanjen. Tioåriga Roseline Dekayes teckning valdes ut till att visas på allt tryckt material. Hennes teckning användes också i Tanzanias och Malawis kampanjer.

Under ledning av stavspresidenterna i området använde äldste och syster Findlay den regionala välfärdskommittén som sin arbetsgrupp.

Denna kommitté samordnade frivilliga från alla 23 församlingarna och grenarna på Elfenbenskusten.

Ett av huvudansvaren för de frivilliga bland medlemmarna var att se till att allmänheten fick reda på var vaccinationsplatserna fanns. För att göra detta var många uppe halv sju på morgonen och knackade dörr, undervisade grannar om farorna med mässlingen och inbjöd dem att ta med sina barn för vaccinering. De tog sig ofta tid att själva visa vägen och fick ibland ihop hela grupper som de tog till vaccinationsplatsen. Heltidsmissionärerna ville också hjälpa till, så de satte kampanjmärken på sina väskor och uppmanade sina kontakter att ta med barnen och få dem vaccinerade.

Hundratals vaccinationsplatser ställdes i ordning bara i huvudstaden Abidjan, bland annat i hälsovårdsenheter, i en byhövdings hem och på en parkeringsplats. Ibland var det bara ett skjul med plasttak bredvid vägen.

Under de första dagarna kom folk i massor. Det bildades köer med barn — några var där med sina föräldrar, men de flesta kom själva. När det inte kom några fler till de fasta vaccinationsplatserna samlade den medicinska personalen ihop utrustningen och gick genom livliga marknader och grannskap på jakt efter ovaccinerade barn som de kunde vaccinera på platsen.

Med hjälp av mer än 700 medlemmar i kyrkan blev mässlingskampanjen på Elfenbenskusten en stor

Äldste DeMoine och syster Joyce Findlay stannar till för ett foto med några av de många frivilliga som hjälpte till att göra mässlingskampanjen lyckad.

succé. Med nästan åtta miljoner vaccinerade barn uppnådde arbetarna 87 procent av målet i ett land så politiskt oenat att ett projekt anses vara lyckat om man uppnår 50 procent.

Totalt sett donerade kyrkans medlemmar 40 000 timmars frivilligt arbete. De kunde ses överallt med sina färgglada märken och blev riktigt populära och välkända. I alla utom ett hälsodistrikt var kyrkans medlemmar de enda frivilliga som samlade barn för vaccinering. Hälsodistriktet var tacksamma för deras hjälp och frågade om de kunde kontakta kyrkan och be om hjälp med fler kampanjer i framtiden.

Men än viktigare var den anda av kärlek som medlemmarna kände och visade. Här följer några av deras kommentarer om den förändring detta tillfälle åstadkom i deras liv.

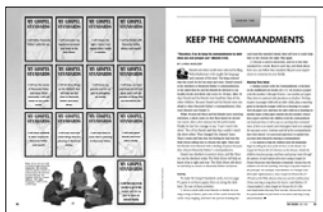
Digbeu Gnoleba: "Jag är så glad över hur bra kampanjen gick — jag kände Herrens ande många gånger.

Jag vet att Gud har sina ögon på var och en av oss och att han vet vad hans barn gör."

Raymond Beda: "Jag var så glad att kunna tjäna som frivillig. Jag hade inte möjlighet att gå ut som missionär, men den här upplevelsen gav mig chansen att få känna mig som en missionär. Det kändes bra."

Franck Delord Tokpa: "Varje dag när det kom folk från hälsodepartementet för att betala arbetarna så bad de att jag skulle skriva upp mig så att de kunde betala mig. Jag tackade nej och sade att detta var en tjänst jag gjorde för samhället och min kyrka."

Jean Bosoco Kouassi: "Det har varit en sådan positiv upplevelse. Varje morgon hade vi en bön innan vi gick ut. Vi insåg att vi kunde prata med folk på ett sätt som vi aldrig hade gjort förut. Nu vet vi att vi kan öppna våra munnar och göra missionärsarbete och gå ut som hemlärare." ■

Fler förslag till samlingsstunden, juni 2006

Här följer fler förslag som Primärföreningens ledare kan använda tillsammans

med samlingsstunden i det här numret av Liahona. För lektionen, anvisningarna och aktiviteten som bör samman med dessa förslag, se "Håll buden" på sidorna LS4 och LS5 i Lilla stjärnan i det här numret.

1. Säg att Mina evangelieideal hjälper oss välja det rätta och hålla vår himmelske Faders bud. Sätt upp en affisch eller en lista på skrivtavlan med Mina evangelieideal (finns på sidan LS4 i det här numret eller på baksidan av omslaget till handledningarna *Tro på Gud*). Skriv ner dessa skriftställe hänvisningar som innehåller bud som har att göra med Mina evangelieideal på papperslappar: Abraham 3:25, Mosiah 18:10, Mosiah 4:10, Andra Moseboken 20:15–16, Andra Moseboken 20:7, Andra Moseboken 20:8, Andra Moseboken 20:12, L&F 89, L&F 42:40–41, Trosartikel 1:13, L&F 25:12, Johannes 13:34–35, L&F 109:12–13. Be ett barn att välja en papperslapp och läsa hänvisningen. Låt alla barnen slå upp skriftstället. Fråga vilket bud skriftstället handlar om.

Låt barnen i klassen som barnet som valde papperslappen tillhör para ihop budet med ett ideal. Fråga en annan klass hur vi blir välsignade när vi efterlever det idealet. Upprepa det hela med varje papperslapp enligt vad tiden tillåter. Sjung en sång eller psalm om lydnad. Vittna om de välsignelser som kommer av att lyda vår himmelske Faders bud.

För yngre barn: Gör i ordning fem eller sex papperslappar med ett av Mina evangelieideal nerskrivet på varje lapp. Låt ett barn ta en papperslapp ur en korg och sedan visa med rollspel hur man följer det idealet. Låt barnet leda de andra barnen i att visa med rollspel hur man lever efter idealet medan de sjunger en sång eller psalm om lydnad. Lär barnen att Mina evangelieideal hjälper oss att välja det rätta.

2. Ha en diskussion för att hjälpa barnen inse vilka välsignelser vi är lovade om vi är trofasta. Låt de äldre barnen slå upp skriftställen. De yngre barnen kan gissa vilken princip det handlar om med hjälp av bilder. Fråga: "Vilken princip undervisar det om? Vilka är några av de välsignelser som kommer av att vara trofast mot den här principen?" Sjung en sång som understryker principen. Till exempel, tionde: Malaki 3:8–12, primärbild 3–26 (flicka med tiondekuvert), sång eller psalm om tionde; sabbatsdagen: L&F 59:12–19, primärbild 3–25 (familj går till kyrkan), sång eller psalm om sabbaten. Dela ut papper och kriter till barnen. Låt dem vika papperet på mitten. På ena hälften ska de rita en teckning av sig själva när de lyder ett av buden som ni talat om idag. På andra hälften kan de rita en av de utlovade

välsignelserna. Be dem ta med skriftställe hänvisningen på teckningen. Uppmuntra varje barn att ta hem teckningen och visa den för sin familj under en hemafton och sätta upp den som en påminnelse om vår himmelske Faders löften till de lydiga.

3. *Sångpresentation:* "Himlens Gud är städs oss nära." (*Psalmer*, nr 192) Be barnen att föreställa sig att det är en kall och blåsig dag. Låtsas att ni är riktigt frusna. Säg: "Nu har vi kommit in för att sitta vid en varm brasa och krypa ihop under en mjuk, varm filt." Vira en varm filt runt en hjälpare. Fråga: "Visst blir du varm och glad inombords?" Säg att det många gånger kan kännas som en kall och blåsig dag. Vi kan känna oss varmare och gladare under sådana stunder om vi kommer ihåg vad den här sången undervisar om. Sjung orden "Himlens Gud är städs oss nära", och fråga: "Visst blir man glad av att veta att Gud är nära?" Sjung orden igen tillsammans med barnen. Be barnen att lyssna efter vad Gud gör och när han gör det när du sjunger nästa strof. Sjung "oss beskyddar natt och dag" medan du anger med handen hur tonerna höjs och sänks. Låt barnen svara, gå igenom orden och låt dem sjunga dem tillsammans med dig. När du sjunger resten av psalmen, låt då barnen lyssna efter vad vi måste göra för att Gud ska vara oss nära ("söka skriftens lära" och "följa Herrens lag") och vilka ord som upprepas ("Han välsignar"). Gör en paus efter varje strof och låt barnen svara. Gå igenom och led barnen i de olika stroforna och hjälp dem förstå vad de måste göra för att få hans välsignelser. Vittna om att vår himmelske Fader är nära dem och välsignar dem. ■

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESPRESIDENTSKAPET

Hur stor skall icke er glädje bli

Jag öppnade precis ett e-post-meddelande och fick följande tråkiga nyheter: "Begravning för Wendy Knaupp." Medan jag strök bort tårarna tänkte jag på den där dagen för mer än fyrtio år sedan när min kamrat och jag träffade Wendy och Paul i närheten av en blomsteraffär i Frankfurts tågstation. De väntade sitt första barn. Eftersom vår missionspresident just hade uppmanat oss att vara en missionär "varje ögonblick" så började vi prata med dem.

När vi undervisade missionärsdiskussionerna för dem var jag imponerad av ljuset i Wendys själ. Hon var glad och lycklig och andligt livfull på alla sätt. Hon förstod betydelsen av återställelsen genom stark intuition. Det var ett privilegium att få vara så nära att vi kunde se hennes vittnesbörd växa och ljuset i hennes ansikte bli klarare.

När de hade bestämt sig för att döpas fick de ett brev från en familjemedlem som kritiserade kyrkans policy om vem som kunde få prästtjänsten. De blev förvirrade och tyckte inte att vi skulle besöka dem mer. Vi visste inte hur vi skulle svara på deras frågor, men vi kände oss manade att läsa något som jag hade sett under mina skriftstudier några veckor tidigare, berättelsen om Kornelius i Apostlagärningarna 10–11. Den dagen förstod jag innebörden i

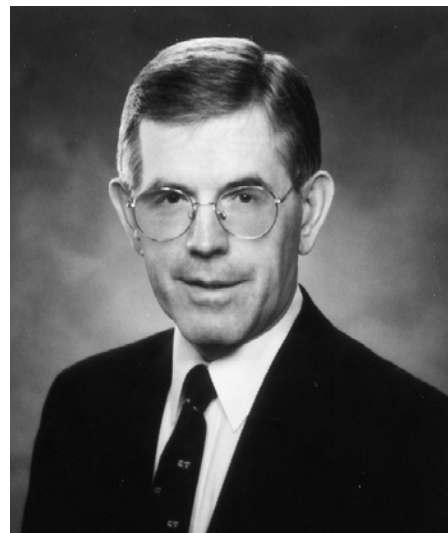
Herrens löfte till missionärerna: "Jag giver eder det löfte, att om I gören detta, skall den Helige Anden utgjutas för att bära vittne om allt vad I sägen." (L&F 100:8) Vi kände alla en fridfull ande när vi bad tillsammans.

Paul och Wendy döptes och besegrades senare i templet. Mitt bland familjelivets prövningar fostrade de fem barn som alla så småningom blev aktiva i kyrkan. Han var lärare. De sjöng vackra duetter tillsammans i kyrkan. Wendy ledde sin församlingskör i årtal. De älskade templet och kunde känna "de heligas glädje". (Enos 1:3)

En gång när Marie och jag besökte kyrkan i London träffade vi en kvinna som hette Libby och som var från Maine i USA. Eftersom familjen Knaupp var de enda vi kände i Maine så frågade vi om hon kände dem. Hennes ansikte lyste upp. "Känner dem? Wendy är en kär vän till mig. Hon presenterade evangeliet för mig!" Wendy hade träffat Libby i en tvättinrättning, liksom vi hade träffat Wendy på tågstationen. Det som imponerade mest på Libby när det gällde kyrkan var ljuset som Wendy utstrålade genom sitt exempel — som mor, hustru och medmänniska.

För Libby var Wendy i sig själva budskapet om återställelsen.

Förra året fick vi veta att Wendy hade cancer så vi åkte och besökte henne. Hennes son som återvänt

Äldste Bruce C Hafen

från sin mission och jag gav henne en välsignelse. Vi berättade om våra upplevelser under de senaste fyrtio åren. Det var tydligt att evangeliet betydde absolut allting för dem. Det var kärnan i och meningen med deras liv och deras barns liv. De ville ha hälsan så att de kunde verka som missionärer tillsammans.

Strax innan Wendy dog skickade hon mig ett brev fyllt av andligt ljus och tro. Hon skrev: "Jag känner det verkligen som om jag är i Herrens armar. Han kan göra vad han vill och jag är i hans vård." Hon uttryckte sin tacksamhet för evangeliet och för sin familj, och skrev sedan: "Visst är Herren underbar!"

Nu är Wendy borta och hennes familj saknar henne oerhört. När hennes son skrev och berättade att hon var död, sade han: "Tack för att du förde in mamma i evangeliets

ljus. Hon har levt i lydnad mot buden och tagit emot de förrättningar genom vilka hon nu får sin eviga belöning.”

Eftersom evangeliet betydde allt för Wendy och hennes familj så förstår de av oss som var hennes missionärer ”huru storligen I

skolen glädjas” med henne i vår Faders rike. (Se L&F 18:15) Evangeliet betydde *allt* för henne. Och min missionärsupplevelse med henne betyder *allt* för mig. Det är inte konstigt att Herren säger att missionärsarbete är ”det som kommer att bli av

största värde för dig”. (L&F 15:6)

Jag vädjar till medlemmarna i området Centrala Europa — presentera en person för kyrkan i år. Om ni gör det, hur stor skall då icke er glädje bli — och deras. Jag vet av egen erfarenhet hur sant detta löfte är. ■

Våldsamt Brand i Utby Kapell

Av Ann-Cathrine Hindborg

Utby kapell eldhärjades natten till fredagen den 30 december 2005.

En förbipasserande larmade räddningskåren efter att ha upptäckt elden. Den första brandbilen, som kom till kyrkan strax efter klockan två på natten, skickade snabbt efter

förstärkning. Som mest bekämpades branden av 35-40 man från fem stationer.

Elden tycktes vara under kontroll flera gånger men blossade upp igen. Det blev aldrig helt övertänt men branden spred sig upp på krypvinden så man fick göra hål i taket för att komma åt.

Det blev stora vattenskador på främst den låga tillbyggnaden runt kulturhallen. Stavskontorets

olika rum, Unga Kvinnors rum, Primärs samlingsrum och ytterligare några klassrum blev rök- och vattenskadade, medan däremot kulturhallen och kyrksalen klarade sig bättre.

Vid halvsextiden på fredagsmorgonen var branden slutligen under kontroll, men eftersläckningsarbetet tog ytterligare några timmar. Den sista brandbilen lämnade platsen vid 10-tiden på förmiddagen.

Utby kapell som det såg ut innan branden.

Ett 40-tal brandmän bekämpade elden på Utby kapell.

Polisens förundersökning visade att brandorsaken troligen var en större fyrverkeripjäs som oturligt landat på kapellets tak.

Församlingsmedlemmarna är förstås ledsna över att deras vackra kapell förstörts men är också lätta över att ingen person kom till skada.

Inget ont som inte har något gott med sig. Kyrkan har fått stor uppmärksamhet över hela Sverige. Nyheten gick ut som förstasidesstoff i flera av de större dags- och kvällstidningarna. Alla som läste en tidning eller såg/hörde nyheter i TV och radio den dagen känner nu till att vi faktiskt är rätt många medlemmar i Sverige, att vi har fina kyrkbyggnader och att vår kyrkas rätta namn är Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Biskopsrådet söker nu en lokal för veckoaktiviteterna i Utbyområdet. Söndagsmötena hålls i kapellet på Gnistgatan tillsvidare.

Det känns skönt att vi har ytterligare en kyrka i Göteborg så att vi inte är hemlösa! ■

Ann-Catrine Hindborg, Utby församling

Aktion Julklappen i Alingsås

Av Jens Åman

I Alingsås startade förberedelserna för Aktion Julklappen redan tidigt på hösten. Initiativtagaren Annya Hägglund arbetade under en lång period flitigt med att kontakta

Nytt stavspresidentskap i Stockholms stav

Den 20 november 2005 inröstades ett nytt stavspresidentskap i Stockholms stav med Ingemar Nyman som stavspresident, Johan Strandman som 1: e rådgivare och Anders Karlsson som 2: e rådgivare. ■

PER NILSSON

Stockholms stavs nya stavspresidentskap med sina hustrur.

företag och institutioner. Syftet var att inbjuda till samverkan för att gemensamt stödja barn i Östeuropa med efterlängtnade julklappar. Församlingens biorganisationer och prästadömet var också involverade på olika sätt i förberedelserna. Aktion julklappen är sedan några år tillbaka en god tradition i församlingen.

Den 3 november samlades församlingens medlemmar och andra engagerade personer i Alingsås kapell. Tack vare en sponsrad annons på bästa plats i Alingsås Tidning, kom flera personer som aldrig tidigare besökt kyrkan för

att delta i aktiviteten. Även en grupp ridskoleelever deltog och gjorde en fin insats.

En stor mängd julklappar packades in denna torsdagskväll samtidigt

ANNYA HÄGGLUND

Glada barn och ungdomar i Alingsås församling framför gran och julklappar.

som medlemmar och vänner umgicks under goda former med julmusik i bakgrunden. För varje paket som packades in hängdes en godisklubba upp i julgranen. Det tyckte de deltagande barnen var ett roligt sätt att hålla räkning på julklapparna.

Totalt 186 julklappar färdigställdes och kunde skickas från Alingsås till uppsamlingsplatsen och sedan vidare till behövande barn. Insatserna kring Aktion julklappen omnämndes i Alingsåskuriren och en Dagens Ros tilldelades också evenemanget. ■

*Jens Åman, Informationstjänst
Göteborgs stav*

Aktion Julklappen är ett samarbete mellan Läkarmissionen och Frälsningsarméns scouter. Insamlingen av julklappar sker till förmån för behövande barn i Lettland, Moldavien, Rumänien och Ukraina.

Flera församlingar i Göteborgs stav deltog i Aktion Julklappen 2005, 649 julklappar skickades från Alingsås, Utby och Jönköpings församlingar till Läkarmissionen. (Red. anm.)

Julkrubbor gör kyrkan känd i Jönköping

Av Sonja Malm

Jönköpings församling finns åtminstone två systrar, som älskar julkrubbor. Det är Melanie Strömberg och Birgitta Wallgren. Tillsammans äger de ca 55 krubbor. Dessa krubbor utgjorde grunden i den stora utställning av julkrubbor, som anordnades i församlingen i

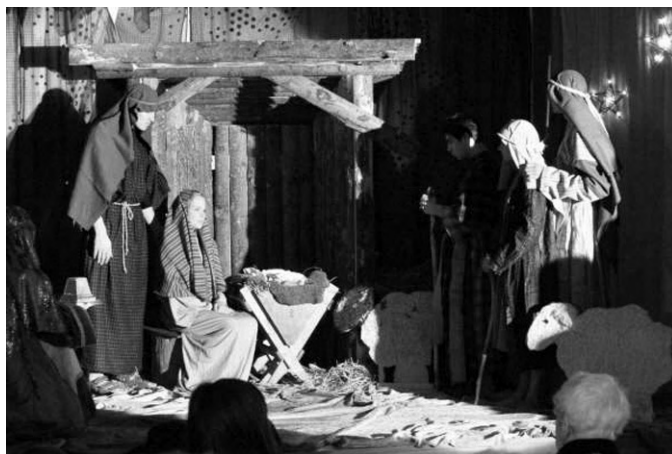

Birgitta Wallgren ansvarade för och ledde arbetet inför utställningen av 105 julkrubbor i Jönköpings församling.

början av december 2005. Syftet med utställningen var att minnas och fira Jesu Kristi födelse och att föra kyrkan "ut ur dunklet" och in i ljuset i Jönköping. Många andra församlingsmedlemmar bidrog också med krubbor. Totalt fanns 105 krubbor vackert uppställda för beskådande.

Under två dagar kunde intresserade jönköpingsbor besöka denna utställning. Jönköpings församling hade annonserat i lokalpressen och kontaktat tre tidningar i området, som intervjuade dessa systrar och

skrev fina artiklar dagarna före utställningen. Ungdomar i församlingen hade delat ut flygblad och affischer hade satts upp i affärer i området och i anslutning till kapel-

Den levande julkrubban framträdde vid flera tillfällen, Ulf och Sofia Karlsson med sin nyfödda dotter Hanna var den heliga familjen.

let. Lokalradion var också inbjuden och kom och gjorde ett reportage i direktsändning. Allt detta bidrog till att många, som aldrig varit i kyrkan tidigare kom in i kapellet. Väl inne i kapellet kunde de i kulturhallen se denna fantastiska utställning mycket smakfullt arrangerad. Dessutom kunde de se en levande julkrubba. Vid några bestämda tidpunkter visades detta julspele, som fick oss alla att känna vördnad och tacksamhet för julens stora glädjebudskap; "En Frälsare har fötts i Betlehem". Margareta Nilsson och flera andra under hennes ledning hade sytt underbart vackra dräkter och Christer Wallgren hade snickrat ett stall i naturlig storlek. Många var de församlingsbor som deltog i julspelet. Sofia och Ulf Karlsson föreställde den heliga familjen med sitt lilla nyfödda barn. Unga Kvinnor och Unga Vuxna kvinnor utgjorde "änglakören".

Besökarna kunde också, i angränsande rum, se några av kyrkans julfilmer, som visades hela tiden. Vid utgången bjöds på glögg och pepparkakor och trevliga samtal uppstod. Någon hade förstått att vi faktiskt tror på Kristus. Andra hade äntligen fått ett tillfälle att besöka kyrkan, när det nu fanns en inbjudan i tidningen. Någon frågade om möjligheten att få hjälp med släktforskning och några ville ha kontakt med missionärerna. Andra kom tillbaka efter några timmar.

Detta var andra gången församlingen ordnade en utställning av julkrubbor. För två år sedan hade vi drygt sextio krubbor och uppmärksammades av en lokaltidning, så denna utställning fick mer uppmärksamhet och större genomslagskraft.

Alla besökare var mycket imponerade av arbetet bakom denna

enastående utställning. Birgitta Wallgren, som arbetar i aktivitetskommittén, har tänkt, planerat och organiserat arbetet runt utställningen. Hon har också lagt ner många timmars arbete på att göra utställningen till den succé den blev. ■

Sonja Malm, Jönköpings församling

Julkonsert i Utby församling

Av Ann-Cathrine Hindborg

Söndagen den 18 december 2005 hade Utby församling en trevlig Julkonsert som beskrev julbudskapet i form av en levande julkrubba. Kören, som först föreställde herdarna på marken, blev efter ett snabbt och enkelt ombyte änglaskaran, som förde fram budskapet om Frälsarens födelse till jorden.

Före och efter konserten kunde man beundra ett tjugotal julkrubbor i olika storlekar och utföranden. Det var en spännande utställning med flera egentillverkade krubbor och figurer! Jesu födelseplats och den heliga familjen inspirerar många kreativitet!

Det var en kväll där 162 besökare

"Herdarna/änglarna" sjunger på Utbys julkonsert.

KJELL FOUGELBERG

Mikkel och Anna Markmann som Josef och Maria i stallet.

(varav 28 inte var medlemmar) bjöds på glögg, julmust, lussekatter och pepparkakor och trivdes tillsammans

i en härligt varm och gemytlig julstämning. ■

Ann-Catrine Hindborg, Utby församling

Trollhättans församling blickar tillbaka

Av Helena Stulen

Att se tillbaka, att minnas och att hedra. Allt detta gjorde Trollhättans församling 8-9 oktober 2005. "Gamla" och nya medlemmar inbjöds till en jubileumshelg. Främst för att minnas profeten Joseph Smith och den möjlighet han givit oss alla, men även för att fira vår lokala historia.

På lördag eftermiddag började festligheterna med ett bildspel som gav utrymme för såväl allvar och eftertanke, som skratt och goda minnen. Efter körsång och teater av Primär bjöds samtliga till bords för middag och underhållning. Under kvällen fanns också tillfälle att se i alla fotoalbum och läsa historia som skrivits i församlingen sedan de första missionärerna kom till bygden.

Kyrkans förste missionär i landet, John Forsgren, kom till Sverige

1850. Evangeliet spreds i landet och så småningom kom missionärer upp till Trollhättan från Göteborg. Trollhättans första församling organiserades den 19 augusti 1861 med Salomon Lundberg som grenspresident. Församlingen bestod av 15 medlemmar som inkluderade en äldste, en lärare och en diakon. Salomon och Christine Lundberg döptes den 20 december 1860 av Rasmus Berntsson.

Kyrkan hade stor framgång under andra hälften av 1800-talet och det fanns även grenar i Vänersborg och Mellerud.

Så här skriver Svante Alfred Eriksson född i Trökörna, i sin dagbok:

"Tidigt en vacker sommarmorgon året 1895, gick jag den långa sträckan till den vackra staden Trollhättan i Sverige där jag träffade

missionärerna och blev döpt och konfirmerad som en medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Samma dag som jag träffade dem, den 2 juni 1895, blev jag döpt av Äldste Anders Björk som bodde i Trollhättan. Den 3 juni assisterade Äldste Anders Björk Äldste George Bäckman som konfirmerade mig som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Min bror Karl August Erikson, var den första i vår familj som blev döpt som medlem i kyrkan vilken jag precis hade blivit konfirmerad i." (Utdrag ur Svante Alfred Erikssons dagbok 1875-1947. Med tillstånd av Vannette Seward, Utah, barnbarn till Svante.)

På denna tid träffades medlemmarna i en byggnad i Trollhättan som kallades *salen*. En annan plats där medlemmarna brukade träffas för att hålla möten eller bara umgås och ha roligt var *mormonkullen*.

Fram till sekelskiftet hade kyrkan stor framgång i Sverige. Över 16 000 medlemmar slöt sig till kyrkan under denna tid. Den stora emigrationen till Amerika gjorde att medlemsantalet sjönk drastiskt efter sekelskiftet, och detta påverkade även Trollhättan. 1921 rapporterades att grenen hade varken lokal "föreståndare" eller annan lokal representant.

År 1949 kom missionärerna åter till Trollhättan och den första medlemmen i "modern" tid, Hilda Lindqvist, döptes samma år. Den 5 juli 1953 organiserades grenen på

Trollhättans första egna församlingslokal

nytt med Carl Lidman som församlingsföreståndare och för 50 år sedan

den 20 maj 1955 invigdes det första kapellet på Skolgatan 1 av aposteln Spencer W Kimball.

För 25 år sedan, 1980, invigdes det nya kapellet på Halvors väg

238 i Trollhättan av stavsresident Arne Hedberg. Församlingen har nu växt till ett medlemsantal på drygt 200 medlemmar som kommer från hela Fyrstadsområdet.

Under Jubileumsåret 2005 såg vi tillbaka på vår historia och minnes de pionjärer som gått före oss och på olika sätt hjälpt till att bygga kyrkan.

Som avslutning på denna jubileumshelg hölls på söndagen ett förlängt sakramentsmöte med vacker musik och tal från bl.a. president Arne Hedberg.

Genom att se tillbaks kan man komma till insikt över hur mycket arbete som lagts ner genom åren och vad som faktiskt har åstadkomits. Stärkta av helgen kan vi nu blicka framåt. ■

Helena Stulen, Trollbättans församling

Musikdag i Göteborg

Av Jens och Emilia Åman

Efter långa och noggranna förberedelser var det lördagen den 12 november 2005 åter dags för Göteborgs stavs musikdag. Hela Västra Frölunda kapell fylldes med musikintresserade medlemmar från stavens alla hörn. Över 70 entusiastiska deltagare var med under dagen och besökte någon eller några av de 12 aktiviteterna som pågick i tre skift. Det fanns praktiska kurser i gitarrspel, pianoackompanjemang, sångledning, kör- och solosång, trumspel och elbas samt mer teoretiska kurser. Dessa handlade om konsten att komponera musik, om legendariska Beatles och ett föredrag om musik av och för moderna kyrkomedlemmar.

Sångledning med en glad och lärorik grupp under ledning av Kari Sandum

Möjlighet till att bara plocka upp ett instrument och "jamma" lite fanns också i ett speciellt rum varifrån ständig och svängig musik strömmade ut.

Tillsammans kunde vuxna och ungdomar njuta av en god musikalisk

gemenskap under hela lördagseftermiddagen. I kapellens foajé blandades notblad och pärmar med pizzadoft och stämningen var på topp. Förhoppningsvis knöts också en del vänskapliga och musikaliska kontakter bland stavens mer eller

mindre musikaliska medlemmar.

Under kvällen bjöds det på en uppskattad konsert där deltagare från dagens aktiviteter fick möjlighet att visa upp sina nya färdigheter. Det hela varvades även med andra, sedan länge inövade, musiknummer. Musikfrågesport med udda priser och allsång stod också på programmet under detta välorganiserade evenemang. ■

Jens och Emilia Åman, Göteborgs stav

Elbaskursen var en uppskattad aktivitet bland ungdomarna.

Redaktör för de lokala Sverigesidorna

Redaktör för de lokala Sverigesidorna är Eivor Hagman. Läsarna är välkomna att sända förslag till nyhetsartiklar via e-post till eivorhagman@hotmail.com. Alla artiklar redigeras.

Prästadsömsledare, Primär- och Hjälpföreningsledare samt ledare för Unga män och Unga kvinnor bör vid

större konferenser eller andra speciella aktiviteter alltid utse någon att skriva artiklar och ta bilder för att sedan *inom tre veckor* mejla in detta till redaktionen.

Artiklarna ska vara upplyftande för läsarna och spegla tillämpandet av profetens och apostlarnas lärdomar.

Exempel på innehåll är: nya eller ovanliga händelser, tjänandeprojekt, samhällstjänst, tempelresor, historiska händelser, tillväxt, medlemsmissionärsarbete, humanitär hjälp, framgång inom seminariet eller institutet, berättelser om omvändelser, lokala medlemmar som gjort speciella insatser, nya grenar, församlingar, grenspresidenter, biskopar, stavs- eller distriktspresidentskap etc. Dikter publiceras inte. Inte heller dödsfall, födslar, förlovningar, giftermål etc.

Bilder ska *helst* vara pappersbilder (originalfoton, inte datautskrivna elektroniska bilder). Digitala eller scannade bilder måste ha hög upplösning (300 dpi) och sändas *separat*, inte tillsammans med en artikel. Alla bilder ska förses med bildtext samt namn på fotograf. Papperskopior av bilder sänds till adress Medusagatan 2A, 553 38 Jönköping. Bilder returneras inte. ■

Hur du kan prenumerera på *Liahona*

I varje församling eller gren finns det vanligtvis ett tidskriftsombud som du kan vända dig till om du har ändrat adress eller vill ha ett inbetalningskort för att prenumerera på *Liahona*. Vem tidskriftsombudet är brukar stå i stavskalendern. Prenumerationen kostar 150 kronor per år.

Om tidskriftsombud saknas, kan du beställa din prenumeration från Göteborgs Service Center på telefon 031 77 88 976 eller fax 031 16 55 29.

Du kan också göra din inbetalning direkt till Göteborgs Service Center på postgironummer 260 353 – 8. Skriv "Liahona" på inbetalningskortet.

Du kan även prenumerera på *Liahona* som en uppskattad gåva till någon du vill ge något värdefullt. Eller till flera i familjen som kanske vill ha sitt eget exemplar att läsa och stryka under viktiga saker i. ■

Eivor Hagman, Redaktör